

Giới thiệu Thần Phục Tiểu Mỹ Mi

Truyện Thần Phục Tiểu Mỹ Mi, một câu chuyện hài hước có một chút lãng mạn tình tế trong cách ăn nói, ứng xử của một cô nhóc còn nhỏ tuổi mơ ước được làm cô dâu nhỏ của anh. Chuyện tình cảm giữa hai người cho đến khi trưởng thành đã trở thành một câu chuyện cổ tích một huyền thoại.

Cô từ nhỏ đã thích anh ta luôn luôn gây sự chú ý với anh với mong muốn là anh sẽ để mắt tới cô nhưng tình cờ trong sự vô tình anh đã cứu mạng cô và anh đã trở thành ân nhân của cô. Điều đó càng làm cô thấy hứng thú hơn và muốn dùng cách gì đó để báo đáp lại ân tình cho anh và cô có thể lấy thân báo đáp cũng được nhưng có điều hơi sỗ sàng một chút.

Cô trưởng thành và biến thành một cô gái xinh đẹp lộng lẫy trong mắt người khác và anh cũng không ngoại lệ, anh nhìn cô say đắm không hề rời mắt khỏi cô từng giây từng phút nào hết. Trong đầu cô hiện lên hàng loạt câu hỏi rằng anh sẽ cam tâm thuần phục trước hoặc có sẽ tự đổ trước anh.

Bạn đang đọc truyện *Thần Phục Tiểu Mỹ Mi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: chương 1

Một ngày trời trong nắng ấm, lúc buổi chiều tà dương ấm thoải mái, gió nhẹ từng trận hây hây động, trong sân ngọn cây từng mảnh lá cây phảng phất đi theo không tiếng động, nhịp điệu đong đưa theo

“Tập đoàn tài chính Trác Việt “_ Khu nhà cao cấp của tổng giám đốc Trác Hạo, trong bể bơi vài đứa bé trai tuổi chừng hơn mười tuổi trong nước bơi qua bơi lại giống con cá nhỏ bóng láng, giống như cuộc sống an nhàn tự tại.

Mà bên bể bơi một gốc cây cây bồ đề ngồi xuống theo một phụ nữ xinh đẹp và một cô bé xinh xắn, không biết họ đang nói chuyện những thứ gì xem ra cũng thập phần khoái trá.

Trong bể bơi nhóm đứa bé trai bơi vài vòng lúc sau cùng nhau tựa vào bờ bể bơi bắt đầu nói chuyện phiếm. “A Dã! Tiểu hi cùng cha mẹ cậu ngụ ở Hồng Kông đã lâu sao lại trở về?”_ Mở miệng trước là bé trai ngày thường nhã nhặn một bộ dạng vô hại. Hắn là Đoàn Uyên kỳ “Đoàn thị xí nghiệp” Đại công tử.

Hạ Tường Dã gãi tay lên đem giọt nước trên mặt lau đi. Nghe thấy câu hỏi của bạn tốt động tác của hắn bỗng nhiên một chút bĩu môi nói: “Nghe bảo là muốn để Tiểu Hi trở về học bậc tiểu học ai biết?”

Tiểu Hi cả đời hay ra Hồng Kông ở lâu cùng cha mẹ, anh em chung đụng thì ít mà xa cách thì nhiều; lần này Tiểu Hi quay về Đài Loan định cư tuy rằng khó hiểu dụng ý cha mẹ nhưng hắn vẫn là rất cao hứng. Trong nhà có Tiểu Hi sau này cuối cùng sẽ không tiếp tục vắng ngắt rồi

“Tính ra Tiểu Hi cũng nên học năm thứ ba, nhưng mà Đài Loan và Hồng Kông dù sao cũng là hai quốc gia bất đồng ngôn ngữ cũng không giống nhau, Tiểu Hi có thể theo kịp tiến độ hay không?” Đoàn Uyên Kỳ tò mò hỏi.

“Tớ không biết ba mẹ ta vô duyên vô cớ lại đem Tiểu Hi đưa về đến, tớ căn bản không hiểu được đã xảy ra chuyện gì.” Nói đến cha mẹ thân Hạ Tường Dã đầy mặt khoái trá lên vẻ lo lắng.

“Ba mẹ cậu quan hệ có tốt không?”_ Lúc này đổi lại trong bốn người đầu tóc, tướng tá lớn nhất Lôi Dập mở miệng. Lôi Dập trong nhà vốn là bảo vệ từ nhỏ hắn hãy cùng theo trong nhà mướn nhân viên bảo vệ cùng nhau luyện tập thể hình cho nên hình thể so với bé trai cùng tuổi cao lớn hơn một chút.

Bọn hắn bốn người từ nhỏ cùng nhau lớn lên về sự tình giữ vợ chồng Hạ gia theo trong miệng A Dã ít nhiều gì nghe được một chút; mà lúc này đây vợ chồng Hạ gia không báo động trước đem Tiểu Hi đưa về Đài Loan không biết lại xảy ra chuyện gì?

“Tớ quanh năm suốt tháng căn bản không thấy được bọn họ, có quỷ mới biết được bọn họ trong lúc đó làm sao vậy.”_ Hạ Tường Dã cứng rắn theo khuôn mặt tuấn tú ngoài miệng nói không thèm quan tâm trong lòng lại thập phần đề ý.

Cha mẹ bằng mặt không bằng lòng hắn sẽ không nhìn. Tóm lại cha mẹ trước mặt người khác duy trì bộ dáng ân ái, riêng bên dưới lại mỗi người đi mỗi bên, kỳ thật hai người đã đến tình cảnh kính như băng “A Dã giống cha mẹ cậu, loại này thường có ở xã hội thượng lưu, bên trong còn nhiều, rất nhiều ngay cả cha mẹ của tớ cũng giống nhau; ở mặt ngoài là vợ chồng ân ái, riêng bên dưới lại có tình cảm thuộc về. Tớ thấy sao có thể chân chính duy trì quan hệ vợ chồng tốt đẹp như bình thường. Ngoại trừ quan hệ chú Trác và thím Trác.”_ Lôi Dập vẫn là nhìn rất thông suốt, dù sao cũng đã là sự thật muốn nhiều hơn nữa cũng không vô ích

Đoàn Uyên Kỳ vỗ vỗ vai Hạ Tường Dã an ủi hắn nói: “Đúng A Dã muốn nhiều lắm chính là quá nhiều chính mình mà thôi. Ngắm lại Tiểu Hi đi Tiểu Hi đã trở lại cậu cuối cùng không phải cô đơn chờ đợi ở nhà.”

“A Dã ! Uyên Kỳ nói rất đúng vậy cậu hiện tại cần chăm sóc cũng không chỉ mình, còn có Tiểu Hi ngọt động lòng hi hi ha ha...”_ Lôi Dập cười nhạo hắn nói: “Tớ thật sự đây cõi lòng nghĩ A Dã cậu tính trẻ con như vậy sẽ chăm sóc Tiểu Hi như thế nào? Sẽ không phải đến lúc đó trái lại là Tiểu Hi chăm sóc

cậu chứ?”

Trong bốn người bọn hấn A Dã bên trong rất ngây thơ lại thích nhất cái kình, tuy nói hấn rất thương yêu em gái Hạ Tri Hi ,nhưng thật muốn hấn chăm sóc em gái nhỏ bốn tuổi của hấn quá thật khiến cho người ta lo lắng đấy!

Đoạn Uyên Kỳ cùng Lôi Dập liếc mắt nhìn nhau một cái ha ha cười ra tiếng làm Hạ Tường Dã tức đỏ mặt; mà một bên ngựa đầu đối mặt với bầu trời,chiều theo mặt trời Trác Duệ thì bất động như núi.

“Này dứt cho các cậu, nói vậy là nói cái gì? Tiểu Hi là em gái tớ,tớ đương nhiên sẽ chăm sóc thật tốt nó! Có ai dám khi dễ nó,tớ nhất định đè bẹp người đó một trận!”_Hạ Tường Dã nhú chặt lên tuấn mi gần như rít gào nói.

Lôi Dập cùng Đoạn Uyên Kỳ lại hướng liếc mắt nhìn nhau một cái tiếp theo hai người nhún vai không nói gì thêm nữa liền lại lên vào trong nước .Còn lại Trác Duệ cùng Hạ Tường Dã ở bên cạnh ao.

Hạ Tường Dã mắt thấy hai tên bạn tốt bơi xa lúc này mới thu hồi biểu tình nhe răng trợn mắt Hấn giương mắt hướng bên bể bơi dưới tàng cây nhìn lại — Dưới tàng cây bày ra cái bàn,bên cạnh ngồi lấy một lớn một nhỏ ,thân ảnh hai người vừa nói vừa cười xem ra hết sức ấm áp.

Hạ Tường Dã như có suy nghĩ gì hướng một bên bạn thân lười nhác chiều theo mặt trời nói : “Mẹ cậu hình như rất ưa thích Tiểu Hi hả?”

Từ lúc vừa mới nhìn thấy Tiểu Hi ,bác gái Trác liền lao thẳng đến Tiểu Hi mang theo trên người ,bởi vậy có thể thấy được bác gái Trác thật sự thích Tiểu Hi. Ha ha hấn đây làm anh trai cũng cảm thấy tự hào đấy

Trác Duệ hí hóp lại để mắt tới cũng là thuận theo cùng một phương hướng nhìn lại thân nhiên nói: “Mẹ của tớ rất muốn con gái”

“Nếu muốn con gái như vậy sao không tự mình sinh?”Hạ Tường Dã cong miệng nói.

“Bà cần duy trì đáng người.”_Trác Duệ lời nói khinh thường nói

Mẹ của hấn đúng là hơn mười năm trước nhà nhà đều biết là ngọc nữ sao đỏ — Quan Như Mộng.

Quan Như Mộng từ thời kỳ con gái liền vượt trội,vốn là gia nhập làm người mẫu,rồi sau đó dựa vào ngoại hình đáng đẹp chuyển tiến giới văn nghệ phát triển dần dần trở thành nghệ sĩ nổi tiếng nhà nhà đều biết .Trở thành ngọc nữ xuất hiện vài năm “Ngọc Nữ đứng đầu công ty” Đang lúc phong hào làm nữ công lại từ giữa sự nghiệp khi đang trên đỉnh vinh quang gả cho ” tập đoàn tài chính Trác Việt “_Tổng giám đốc Trác Hạo bằng trở thành Trác gia thiếu phu nhân sinh hạ hai anh em Trác Duệ, Trác Hoàn

Hành động lúc ấy của cô kình người ồn ào huyền náo từ đầu Đài Loan cháy lan đến cuối Đài Loan ,đóng lại Như Mộng lửa đỏ trình độ bởi vậy tầm nhìn hạn hẹp.

“Khur!Phụ nữ đều giống nhau muốn làm như vậy. Giống mẹ tớ sau khi sinh Hạ Tiểu Hi nói cái gì cũng không chịu sinh lần thứ ba,nói cái gì phụ nữ một khi sinh thứ ba đáng người tuyệt đối biến dạng. Có chuyện này sao?”_Hạ Tường Dã ghét phê bình rõ ràng chỉ là Quốc Trung Sinh nói chuyện lại làm ra vẻ ông cụ non như vậy

“Tớ không rõ ràng lắm.”_Trác Duệ không...chút nào thân thiện trả lời.

Trác Duệ bao giờ cũng là như thế này. Còn tuổi nhỏ hấn không thích nói chuyện ,căn bản không có tính trẻ con chưa như đứa bé trai cùng tuổi,không thoát ra bộ dáng bộp chộp ngược lại bên trong Thẩm tĩnh đến Phảng phát tựa như một đứa trẻ già đầu; trái lại em trai của hấn Trác Hoàn quỷ linh tinh quái, một bụng cô quái hai anh em có thể nói là có cách biệt một trời.

“Sớm biết rằng cậu sẽ trả lời như vậy coi như tớ tự làm mình mất mặt.”Hạ Tường Dã ngậm nga hừ không thềm nói lại rất nhanh liền bơi ra gia nhập hàng ngũ hai vị bạn tốt .

Mà bên bể bơi—

Dưới tàng cây cái bàn một cô bé nữ sinh nhỏ xinh xắn đáng yêu ngồi ở ghế trên ,mà một người phụ nữ duyên dáng ung dung đẹp đẽ quý giá thì đứng ở phía sau cô gái cầm lấy lược cẩn thận sửa sang lại một đầu tóc dài cho cô.

Tuy nói mỹ phụ (phụ nữ xinh đẹp)một thân sang quý nhãn hiệu nổi tiếng nhưng cô khí chất đặc thù hơn người, duyên dáng ,đáng người lại làm cho nhãn hiệu nổi tiếng không hiện chút tầm thường,ngược lại càng lộ khuynh hướng cảm xúc; giờ phút này trong tay bà cầm lấy một cái đuôi lược nhọn chăm sóc thật tốt trên khuôn mặt xinh đẹp mang theo nụ cười điềm tĩnh đang thay cô bé nhỏ chải đầu buộc theo sợi tóc

“Tiểu Hi muốn buộc kiểu tóc gì?”Quan Như Mộng mới mở miệng tiếng nói giống như hoàng anh xuất cốc.

Bị gọi cô bé nhỏ Tiểu Hi ngày thường phấn điều ngọc mài làn da giống như đậu hũ,đồng tử mắt vừa tròn lại vừa lớn, nho nhỏ vênh cao cái mũi phồng lên cái miệng nhỏ hồng hồng căn bản chính là cái người đẹp nhỏ.

Nghe thấy quan Như Mộng hỏi cô gái nhỏ nhả lại ánh mắt tinh tế tỉ mỉ ,cái miệng nhỏ nhắn cao cao cong lên cô ôm sát con thỏ nhỏ Quan Như Mộng tặng trong lòng,tựa hồ như con búp bê bởi vì nhất thời không biết chủ ý mà cảm thấy bối rối Do dự thật lâu cô cuối cùng quyết định.” Như thỏ trắng nhỏ là được.”

“Thỏ trắng nhỏ? OK!” Quan Như Mộng lập tức động thủ vì chải đầu.

Rất nhanh kiểu tóc cô gái nhỏ chỉ định hoàn thành xong — mái tóc đen lúng liếng chia làm hai bên đều nhau, hai bên buộc thành một bó theo lấy động tác của cô, mà hai bên lác lư bộ dáng rất đáng yêu.

“Tiểu Hi cột chắc rồi, thật đáng yêu nha ~” Quan Như Mộng yêu thích không buông tay liên tục vì cô chải đầu, sửa sang lại, phân chum tóc đen mới buộc sang hai bên, rất hy vọng cô bé chính là con gái bảo bối của mình.

Có con gái thật tốt con gái thân thiết! Dáng vẻ không giống như hai đứa con trai kia của cô — đứa lớn Trác Duệ thì ông cụ non cùng cái đám bạn bè kia giống nhau người nhỏ quý lớn; đứa nhì Trác Hoàn và Tiểu Hi bằng tuổi chính là bên ngoài tuổi nhỏ mà phá kinh khủng, khiến cô tức giận đến muốn chết. Căn bản không cô được, ngày xưa ở giới văn nghệ được xưng ngọc nữ chương môn nhân khí chất tao nhã luôn cầm lấy dây mây đuổi theo Trác Hoàn thỏa mãn quan hệ. Nếu không phải sợ đáng người biến dạng cô muốn sinh nhiều con gái để thương yêu. Bất quá không sao cô sẽ đem Tiểu Hi làm con gái cũng thương yêu như thế!

“Cám ơn dì Như Mộng.” Tiểu Hi lễ phép nói cám ơn Mẹ chưa từng có chải đầu, buộc tóc cho cô như vậy.

Từ nhỏ đến lớn mẹ luôn đem cô ném cho quần gia, muốn thay nhà xử lý hết thảy việc vặt của cô; mà cô muốn thứ gì cũng đều do mẹ đặc biệt nhờ trợ lý đi lo liệu, cô chưa từng có cảm nhận được qua cảm giác có mẹ.

Nguyên nhân chính là như thế Tiểu Hi vừa mới lần đầu mắt nhìn thấy dì Như Mộng liền rất thích. Mùi hương trên người dì Như Mộng cùng mẹ giống nhau, chính là mẹ sẽ không giống dì Như Mộng đi giúp cô buộc tóc, tự tay may áo sơ mi nhỏ cho cô. Cho nên cô rất thích rất thích dì Như Mộng.

Quan Như Mộng buông lược ngồi vào bên cạnh cô gái nhỏ, triu mến sờ mó hai má mềm mại của cô nói: “Tiểu Hi! Con đã quay về Đài Loan định cư, vậy từ nay về sau con nên thường đến nhà dì Như Mộng! Dì thực thích con nhà! Nếu như sau này anh A Dĩ muốn tới tìm anh Trác Duệ chơi con liền cùng đến được không? Bằng không dì một mình ở nhà thật nhàm chán á!”

Tiểu Hi mắt thấy quan Như Mộng nói xong muốn khóc — liền vội vàng gật đầu nói: “Được sau này chỉ cần anh muốn tới chơi con sẽ cùng đến với dì Như Mộng được không?”

“Tiểu Hi thực ngoan!” Quan Như Mộng vui mừng vỗ vỗ hai má Tiểu Hi.

Lần đầu mắt chứng kiến đứa bé này cô cô không nói nên lời thích sống chung với nhau, trong chớp lát cô liền phát hiện Tiểu Hi thân thiết, không ngoan, được giáo dục từ đáy lòng yêu thương. Trong lòng không tự chủ được nghĩ đến nếu Tiểu Hi là con gái của mình thật là tốt biết bao? Không bằng bắt về làm con dâu cũng được rồi!

Như Mộng lú lo nghĩ thầm thấy Trác Duệ hướng nơi này đi tới cô cũng muốn không cần nghĩ nhiều liền buột miệng nói ra hỏi: “Tiểu Hi con làm cô dâu của Trác Duệ chúng ta được không?”

“Làm cô dâu anh Trác Duệ?” Tiểu Hi nghiêng theo khuôn mặt thần tình nghi vấn.

Mắt thấy cô gái nhỏ oa đối với câu hỏi của mình hơi cảm thấy hứng thú Quan Như Mộng vội vàng gật đầu nói: “Đúng! Làm Trác cô dâu của anh Trác Duệ, anh Trác Duệ sẽ rất thương yêu Tiểu hi nha. ! Còn có thể giống người trong mộng bảo hộ công chúa á!”

Tiểu hi trong mắt lóe ra lên khát khao chói lọi nhưng cô vẫn là cảm thấy được nghi hoặc. Cô cắn ngón tay nghiêm túc tự hỏi, dưới nghiêm túc hỏi han: “Con đây có thể mặc được quần áo cô dâu sao?”

“Có thể! Làm cô dâu đương nhiên phải mặc lễ phục cô dâu chứ!” Cô gái nhỏ quả nhiên cũng khát khao làm cô dâu. Quan Như Mộng cười híp mắt trong đầu sớm buột bản kê hoặc vòng quanh thuộc về Trác Duệ cùng Tiểu Hi xinh đẹp “Vậy cũng có thể bởi miệng hồng sao?” Tiểu hi hồng theo khuôn mặt nhỏ nhắn trẻ thẹn thùng đặt câu hỏi.

“Điều đó nhất định phải có!” Quan Như Mộng cầm lấy tay nhỏ bé non nớt của Tiểu Hi tiếp tục cổ vũ nói. “Tiểu Hi à! Không phải dì Như Mộng đã nói Trác Duệ thật là cái dễ nhìn phôi lên cùng cô gái đẹp như Tiểu Hi thật sự là ông trời tác hợp cho! Ha ha a ~” (xúi bẩy con nít há bà==)

Nghe quan Như Mộng nói như vậy Hạ Tri hi trong đầu hiện lên hể ra khuôn mặt tuấn tú rõ ràng chính là Trác Duệ.

Dì nói trác duệ là người trong mộng vậy cô chính là công chúa Bạch Tuyết sao? Oa! Thật hay nha!

Không biết tại sao cô mặt đỏ lên liền xấu hổ cúi đầu cũng không quên thận trọng tuyên bố: “Vây được rồi! Con muốn làm cô dâu của Trác Duệ!”

“Thật vậy chứ? Tiểu Hi con thật sự nguyện ý sao? A thật sự là quá tốt, rất hoàn mỹ!” Quan Như Mộng kích động không thôi ôm Tiểu Hi.

Quan Như Mộng vừa nghĩ tới hai đứa bé đứng chung một chỗ hình ảnh giống như tranh vẽ xinh đẹp liền ha ha cười không ngừng nội tâm nhảy nhót thật sự.

Tại lúc này, thời khắc kẻ khác đang lộ vẻ xúc động thì một giọng nam vừa lạnh lạnh vừa cứng rắn phá hủy không khí —

“Ai muốn cưới nó.”

Quan Như Mộng kinh hãi vừa quay đầu lại thấy con trai cắn môi dưới hé ra khuôn mặt tuấn tú non nớt, nổi lên tức giận đỏ mặt cô lời nói mang theo trách cứ nói: “Trác Duệ tại sao con nói như vậy chứ? Người ta Tiểu Hi muốn gả cho con là vinh hạnh của con nha!”

“Mẹ người có tính sai hay không? Con tại sao phải cưới nó? Con lại không biết nó” _ Tiểu Trác Duệ kích động hai tay nắm tay một đôi mắt hung tợn trừng mắt cô gái nhỏ đang nắm chắc làn váy Quan Như Mộng làm cô gái nhỏ trợn hai mắt nổi lên nước mắt.

“Ồ ô di Như Mộng đi anh ấy thật dữ, con không muốn gả cho anh ấy” _ Tiểu Hi không ngừng lắc đầu ở dưới ánh mắt Trác Duệ nhìn chăm chăm sợ hãi tránh ở ra phía sau Quan Như Mộng không dám hiện thân. (bởi vậy cứ con gái lại gần chỉ cần thấy anh chàng này chừng mắt cái liền bỏ chạy ^^)

“Con xem con hù Tiểu Hi như vậy!” _ Quan Như Mộng chỉ trích mà khê chê rõ ràng chính là quên con ruột không để ý bệnh vực Tiểu Hi, thấy Trác Duệ có không chút tiếp thu. Cô vỗ về cô bé xong sau đó xoay người chất vấn con trai. “Vì cái gì không cưới? Tiểu Hi xinh đẹp vừa đáng yêu mẹ rất thích nó, con cũng nhất định sẽ thích nó thôi!”

Nghe mẹ hoàn toàn thiên vị Hạ Tri Hi _ Trác Duệ sắp tức nổ!

Hai nắm tay của hắn một đôi hình như sẽ tỏa ra con lạnh trùng mắt làm Tiểu Hi ngơ ngác lo lắng . lấy thâm trầm đến không thể tiếp tục cúi thấp thanh âm chậm rãi nói: “Con mới sẽ không cưới nó. con chán ghét chết nó. Hạ Tri Hi nghe cho rõ tôi ghét nhất cô, sau này không cho phép cô tiếp tục tới nhà của tôi. Nghe thấy không có? Ta ghét nhất cô– “

Nói xong Trác Duệ cũng không quay đầu lại đi rồi. Vốn hắn tính lên bờ uống miếng nước ai biết lại có thể nghe được mẹ của mình đang “muru đồ”?

Bị mẹ kiên định tiếp cận thành đôi làm Trác Duệ trong lòng ngoại trừ một chút thẹn thùng tức giận còn có cảm giác vô cùng không thoải mái liên quan, hắn không khỏi chán ghét bị ghép thành đôi với Hạ Tri Hi Sau khi Trác Duệ đi rồi còn lại oa oa khóc lớn của Tiểu Hi _ Quan Như Mộng không ngừng vỗ về cô

“Ai ya Tiểu Hi không khóc nha! Để cho đi đi sửa chữa Trác Duệ để cho nó không dám tiếp tục khi dễ Tiểu Hi được không?” _ Quan Như Mộng vỗ vỗ đỉnh đầu Tiểu Hi liên tục dụ dỗ nói : “Tiểu Hi ngoan anh Trác Duệ kỳ thật không phải hung dữ như vậy.”

Kỳ quái Trác Duệ từ trước đến nay rất ít tức giận nha! Hôm nay là làm sao vậy?

“Anh ấy. anh ấy thật hung dữ! Di Như Mộng con không muốn gả cho anh ấy “Tiểu Hi thút tha thút thít lên án theo việc ác của Trác Duệ.

“Ai “Quan Như Mộng hơi hơi theo buồn bực ,tức con trai phá hủy kế hoạch lớn có con dâu của cô. Thấy Tiểu Hi ủy khuất liền tiếp khóc nức nở cô chỉ biết vỗ về Tiểu Hi nói : “Tiểu Hi con có muốn anh Trác Duệ không ghét con hay không, đối với con thật tốt?” _ Thấy cô gái nhỏ đơn thuần gật đầu cô giờ lên khoe miệng cười nói: “Vậy đúng rồi! Di Như Mộng nói cho con biết nha chỉ cần để anh Trác Duệ yêu thích con hơn, anh Trác Duệ liền sẽ đối với con rất tốt, rất tốt nha” “Thật vậy không?” Tiểu hi trợn mắt to thực nghiêm túc hỏi.

“Đương nhiên là thật sự nha!” Quan Như Mộng thần bí hề hề thấp hỏi: “Tiểu Hi thật sự rất muốn làm cô dâu Trác Duệ sao?”

Tiểu Hi liên tiếp gật đầu.

“Được rồi mọi thứ để cho đi giúp người “

***** Bên trong căn nhà Hạ ngay ngắn biến thành giọng nam trầm cuồng hét lên–

“Cái gì? Hạ Tri Hi em lặp lại lần nữa!”

Hạ Tri Hi cao cao cong lên cái miệng nhỏ nhắn, không vừa lòng anh trai lớn giọng nhưng cô vẫn là áp úng lặp lại nói : “Em nói em đáp ứng di Trác muốn làm cô dâu anh Trác Duệ!”

“Gả cho Trác Duệ? Em điên ư? Trác Duệ làm sao có thể lấy em, một con nhóc ranh.” Hạ Tường Dã hai tay vòng ngực một đôi đồng tử đen bóng mắt trừng được thật lớn.

“Ai nói sẽ không? Di Như Mộng nói cô muốn Trác Duệ lấy em. Trác Duệ liền sẽ lấy em!” Hạ Tri Hi dương dương đắc ý cười nói.

Hạ Tường Dã lỗ mãng nghi nhứ mày đầu óc xoay xoay đột nhiên nghĩ đến có lẽ chẳng qua là Quan Như Mộng đang đùa giỡn cô bé, nhưng cô bé lại cho là thật sao!

Hắn lấy cô bé tắc ngậm nga hừ nói: “Quên đi em muốn gả liền gả đi!” Hắn ở trong lòng bổ sung một câu: Nếu Trác Duệ thật sự chịu cưới mà nói.

Hạ Tri Hi vừa nghe đến anh trai ủng hộ chính mình hưng phấn đến mặt đỏ rần. Cô thẹn thùng từ phía sau xuất ra một phong thư hai tay dâng đặt ở trước mắt Hạ Tường Dã.

“Làm gì vậy?” Hạ Tường Dã liếc mắt lá thư này.

“Anh “ _ Hạ Tri Hi cắn môi dưới khuôn mặt nhỏ nhắn đều đỏ. Cô nhăn nhăn nhỏ nhỏ nói: “Giúp giúp người ta giúp người ta đem cái này giao cho Trác Duệ được không?”

“Đây là cái gì?” _ Hạ Tường Dã cầm qua phong gấp chỉnh tề kia, phong thư nhìn trái, nhìn phải, nhìn từ trên xuống dưới nhìn lại nhìn không ra cái gì cho nên liền hỏi.

“Thư tình!” _ Cô gái nhỏ cũng không phải xấu hổ thảng thốt thừa nhận.

“Tình, thư tình?” _ Hạ Tường Dã thiếu chút nữa trượt chân. (ta cũng xém ngất)

Hắn năm nay chính tuổi, Tri hi bất quá kém bốn tuổi như thế nào hắn lại có thể không biết Tiểu Hi suy nghĩ cái gì? Khó trách người ta nói ba tuổi một đời rãnh.

“Đúng!” _ Tiểu hi dùng sức gật đầu về mặt thành thật.

“Ai dạy em viết thư tình?” _ Hạ Tường Dã một đời may mắn đánh kết.

“Dì Như Mộng!” _ Tiểu Hi thảng thốt thừa nhận không e dè. “Dì nói muốn em dùng cảm biểu đạt tâm ý của mình như vậy Trác Duệ mới biết tình cảm của em đối với anh ấy” _ Nói theo nói khuôn mặt nhỏ nhắn sáng sủa ửng hồng.

“Oa ặc — “ _ Hạ Tường Dã nghe xong suýt nữa không đứng được, ngất xỉu tại chỗ. Dì Trác tại sao dạy Tiểu Hi như thế?

“Anh có được hay không vậy? anh rốt cuộc có muốn giúp người ta đưa cho Trác Duệ hay không?” _ Hạ Tri Hi dưới tình thế cấp bách không ngừng giảm mạnh chân nhỏ.

“Muốn gây khó dễ cho anh, anh cũng không muốn bởi vì đưa em gái ngọc này mà mất đi người bạn tốt Trác Duệ.” _ Hạ Tường Dã mắt thấy em gái bộ dáng thất vọng sinh lòng không đành lòng liền nói: “Bằng không như vậy đi buổi chiều Trác Duệ sẽ đến nhà của chúng ta tự em đưa cho cậu ta được không?”

“Ừ ừm.” _ Tiểu Hi hưng phấn đến trướng hồng hai gò má khuôn mặt nhỏ nhắn giống táo đỏ giống như chọc người triu mến.

Cứ như vậy vì chờ mong Trác Duệ đến Tiểu Hi mặc cho quần gia khuyên bảo khẳng khẳng ở dưới mặt trời lớn, ở sân chờ đợi chờ trác duệ.

Chờ nha chờ đợi cho đến khi cô sắp đi ngủ mới nhìn thấy một chiếc xe chạy nhanh tiến đường xe tư nhân chạy đến-

Là Trác Duệ đến đây!

Tiểu Hi vội vàng tiến ra đón đứng ở bên cửa xe nghênh đón Trác Duệ xuống xe.

Trác duệ vừa xuống xe liền nhìn thấy Hạ Tri Hi trên mặt mang theo ngọt rồi lại ảm đạm bất an cười sợ hãi nhìn hắn bộ dáng Phảng phất muốn nói lại thôi

“Có chuyện gì sao?” _ Hắn nhìn lại tuần mi khó hiểu hỏi.

Hắn nhú mày biểu tình khiến cho Tiểu Hi càng thêm không dám nhìn thẳng hắn. Cô đem đầu nhỏ rũ xuống thật sự thấp hai mắt nhìn chòng chọc đầu giày nhọn của mình, ngập ngừng nói: “Đây là vật cần đưa cho anh.” _ Tay nhỏ bé cô phát run mà đem thư tình cầm đến trước mặt hắn trong lòng thật hồi hộp!

“Đây là cái gì?” _ Trác duệ hơi buông mi ra.

“Tình, thư tình.” _ Cô thấp giọng nói.

Trác Duệ tự xưng là tai thính vô cùng cho dù thanh âm của cô giống như muỗi vằn hắn vẫn nghe được rõ mồn một. Vừa nghe thấy hai chữ kia Trác Duệ lập tức quay đầu tránh ra khuôn mặt tuần tử đen thành một mảnh.

“Đợi một chút Trác Duệ anh đã quên lấy thư của em à!” _ Tiểu hi bỗng nhiên hoàn hồn vội vàng truy ở phía sau hắn theo hắn bước nhanh đi theo. Khi đến gần cô đem thư hướng trong tay hắn nhét.

Trác duệ mân theo môi mông một phen dùng sức vung đẩy tay cô, căm thù đến tận xương tuỷ trách mắng: “Lấy đi tôi không cần.”

Hắn một cái dùng sức quá mạnh lại không phát hiện hắn vừa lúc đi qua bể bơi hắn nhất thời dùng lực liền đem Tiểu Hi hướng bể bơi đẩy đi; lúc này lá thư trong tay Tiểu Hi bay bổng bồng ở trên bay vào trong hồ, cô một trận nóng vội thậm chí phóng đến chụp lấy

Tiểu Hi không chú ý tới bên chân chính là cái ao, không cẩn thận giẫm lên một khoảng không chính giữa, không ổn định liền hướng bể bơi rơi xuống, cô kêu cứu quá chậm làm lúc Trác Duệ nghe thấy tiếng cô cầu cứu thì cô đã tụt trong nước vừa nổi vừa chìm

“Ách oa! cứu mạng, cứu mạng” _ Tiểu Hi hoảng sợ trừng lớn mắt hướng bờ biển hắn cực lực kêu cứu. “Em, em không biết bơi ừm ừc.. ặc “

Trác Duệ vừa quay đầu lại thấy cô rơi xuống bể bơi tuần mi dùng sức vừa nhú vội vàng nhảy xuống nước cứu người.

May mắn hắn và A Dã bọn hắn từ nhỏ đi học bơi lợi am hiểu nước sâu hắn không đếm đến ba liền đem Tiểu Hi theo từ nước moi lên; hắn ôm cổ Tiểu Hi để thất lưng cô ngồi ở bờ ao một tay lau đi nước còn lưu lại trên hai bên má cô, và lau đi giọt nước trên mặt hắn.

“Khụ khụ khụ khụ khụ khụ “Tiểu Hi mãnh liệt ho khan cũng không quên thư vẫn còn ngâm mình ở trong nước,cô chỉ lấy lá thư trong hồ nước ghen ngào nói: “Thư tình của em”Nhìn nhìn cô lại muốn nhảy xuống nước để lấy lá thư đầu tiên trong đời của cô.

Trác Duệ hung tợn trừng mắt nhìn cô liếc mắt một cái cảnh cáo cô tốt nhất đừng hành động thiếu suy nghĩ.

Lúc này hần phát hiện mình tựa hồ bị cô làm bối tác.Thẳng thẳng tự mình thả người nhảy bơi tới trong bể bơi thay cô thu hồi lá thư mà cô xem như bảo bối kia “Thư tình “.

“Thế nào.”Hần đem thư ném ở trên đùi cô mắt lạnh nhìn cô đem thư bung ở ngực,bộ dạng giống như bảo bối mất mà tìm lại được, hần hừ lạnh một tiếng không nhiều chỉ bình luận.

“Ồ ô em viết đã lâu đều rớt ướt “Tiểu hi thút tha thút thít than nói.

Trác Duệ liếc xéo theo cô thấy hốc mắt cô ngâm lấy nước mắt hàm răng cắn chặt theo môi mềm hồng nhạt này trong nháy mắt hần lại chút tâm không đành lòng liền không tình nguyện vươn tay về hướng cô –

“Làm gì vậy?”_ Tiểu Hi hút hút cái mũi buồn bực hỏi.

“Lấy ra! Không phải đưa cho tôi sao?”Hần có chút không kiên nhẫn nói. Thật là kỳ quái mẹ thường nói hần giống cái ông cụ non,chính là vì cái gì lại dốc lòng vì Hạ Tri Hi mà hần bắt đầu mất bình tĩnh đứng lên?

“?”Tiểu Hi ngây ngốc hé mở cánh môi tro mắt nhìn hần đoạt lá thư trên tay mình,tiếp theo trào lên bờ quay đầu rồi đi.

Hần hần hần hần lấy thư tình của cô đi làm gì? Hần không phải không chịu nhận sao? Vậy bây giờ tại sao lại đoạt đi chứ? Bất quá hần cuối cùng đã nhận

Bạn đang đọc truyện *Thần Phục Tiểu Mỹ Mi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: chương 2

Bốn năm sau

Trường học quốc nội tiếng tăm lừng lẫy siêu cấp quý tộc — “Tur nhân thánh tâm học viên” quy mô cực lớn chia làm vài một bộ phận:từ nhà trẻ, trung học mãi cho đến đại học đều có, xem như là thẳng thẳng phương thức dạy học; chỉ là trong lúc sửa khu cách đó một đoạn lớn ,các khu học trong lúc đó cũng không cùng xuất hiện.

Đứng đầu tốt nghiệp trung học nhà trường sẽ trực tiếp sắp xếp phân phối cho học sinh bay đi tại các châu Âu, Mỹ, Úc các anh chị em giáo viên liên học lấy văn bằng. Nói ngắn gọn học sinh có thể học ở trường học Thánh Tâm mỗi người sinh ra đều là hàm chứa vững chắc tiểu thiếu gia, tiểu thiên kim gia thế bối cảnh phi phú tức quý (ý nói gia thế giàu có). đến trường, tan học có tư gia xe đưa đón, trường học trang bị các trường thông thường không theo kịp

Ngày kia đang thời gian đi học.

Một chiếc tư gia từ xa chậm rãi tại cửa ” học viện Thánh Tâm” xong xuôi từ bên trong xe bước xuống một cô gái xinh đẹp.

Cô để một đầu tóc ngắn ngang tai,lông mày nhàn nhạt, mắt to sáng trong, mũi thon thẳng tắp cùng môi mềm hồng tổ hợp thành xinh xắn lại mang theo một khuôn mặt xinh đẹp

Da của cô mười phần mặc vào đồng phục màu trắng- áo sơ mi ngắn ,áo khoác màu trắng ,kim đeo trước ngực(giống huy hiệu trường),trên đùi váy xếp nếp ca rô ngắn ước chừng năm cm .Trên chân mang vớ màu trắng bóng bóng,lại thêm giày da màu đen- càng tôn lên phẩm chất vẻ đẹp của cô gái trẻ.

Cô là Hạ Tri Hi năm nay mười ba tuổi đang học ” học viện Thánh Tâm “_ Trung học năm nhất.

Vừa mới từ chỗ ngồi dưới xe nhà mình hướng bên trong cánh cửa trường chạy đi,chưa được vài bước phía sau liền có người cất giọng gọi cô lại

“Bạn học Hạ.”

Hạ Tri Hi mất diếc tai ngoi dẫn một tay lấy túi sách ném lên vai,một bộ dạng uể oải tiếp tục hướng trong sân trường đi đến Không có cách nào gọi người của cô lại,thức thời thấy cô muốn đi,vội vã ba bước chân vội vã đuổi theo,toàn bộ thân mình che ở trước mặt Hạ Tri Hi.Trước mặt một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm nói: “Bạn học Hạ có thể quý rầy một phút thời gian không?”

Hạ Tri Hi nhìn cô gái trước mắt vô với mình cao nữa cái đầu trở lên. Vén lên một đường lông mày cao cao, trên khuôn mặt tràn đầy cùng với bất tuân. Khi còn bé giống như em bé thiên sứ, bộ dáng như hai người khác nhau “Có việc gì?” Giọng điệu của cô mang theo phòng bị, một đôi con ngươi đề phòng, lại không lấy vết tích mà đánh giá đối phương — đối phương mặc bộ đồng phục cao trung (cao đẳng trung học), cô ngược lại không ở khu cao trung mà tìm đến khu trung học làm gì? “Chào cô tôi là bộ cao trung hai năm B ban :Đỗ Linh Linh xin chỉ giáo nhiều hơn.” Nữ học sinh hữu lễ trước tiên chứng tỏ thân phận.

“Ừm. Hừ.”

“Xin hỏi cô là em gái của học trưởng Hạ Tường Dã sao?” Đỗ Linh Linh hồng theo khuôn mặt hỏi

Hạ Tri Hi vén lên một đường lông mày khác, trong tâm âm thầm suy đoán: “Không cái Đỗ Linh Linh này thích anh trai của cô cho nên dự định theo cô xuống tay ở nơi này chứ?”

Cô hơi vuốt cằm gật đầu đáp: “Là tôi !”

“Này tôi có một yêu cầu quá đáng không biết bạn học Hạ có thể giúp tôi đưa một thứ hay không?” _Đỗ Linh Linh rõ ràng ngày thường so với Hạ Tri Hi có cao gầy hơn, thế nhưng lúc này hai mắt hiện theo khẩn cầu chủ động cúi xuống thân cao giống như người mẩu đề nghị Hạ Tri Hi giúp đỡ

“Hả? Muốn tôi giúp đỡ? Ừm cô không ngại đem “yêu cầu quá đáng” của cô nói với tôi một chút chứ?.” _Hạ Tri Hi hai tay vòng ngực dự định nghe một chút là cái yêu cầu gì.

Đỗ Linh Linh cắn môi dưới hồng theo mặt, trừu trong túi sách móc ra một phong thư cung kính mà lấy hai tay đưa cho Hạ Tri Hi nói: “Cái này có thể nhờ cô giúp tôi đưa cho Trác Duệ hay không?”

“Trác duệ?”

Hạ Tri Hi hai mắt trợn thật lớn không dám tin nhìn Đỗ Linh Linh, tiếng nói the thé hỏi: “Cô không phải muốn tôi đưa cho anh trai tôi sao?”

“Ách Cô cũng biết Trác Duệ bọn họ là nhân vật lớn vang dội trong trường tại sao có thể tiếp cận ? Thế nhưng tôi thực sự đối với Trác Duệ rất có thiện cảm. Suy nghĩ đã lâu mới nghĩ đến phương pháp đến xin cô chuyển giao thư tình này. Xin cô nhất định phải giúp tôi được không? Bạn học Hạ !sao khi thành công tôi nhất định sẽ báo đáp cô thật thật tốt!”

Đỗ Linh Linh vội vàng nói giọng điệu khẩn trương lại thận trọng rất sợ Hạ Tri Hi không chịu giúp đưa cái này Hạ Tri Hi cong lên cái miệng nhỏ nhắn phẫn hồng đem hết toàn lực nhin xuống ngực một mồi lửa! Cô cũng thích Trác Duệ mà! Đỗ Linh Linh này không có thăm dò cô rõ ràng đã tùy tiện chạy tới muốn cô chuyển giao thư tình?

“Có làm hay không ?Cô tự nhiên bảo tôi chuyển giao? Ta mới không muốn!” _Cô hung hăng cự tuyệt hai gò má tức giận con mắt đều bị lửa giận huan đỏ.

“Ta van cô mà! Bạn học Hạ tôi đời này còn không có cầu xin ai, cô là người thứ nhất đó!” _Không đầy một hồi hồi Đỗ Linh Linh liền lộ ra bí mật , trên khuôn mặt kiêu căng Phảng phất viết vài chữ “Cô không muốn, không biết suy xét”

“Người thứ nhất? Lẽ nào tôi còn muốn cảm giác sâu sắc vinh hạnh?” _Hạ Tri Hi hít một vài hơi sâu, lại một lần nữa kiên quyết cự tuyệt nói: “Rất xin lỗi cái này tôi không muốn đưa giúp cũng không giúp được ,xin cô mời người cao siêu khác đi!” _Nói xong liền phải đi ai ngờ Đỗ Linh Linh tự nhiên một phen kéo cô không cho cô đi.

“Này cô tại sao cứ như vậy đã đi rồi?” _Người cao ngựa lớn Đỗ Linh Linh uốn cong nửa thân làm cho Hạ Tri Hi cảm giác áp bách cực lớn. Cô mang lời dọa dẫm nói: “Tôi hỏi lại một lần cô rốt cuộc có chịu giúp hay không? Cô đừng rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt nha “

Hạ Tri Hi sống lưng có gắng mạnh thẳng quát cường trả lời: “Tôi đã nói rồi đưa cái này tôi cũng giúp không được. Nếu như cô thực sự rất muốn hướng Trác Duệ biểu đạt tâm ý thì cô tự mình đưa cho anh ta” “Cô vì sao không chịu giúp tôi?” _Đỗ Linh Linh một cái nắm chặt cổ tay Hạ Tri Hi phẫn nộ hỏi.

“Bởi vì tôi cũng thích Trác Duệ tôi làm chi giúp cô? Nếu như đổi lại là người ta xin cô giao tình thư cho Trác Duệ cô chịu không? Cô chịu giao không?” _Hạ Tri hi cầm giận giãy giụa tay cô. Cảm thấy cổ tay một trận phát đau “Được! Hóa ra là chính cô thích Trác Duệ cho nên mới không chịu giúp tôi?” _Đỗ Linh Linh như muốn đòi mạng trừng mắt Tiểu Hi vừa gật đầu vừa nói: “Được tôi đã biết ,tôi cho cô nhớ tôi nhất định sẽ tìm cô tính toán sổ!” _Xem ra chỉ có thể tự mình ra tay.

Nhìn Đỗ Linh Linh nổi giận đùng đùng rồi đi bóng lưng Hạ Tri Hi suy sụp hạ khuôn mặt nhỏ nhắn cầm giận xuy nói: “Tôi van cô! Có làm hay không? Tự nhiên muốn tôi thay chuyển giao thư tình cho Trác Duệ? Bần tiểu thư chính tuổi năm ấy đã từng viết qua văn tình tình mật(*) từ sách cho Trác Duệ rồi!” (* chắc là thư tình như văn hay sao ý)

Nói là “Văn tình tình mật” kỳ thực là một đồng chú âm, hơn nữa lúc đó vền vền biết được mấy chữ. Lúc đó là thư tình kia gặp phải cú nhấp nhô, tuy nói rơi xuống nước sau đó Trác Duệ vẫn là nhận nhưng cuối cùng tự nhiên bị Trác Duệ trả lại Tịnh cũng vòng lên chữ sai muốn cô phạt viết mười lần .Làm tâm hồn thiếu nữ nhỏ nhỏ của cô phút chốc vỡ vụn! Người đây bắt nạt khóc vài ngày. (cái tên này đúng là...=)=)

Cô chính tuổi thì làm qua chuyện hiện tại tự nhiên còn có người làm? Thực sự là buồn cười! Ngày hôm nay nhất định phải đi tìm dì Như Mộng nói cho đi biết thể nào đi cũng cười một tiếng.

Rất nhanh chuyện này liền bị Hạ Tri Hi để qua sau đầu rồi.

Cùng ngày sau khi tan học Trác Duệ vừa mới về đến nhà ,vừa vào trong phòng liền nghe từ phòng truyền đến giọng nói Hạ Tri Hi chít chít, oa oa ồn ào.Hắn hơi chau lên tuần mi ,khuôn mặt tuần tú không có biểu tình gì.Dù sao cô thường xuyên về đến trong nhà đi đi lại lại, chuyện này hắn sớm đã thành quen rồi

Trác Duệ không có tính lên tiếng,đang định muốn lên lầu không khéo lúc này Hạ Tri Hi vừa mới đi ra từ nhà bếp,thấy hắn cô vội vã tiến đến cản lại.

Hạ Tri Hi toàn bộ nhảy đến trước mặt Trác Duệ, cao cao ngẩng đầu nhỏ hai mắt sáng lấp lánh nhìn khuôn mặt tuần tú hắn tựa đóng băng quang quác nói: “Trác Duệ! Trác Duệ em nói cho anh nghe ngày hôm nay tại trường học có nữ sinh muốn em chuyển giao thư tình cho anh á!”

Trác Duệ năm nay lớp mười một,thân đã cao một mét tám mươi cm,mỗi khi muốn cùng hắn nói đều phải ngưỡng cao cái đầu,hại cô cái cổ cũng quá đau!

Còn nữa hắn trở nên khô khan hơn; chỉ là hắn vẫn giống như khi còn bé không ưa cô. Hạ Tri Hi cong cái miệng nhỏ nhắn thăm thẳm nghĩ.

Trác Duệ nhàn nhạt nhìn cô liếc mắt một cái, nháy mắt dời đi tầm nhìn hừ nói: “Vậy thì sao?”

“Cái gì thì sao?Anh một điểm đều không hiểu kỳ sao?”_Hạ Tri Hi cong lên cái miệng nhỏ nhắn hồ nghi hỏi.”Mặc dù nói thư tình này anh có thể không muốn nhận,nhưng đầu một hồi có người ra tay dựa dẫm em,muốn em chuyển giao cho anh á!Anh không cảm thấy rất ngạc nhiên sao?”

“Một chút cũng không cảm thấy.”_Trác Duệ nhẹ tiếng giễu cợt, Mở ra chân dài dự định vòng qua cô lên cầu thang.

Hạ Tri Hi dưới tình thế cấp bách vội vã nắm chặt góc áo hắn,giống như nhấn mạnh mà tăng thêm ngữ khí nói: “Nữ sinh muốn em chuyển giao thư tình đưa cho anh nữ gọi là Đỗ Linh Linh là các người cao trung bộ hai B. Anh không muốn biết thư tình của anh đi đâu rồi sao? Thực sự một chút cũng không muốn biết?”

“Một chút cũng không muốn.”Trác Duệ phiết môi nói.

Cũng khó trách Trác Duệ không muốn biết, từ nhỏ đến lớn nữ đối với hắn nữ sinh muốn lấy lòng đếm không hết hắn làm sao đối với chỉ một phong thư tình có hứng thú chứ? Hạ Tri Hi buồn bực nghĩ

Tuy nói con trai một chút cũng không có hứng thú thế nhưng làm mẹ cũng rất muốn biết.

Vừa nghe đến có liên quan đến “Thư tình ” hai chữ đầu vết để lại Quan Như Mộng vội vã đi tới về mặt hăng hái ngẩng cao truy hỏi nói: “Cái gì cái gì thư tình? Tiểu Hi con viết thư tình cho Trác Duệ ?”

Trác Duệ tức giận liếc mắt; mà Tiểu Hi thì xấu hổ hai gò má phồng hồng thuộc về cô gái e thẹn không cần nói cũng biết có một luồng mê người đặc chất.

“Không phải đâu đi Như Mộng ,con vừa mới cùng Trác Duệ nói ngày hôm nay con vừa đến trường xong ,thì có có nữ sinh cao trung chạy tới muốn con chuyển giao thư tình cho Trác Duệ á!”_Hạ Tri Hi hình dáng rất sống động ,trên khuôn mặt nhỏ nhắn biểu tình khoa trương ghé góm

“Cái gì? Có người muốn đưa thư tình cho Trác Duệ?”_Quan Như Mộng tròn mắt to nói rõ cùng Hạ Tri Hi đồng nhất ý tưởng đen tối. Bà vội vã truy hỏi nói: “Là ai là ai?Thư đâu? Ở nơi nào? Con có xem qua nội dung chưa?”

“Không có “Tiểu Hi tiếc nuối lắc đầu.

“Không biết viết như thế nào đây!”

“Ài! Không cần nhìn cũng biết so với con kém một chút mà “

“Đó là đương nhiên ! Di Như Mộng con mà,di lúc tuổi còn trẻ chém qua không ít kịch truyền hình Những thứ khó khăn về đến nhà,lời thoại đều thuộc lòng. Do di hướng dẫn con viết thư tình cho Trác Duệ nội dung đương nhiên đạt trình độ hơn nha!”_Quan Như Mộng đắc ý che miệng mà cười.

“Dạ Dạ ! Giống như đi Mộng thật tốt, con thật muốn đi Như Mộng làm mẹ con á!”_Trước mặt người ở bên ngoài luôn luôn về mặt phản nghịch,bất tuân .Thế nhưng lúc này Hạ Tri Hi hiện rõ một cô gái trẻ kiêu thái(*) làm nũng mà dựa vào bên người Quan Như Mộng nói giọng điệu cũng mềm non nót

(*)kiêu thái:yêu kiều,mềm mại,nhông nhẽo

“Ha hã a Tiểu Hi ngoan,con hiện tại không giống như con gái của đi sao?”

“Ha ha đúng vậy ạ”Hạ Tri Hi cười khúc khích nói.

“Vậy là là được rồi?”_Quan như mộng sung sướng cười vỗ vỗ nữ sinh nhỏ,tóc cắt ngắn không khỏi thờ dài nói: “Ai Tiểu Hi tóc dài đẹp tại sao không để lại chứ? Cứ muốn cắt ngắn ngắn giống thằng bé trai hại đi hiện tại cũng không có thể giúp con buộc tóc thỏ trắng bé nhỏ rồi”

Trác Duệ nhìn bọn họ giống như mẹ con ruột,hình dạng cũng không cảm thấy kỳ quái .Dù sao mấy năm qua hắn đã quen rồi. Hắn từ trước đến nay

không đòi được niềm vui từ mẹ, mà Tiểu Hi lại có thể dễ dàng làm được, như vậy cũng tốt chỉ ít còn có cô có thể làm cho mẹ cả ngày miệng thường cười ra

Quan Như Mộng hỏi: “Được rồi Tiểu Hi con còn chưa nói lá thư này cuối cùng đi đâu rồi?”

“Con từ chối rồi! Ai muốn giúp cô ta chứ! Trác Duệ là con thích trước, nào có nữ sinh lại cam tâm tình nguyện giúp nữ sinh khác đưa tình thư?”

“Tiểu Hi con làm rất đúng, đối phó tình địch tuyệt đối không thể nương tay biết không?”_Quan Như Mộng cầm lấy hai vai mảnh khảnh của Tiểu Hi nghiêm túc căn dặn sau đó vừa cười ra.

“Ừm!” Tiểu Hi rất cố sức rất cố sức gật đầu.

Cười xong lúc ngực cũng tương đối trôi chảy rồi. Tiểu hi lúc này mới nghĩ đến muốn hỏi hần: “Trác Duệ anh hần là sẽ không để ý em làm như vậy chứ?”

Trác Duệ không phản đối vung lên mi mắt lạnh nhìn phụ nữ một lớn một trước mắt thay phiên cười to. Rốt cuộc có gì buồn cười đâu? Vì sao hần một chút cũng không – cảm giác?

“Tùy cô. Dù cô không đem thư tình giao cho tôi, tôi như cũ cũng sẽ không thích cô.” Hần nhàn nhạt mở miệng. Tuy rằng hần không chút nào để ý cô làm như vậy nhưng vừa thấy cô khuôn mặt vui vẻ hần lại nhìn không được muốn áp chế nhuệ khí của cô (nhuệ khí=lòng hăng hái).

“Sẽ không thích em?”_Hạ Tri Hi sừng sờ lặp lại nói. Vậy là từng ấy năm tới nay Trác Duệ lần đầu đối với ái mộ của cô làm ra đáp lại

“Không sai.” Trác Duệ lãnh đồng bình tĩnh nhìn cô trong nháy mắt buồn bã, khuôn mặt nhỏ nhắn trong khoảng thời gian ngắn không biết làm sao hần lại cảm thấy có chút không đành lòng.

“Trác Duệ con quá nghiêm túc rồi Tiểu Hi bắt quá là đang thay bản thân bảo vệ con mà thôi cần gì phải đem lời nói cự tuyệt như vậy?” Quan Như Mộng ngưng khuôn mặt vì Hạ Tri Hi nói.

Bảo vệ hần?

Mẹ thật đúng là tin tưởng Tiểu Hi thích hần? Tại hần nhìn cô bắt quá là Tiểu Hi anh hùng tình kết tại tác quái. Năm đó Tiểu Hi rơi xuống nước trông thấy mọi người sẽ ra tay cứu giúp, lúc đó chẳng qua là vừa đúng lúc chỉ có hần ở đây mà thôi Tiểu Hi đối hần ái mộ coi như là một loại mê luyện đi!

Loại mê luyện này nhất định sẽ theo thời gian, theo Tiểu Hi từ từ lớn lên mà biến mất. Cho nên hần một chút cũng không có đem cô luôn luôn động ở khóe miệng “Thích” “Đề ở trong lòng; ai ngờ ngoại trừ hần tất cả mọi người đem cô yêu say đắm có thật quá buồn cười hay không!

“Mẹ mẹ đừng nói ra. Con còn chưa nói mẹ nhiều lần thiên vị cô ta đúng là hại cô ấy mà không phải giúp cô ấy.”_Dù thế nào đi nữa hần chính là không có khả năng thích Tiểu Hi cho nên hy vọng cô buông, cô đừng uống phí tâm trí nữa. Trác Duệ lạnh giọng sau khi nói xong bước trên cầu thang cũng không quay đầu lại trên lầu mặt đất đã đi.

Nhìn hần lạnh tuyệt bóng lưng Tiểu Hi buông ra cắn chặt môi hướng hần nổi giận dưng dưng mà nói: “Trác Duệ anh là cái gì? Từ nay về sau nếu có người nhờ em chuyển giao em liền chuyển giao cho anh cho anh thỏa mãn một chút lòng hư vinh của anh là được rồi ha? Anh nghĩ rằng em cố ý không giúp anh cầm thư tình? Nếu không.. nếu không phải em...”_Em thích anh. Tiểu Hi cắn giận mà miệng quả thực là nuốt vào mấy chữ này

Hần tựa hồ không đem lời giận dữ của cô nghe vào trong tai rất nhanh liền không thấy bóng người, chỉ lưu lại tại chỗ nước mắt Tiểu Hi cùng với Quan Như Mộng an ủi cô không ngừng.

“Di Như Mộng Trác Duệ có phải càng chán ghét con hay không?”_Cô ngậm lấy nước mắt đáng thương hỏi.”Con có đúng là luôn luôn bị người ta ghét hay không?”

Cô hần là rất khiến người ta chán ghét à? Bằng không cha mẹ sẽ không mang cô quay về Đài Loan. Sau đó hoàn toàn chẳng quan tâm hình như cho rằng chỉ cần cho cô tiền cùng với hoàn cảnh sung túc là đủ rồi. Thân tình cùng quan tâm dường như không có một chút nào; hiện tại ngay cả Trác Duệ cũng lộ ra rất ghét ánh mắt của cô

“Ai nói! Tiểu Hi rất được mọi người yêu thích mà, di Như Mộng thương con cũng không kịp tại sao lại ghét con?”_Quan Như Mộng dặt tay cô đi vào phòng bếp

“Đừng nghĩ nhiều như vậy đến đây ăn cơm đi con vừa điều không phải ồn ào nói đã đói bụng rồi sao?”

“Ừm.” Hạ Tri Hi mím môi gật đầu.

Trác Duệ có đúng thực sự rất ghét cô hay không? Nếu như là thật vậy cô nên làm cái gì bây giờ?

Lại nói tiếp có thể không ai tin tưởng cô từ nhỏ liền thích Trác Duệ. Cho dù Trác Duệ mỗi lần thấy cô đều là thờ ơ, đối với cô xa cách thế nhưng cô vẫn thích hần.

Rất nhiều người lại hỏi cô rốt cuộc thích Trác Duệ điểm nào nhất cũng bởi vì Quan Như Mộng tác hợp hay bởi vì năm đó cô rơi xuống nước thì hần là ân nhân cứu mạng? Hai lý do này có thể quá mong yếu hay không?

Kỳ thực cô cũng không cách nào xác thực nói rõ. Chỉ biết mình chính là muốn giành được chú ý của hắn mà hắn càng là cự tuyệt cô, cô lại càng áp chế càng hăng, cần phải muốn hắn giờ hai tay đầu hàng nói không thể không yêu cô.

Vì đạt được tim của hắn cô hao hết toàn bộ tâm tư rồi, ngay từ đầu cô làm bộ rất ghét Trác Duệ hết lần này tới lần khác hắn một phản ứng. Sau đó cô không làm bộ nữa ngược lại ngược ngạo cho thấy tấm lòng- nhưng mà Trác Duệ vẫn không để ý tới, vài năm sau đó cô hầu như muốn kiểm soát kỷ cùng rồi

Hiện tại cô chỉ có thể lần nữa cổ vũ chính mình: dùng tới đa nỗ lực vì mong muốn lớn nhất, chuẩn bị cho trường hợp xấu nhất

Bất luận như thế nào cô chính là muốn đuổi theo hắn, không sao!

***** Sự kiện thư tình sau một tuần lễ thời gian tan học.

Hạ Tri Hi vác lên lưng túi sách đang định đi ra phòng học cùng cô bạn cùng lớp “Tư Thị Thường Chức” Thiên kim — Từ Mộng lập tức đuổi theo lấy lòng hỏi: “Tiểu Hi ngày hôm nay là sinh nhật tớ á, ba mẹ tớ giúp tớ làm một Party cậu tới hay không? Nếu như có thể, mời cậu đem A Dã học trưởng cùng đến”

Nhắc tới Hạ Tường Dã Từ Mộng liền đỏ mặt. Từ khi cô gặp qua Hạ Tường Dã cũng rất thích hắn. Trong lúc cô biết a dã học trưởng là anh trai Tiểu Hi cô càng đối với Tiểu Hi hỏi han ân cần, ra vẻ nịnh bợ gấp bội, tiếc rằng Tiểu Hi hình như cũng không cảm kích.

“Tôi không rảnh tôi muốn đi Tây Môn Đình lúc lư.” _ Lần trước đi Như Mộng nhìn cô âu yếm, theo bao tiền tiêu vặt nhỏ, sau đó hình như rất thích cô dự định đi mua một món giống nhau như đúc tặng cho đi Như Mộng. Sau khi Hạ Tri Hi từ chối Từ Mộng vội rất nhanh rời khỏi phòng học. Trong lúc cô đi ra khỏi cửa trường thì thấy tài xế đang ở bên cạnh cửa trường chờ đợi mình. Cô đi ra phía trước phái tài xế đi trước về nhà, sau đó liền hướng cửa phía tây bước chậm đi.

Cô vừa bước đi ven đường, nhớ lại chuyện phát sinh ngày hôm nay, đi đường còn nhảy lên, không phát hiện mình bị người theo dõi. Nói đến chuyện lý thú phát sinh ngày hôm nay thì buổi sáng nào động toàn bộ thuộc về sự kiện thư tình rồi

Nghe nói sáng nay Đỗ Linh Linh tự mình mang thư tình đưa cho Trác Duệ, ai ngờ Trác Duệ tự nhiên nhàn nhạt nói câu: “Ta không cần.” Xoay người đã đi. Một màn này có thể làm mọi người thảo luận rất hưng hực khí thế, .

Cô thừa dịp thời gian tan học đi đến bộ cao trung nghe ngóng, thấy Đỗ Linh Linh vừa ra khóc sau đó ngay cả túi sách cũng không kịp cầm liền chạy trốn chết.

Hắc hắc Cô nghe xong thực sự là vô cùng vui sướng thế nào!

Cũng không thể trách cô ý xấu, bình thường cô sẽ không ác độc như vậy, đó là bởi vì Đỗ Linh Linh ham muốn Trác Duệ lại vừa vặn chọn cô làm cái việc này, Trác Duệ hạng nhất người ái mộ thay phiên chuyển giao thư tình, sau khi cô từ chối còn đuổi theo nói uy hiếp cô quả thực hơi quá đáng.

Lúc muốn nhanh đến Tây Môn Đình thì vai Hạ Tri Hi bị người vỗ xuống.

“Này! cô chính là Hạ Tri Hi?”

Tiểu Hi quay đầu thấy ba nữ sinh đứng ở phía sau cô, ba đánh kếp lượng ánh mắt của nàng cũng lóe ra theo quỹ dị quang mang; Từ trên người bọn họ mặc đồng phục cô biết bọn họ là học sinh trường học Thanh Hải cao chức bên cạnh “học viện Thánh Tâm”

“Tôi đây! Có việc gì?” Hạ Tri Hi ưỡn ngực không một chút nào sợ hãi trường hợp trước mắt

“Có thể đến bên cạnh nói chuyện một chút không?” _ Cô gái đi đầu súc theo một đầu.. dài ngắn không đồng nhất tóc hồng nói những lời này thì bên miệng mang theo hứng thú bất minh cười.

Tiểu Hi cho dù tuổi còn nhỏ nhưng đối với trường hợp trước mắt cũng đại khái hiểu rõ là chuyện gì xảy ra. Chỉ là cô nghĩ không ra mình cũng không có trêu chọc đến nhân tài “Thanh hải”

Tuy rằng đầy bụng nghi hoặc nhưng Tiểu Hi vẫn nhún mày vui vẻ tiếp thu nói: “Được!”

Thế là đoàn người dời đi tiến vào đường cái lớn bên cạnh một cái hẻm nhỏ bắt đầu chuẩn bị đàm phán.

“Nghe nói cô trêu chọc Linh Linh phát cáu?” _ Đi đầu nữ sinh tóc hồng vừa mở miệng mùi thuốc súng liền rất nặng, cùng vừa mới ở bên ngoài thoải mái mang theo bộ dạng cười có cách biệt một trời.

Linh Linh? Đỗ Linh Linh? Hóa ra bọn họ là tới thay Đỗ Linh Linh xuất ra một hơi thở? Hạ Tri Hi với việc này cuối cùng bưng bình tĩnh bên miệng nứt ra ý cười giễu cợt

“Tại sao tính là tôi trêu chọc cô ấy phát cáu chứ? Vốn là cô ấy trước tiên điều tra không rõ ràng, muốn tôi chuyển giao thư tình của cô ấy cho người tôi thích, nếu là các cô con tức này cô nhận được sao? Tôi không thể làm được.”

Ba nữ sinh đưa mặt nhìn nhau lấy ánh mắt trao đổi ý kiến ba người từ từ mặt lộ vẻ khó khăn.

Nói thật ra nói có người nữ sinh nào độ lượng lớn như vậy ,có thể hào phóng mà thay nữ sinh khác truyền lại thư tình cho người mình thích? Thế nhưng gia cảnh giàu có Linh Linh luôn mang theo các cô nổi tiếng hát lạt hiện nay Linh Linh gặp nạn các cô làm sao có thể khoanh tay đứng nhìn? (cật hương hát lạt)

“Nói như thế không sai nhưng cô cũng không nên đem chuyện Linh Linh bị cự tuyệt tuyên truyền rộng rãi chứ?Linh Linh nói cô vừa đến trường học thì bắt đầu bị cười nhạo, tốt xấu cô cũng là một thiên kim tiểu thư cô không những làm cho cô ấy thành ‘Thánh tâm ‘ _cười to nói làm cô ấy sau đó không dám đến trường nữa; chuyện này nếu như truyền ra cô ấy phải đặt chân trên xã hội thượng lưu như thế nào?”Nữ sinh tóc hồng càng nói càng tức hai tay cầm quyền nắm rất chặt

“Tôi tuyên truyền cái gì ? Cô kêu Đỗ Linh Linh tát vào mồm cho sạch sẽ một chút không nên nói lung tung. Còn nữa cô nói sai một điểm rồi.”_Hạ Tri Hi khuôn mặt nhỏ nhắn lạnh lẽo thần thánh không thể xâm phạm.

“Tôi nói sai cái gì?”

“Thích một người đừng cảm bày tỏ cảm giác cũng không sai. Ngày hôm nay cô đừng cảm viết thư tình dù có bị cự tuyệt bất cứ giá nào.sau đó cần gì phải tìm tôi ,việc này không nên tìm người trút giận chứ? Cô ấy cũng không có gì mất mặt thích một người hay yêu chính là muốn quang minh chính đại hà tất trốn trốn tránh tránh?”

Những lời này của Tiểu Hi làm ba nữ sinh rơi vào khốn cảnh không biết nên nghe theo lời Linh Linh động thủ hay là nên tha cho cô gái này đi? Ba người tụ cùng một chỗ bàn bạc ,sau đó còn chưa có kết luận không thể làm gì khác hơn là mời Đỗ Linh Linh tự mình đến đây giải quyết

Quá không lâu sau Đỗ Linh Linh tới cô vừa thấy được Hạ Tri Hi liền đỏ mặt;thấy Hạ Tri Hi trang phục hoàn chỉnh cô mặc khác quay đầu chất vấn ba nữ sinh nói: “Đào Tử cậu tại sao vẫn chưa có có động thủ? Thật sự khó giải quyết như vậy sao?Tự nhiên muốn tố tự mình đứng ra?”

“Cô ấy nói rất có đạo lý tớ thực sự không có biện pháp động thủ. Linh Linh cậu nên tự mình nói với cô ấy đi!”_Đào Tử nhún nhún vai một bộ dạng lực bất tòng tâm

“Quên đi! Đồ vô dụng đều cút cho tôi.”_Lúc này Đỗ Linh Linh hung ác độc địa chửi bới đáng ghét cùng hôm qua lúc nhờ cô chuyển giao thư tình thì tư thế thấp kém khá xa.

Trải qua cô hung ác như thế bị chửi ba nữ sinh chỉ sờ sờ mũi người đi trước

Hiện trường này một mình ở lại chỉ còn hai người Hạ Tri Hi và Đỗ Linh Linh .

“Này một mình đấu được rồi cô đã nói muốn bẹp tôi trút hận như vậy”

Tiểu Hi đem túi sách đặt trên mặt đất bắt vặn hai đốt ngón tay với nhau.

Đỗ Linh Linh tự nhận là so với Hạ Tri Hi cao to rất nhiều thật muốn một mình đấu,đứng lên dường như khá hơn rất nhiều , không cần suy nghĩ nhiều liền nhận lời.

“Ai sợ ai sẽ một mình đấu. Cô làm tôi mất biểu cả, rồi,ngày hôm nay tôi không thể không giáo huấn thật tốt một chút!”

“Aaaaa — “

Quan Như Mộng một trận tiếng thét chói tai ngay cả đang ở phòng sách lầu hai Trác Duệ cũng nghe được rõ ràng,hắn một đôi tuần mi nhíu chặt không biết lại phát sinh chuyện gì rồi.

“Trác Duệ! Trác Duệ con xuống đây nhanh lên một chút– có nghe thấy không? Lập tức xuống đây!”_Quan Như Mộng nổi trội tiếng nói cao vút,thanh âm từ lầu một thẳng đến lầu hai.

Trác Duệ trùng trùng thờ dài bất đắc dĩ bước xuống cầu thang đi tới lầu một.”Có việc gì?”

Trên sofa Quan Như Mộng và Hạ Tri Hi đưa lưng về nhau kê vai ngồi lấy. Nghe hắn xuống lầu Hạ Tri Hi đầu vai rõ rệt vừa kéo cả người quay ngược một chút đã thấy hắn liền xoay quanh,mang theo trên người bộ dáng thần thiện làm hắn cảm giác sâu sắc không bình thường.

“Trác duệ con xem Tiểu Hi “

Quan Như Mộng ngậm lấy nước mắt không cho Tiểu hH trốn trốn tránh tránh,chặn ngang vặn vẹo vai cứng đờ của cô đối mặt Trác Duệ nói: “Con xem Tiểu Hi bị người khác đánh bị thương.”

Vừa thấy được khuôn mặt thường ngày xinh đẹp động lòng người đã thay đổi dạng Trác Duệ ánh mắt sắc bén trầm giọng hỏi: “Chuyện gì xảy ra?”_Song song câu hỏi hắn muốn người giúp việc lấy hòm y được

“Em,em bước đi không cẩn thận đụng vào cột điện bị thương. Ha ha ha em rất ngu ngốc ha? Đi đường còn có thể bị đụng tổn thương.”_ Tiểu Hi định bụng lấy giả ngây giả dại lừa dối qua.

Chỉ thấy cô bên trái hốc mắt đen một vòng trên gương mặt có vài đường cào tổn thương ,khôe miệng còn rách da lờ mờ thấm chảy máu,hiện theo xanh tím, khuỷu tay, đầu gối cũng tràn đầy vết thương.

Mà trên người cô trang phục sạch sẽ sớm đã thành bị cát đất nhiễm màu, trên tóc còn nhuộm theo loang lổ vết máu ,người nhìn thật thực kinh sợ!

“Tôi muốn nghe lời nói thật.”Trác Duệ tiếp nhận lấy hòm y được ngồi vào một bên trên sofa đem nước thuốc cần có, cây bông vải,cùng băng OK, băng vải cùng băng dán thông khí tất cả lấy ra.

Hạ Tri Hi cúi đầu đưa gối lên,cô một đôi tay trắng nõn nhỏ bé buồn bực không lên tiếng

Một bên Quan Như Mộng lòng nóng như lửa đốt giục nói: “Tiểu hi nói mau nha! Đừng để cho đi lo lắng !”Tiểu Hi giống như là con gái bà thấy Tiểu Hi bị thương bà liền đau lòng được ngay!

“Tiểu Hi.”_ Trác Duệ lấy mềm nhẹ trầm tiếng kêu

Khó có được nghe hần dịu dàng như thế gọi tên mình Hạ Tri Hi tâm niệm khẽ động ngoan ngoãn thú nhận sự thật “Em “Cô xem xét Trác Duệ liếc mắt ai oán địa nói: “Còn không hay bởi vì anh!”

Trác Duệ ngưng lấy khuôn mặt tuấn tú.”Tôi?”

“Đừng ! Chú nhật trước em không phải đã nói em từ chối giúp một người nữ sinh mang thư tình cho anh sao? Kết quả ngày hôm nay em đã bị người ta vây lại! May mắn là em cũng một chọi một được.Em cũng không ngờ cái Đỗ Linh Linh kia thật kém cỏi nha, rõ ràng so với em cao hơn nữa cái đầu,sức lực rõ ràng so với em còn nhỏ ,đáng lẽ cô ấy ngồi ở trên người em.Liền mình công kích em thể nhưng ha ha ha em hậu sinh khả úy đem cô đánh đến mặt mũi bầm dập khóc lóc kêu mẹ nha!”

Nói đến sau đó Hạ Tri Hi tự nhiên đắc ý vênh vao đứng lên khoa tay múa chân giải thích hết sức thích thú.

“Rất đáng kiêu ngạo sao?”_ Trác Duệ giễu cợt lạnh nói.

“Không “Bị hần gọi cho nước lạnh Tiểu Hi trề môi không dám nói thêm cái gì.

Quan Như Mộng cầm tay Tiểu Hi động viên.

“Tiểu Hi con thật là lợi hại nha! Nữ sinh chính là phải như vậy dùng cảm bảo vệ người mình thích cuối cùng hạnh phúc nhất định sẽ là của con! Thế nhưng cái nữ sinh đánh người kia cũng hơi quá đáng tại sao có thể bởi vì người ta không giúp mình lại ra tay đánh người chứ?”

“Không sai!”

Tiểu Hi thập phần tán thành cổ sức gật đầu kết quả tác động vết thương đau đến cô liên tiếp ngã,rút ra khí lạnh ai ai kêu lên: “Oa! Đau quá “

“Trác Duệ mau giúp Tiểu Hi bôi thuốc đi!”_ Quan Như Mộng đứng lên trong miệng thì thảo thì thầm: “Tiểu Hi bị thương chảy máu rồi, uống gì có thể bồi bổ thân thể chứ? Ừm cá sao,đúng rồi mình đi trước nấu canh cá là được rồi.”_ Suy nghĩ liền vào phòng bếp bận rộn đã đi.

Quan Như Mộng không ở trong phòng khách bầu không khí phảng phất hết sức căng thẳng.

Trác Duệ cảm miệng vết thương rửa sạch,đồ vật cũng đều chuẩn bị đầy đủ hết rồi hần cầm lấy một cây bông vải lớn rửa sạch vết thương bản, dùng thuốc nước bôi tại vết thương bên lông mày Tiểu Hi, trên búi tóc đau đến cô không ngừng kêu rên.

“Tê đau! Đau quá!”

Tiểu Hi nắm chặt ,hần chưa kịp bôi thuốc cổ tay bất ngờ cảm thấy nhiệt độ cơ thể hần tự nhiên nóng như thế,tâm cô cả kinh vội vã buông tay hần ra.Hai tay hai bên đặt ở trên làn váy nắm chặt thành quyền .Trên người hần nhiệt độ cơ thể theo lòng bàn tay cô lan tràn đến trong thân thể cô cảm giác vô cùng mập mờ “Cô cũng biết đau? Lúc đánh nhau không phải dùng mãnh phi thường lắm sao?”_ Trác Duệ ngăn khoe miệng cười nhạt.

“Đều là anh làm hại anh còn dám cười!”Tiểu Hi lẩm bẩm nói.

“Không biết đánh nhau cũng đừng có bắt chước người ta đánh nhau .Bộ dáng này của cô A Dã nhìn thấy nhất định phát điên.”

Trác Duệ ngoài miệng tuy rằng khắt khe nhưng mà lại ngầm giảm bớt sức lực làm cô còn kêu đau nữa “Cho nên không thể để cho anh ấy biết”

Xem ra trước khi vết thương biến mất cô phải đi sớm về trễ để tránh đánh động anh trai rồi

Woah Trác Duệ tay sức lực thật dịu dàng,bồng nhiên trong lúc đó vết thương cũng không đau ,có hần bên cạnh cô thật có cảm giác an toàn thoải mái muốn thờ to ngủ

Không nghĩ tới Trác Duệ cũng có lúc dịu dàng như thế rất thích hấn thực sự rất thích nha!

Không biết qua bao lâu Trác Duệ mới vì cô băng bó tốt trên đầu gối,sau cùng là miệng vết thương.

“Được rồi.”

Hấn nói nhưng không có nghe thấy cô lên tiếng trả lời nghi hoặc giương mắt mới phát hiện cô đã ngã vào trên lưng ghế sofa ngủ rồi

Lúc này Hạ Tri Hi hai mắt khép lại hai hàng lông mi dài hai thanh cây quạt nhỏ ,cái mũi như trước khá xinh đẹp mềm mại,phần môi khép hờ Tiểu Hi bình thường luôn luôn một cách tỉnh quái. Từ khi biết cô đến bây giờ trác duệ chưa từng thấy cô bộ dáng yên tĩnh như vậy.

Hấn phải thừa nhận bộ dạng này của cô đúng là chọc người triu mến.

Mấy năm nay Tiểu Hi tiến nhập cái gọi là “Phản nghịch”chuyển biến rất nhiều; A Dã nói Tiểu Hi phản loạn hình như là muốn khiến cho vợ chồng Hạ gia chú ý, đáng tiếc nhiều năm tại nước ngoài bốn ba vợ chồng Hạ gia cũng chưa từng có quá bất cứ biểu hiện gì,tiểu hi thất vọng đau khổ rồi cũng càng ngày càng khó thuận phục — nhưng phản nghịch một mặt chỉ biết trước mặt người ở bên ngoài lộ sấm sét ra ,đối với người thân cận thì cô vẫn là thích làm nũng khả ái nhỏ kia.

Nhớ kỹ khi còn bé cô giựt giây xuống giống như dừng sĩ nhỏ một lần lại một lần chủ động tiếp cận hấn mà hấn luôn luôn một lần lại một lần thờ ơ đối đãi với cô,cô không những không từ bỏ lại càng ép càng mạnh. Nói thẳng hấn thực sự không biết nên làm gì với cô gái nhỏ này bây giờ?

Trác Duệ bất đắc dĩ lắc đầu. Cũng chỉ có Hạ Tri Hi đang nhìn không thấy ,lúc này hấn mới có thể lộ ra loại vẻ mặt này.

Xem ra cô là bôi sau khi đánh xong kiệt sức mới có thể nằm ngủ như vậy.

Đêm nay để cô ngủ lại trong nhà đi,hấn tiếp tục gọi điện thoại nói một tiếng với Hạ Tường Dã nói là mẹ muốn cô ở lại theo

Trác Duệ không có đánh thức cô đem hòm y dược thu dọn ổn thỏa,sau đó liền khom người đem cô chèn eo ôm lấy lúc này mới phát hiện bình thường sức sống dồi dào,Tiểu Hi thật không ngờ mềm mại như vậy,ôm lấy cũng không hao tổn một chút sức.

Sau khi bị hấn ôm lấy Tiểu Hi giật giật trong miệng thấp giọng kêu lên: “Rất thích anh á”Tại trong lòng hấn sau khi tìm một vị trí thoải mái liền mệt mỏi ngủ

Đáng tiếc cô đã ngủ rồi bằng không cô sẽ thấy Trác Duệ khoe miệng nhàn nhạt vung lên.

Bạn đang đọc truyện *Thần Phục Tiểu Mỹ Mi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3

Ngày nghỉ lúc chạng vạng tối Hạ Tri Hi đang tự mình nghỉ ngơi,bên trong phòng điều hòa thổi lấy thoải mái ,do trong phòng khách cả nhà mời nhân viên thẩm mỹ đến mát xa cho cô,chăm sóc thân thể một chút dấu vết trên thân thể cô gái trẻ vô cùng mịn màng

“Tiểu thư sức lực này được chứ?”_Nhân viên thẩm mỹ hỏi đồng thời một đôi tay linh còn đang ở trên bộ lưng mềm nhẵn của Hạ Tri Hi một vòng lại một vòng di chuyển theo.

“Ừm.”_cô lười nhác trả lời ý thức mơ hồ sắp rơi vào mộng đẹp.

Ngay lúc cô thoải mái sắp thiếp ngủ thì trong nhà tổng quản lấy bộ đàm phóng thanh nói: “Tiểu thư mời xuống lầu đến tiền sảnh phu nhân về nước thiếu gia cũng đã trở lại.”

Từ khi cô quay về Đài Loan định cư không thấy được mặt ba mẹ năm lần, mỗi một lần chứng kiến hai người bọn họ luôn cãi nhau làm cô thấy nản chí ngã lòng; mà lúc này đây ba mẹ đột nhiên trở về như vậy là chuyện gì xảy ra sao?

Tiểu Hi cho dù đầy bụng nghi vấn nhưng vẫn là lấy tốc độ nhanh lau sạch thân thể nhỏ của mình,mặc quần áo mà người quản lý đã chuẩn bị cho cô xong xuôi sau đó vội vàng đi xuống lầu.

Không ngờ cô vừa mới xuống lầu liền nghe thấy theo phòng khách truyền đến tiếng cha mẹ kịch liệt cãi nhau—

“Hạ Húc Đông ông còn dám nói tôi là tiểu bạch kiểm(*)? Chính ông chứ? Kim ốc tổng cộng có mấy người,lại giấu mấy người yêu kiều? Tôi còn chưa tính toán với ông,ông lại có thể trách mọi chuyện lên đầu tôi!”_Đây là Hạ phu nhân kỳ Oanh Oanh bởi vì kích động mà khảy động thanh âm(* tiểu bạch kiểm: hình như là mặt trắng nhỏ hay,nghe con mặt trắng,không biết ý nào đúng nên mình giữ nguyên) Bọn họ cãi nhau nội dung làm Tiểu Hi nghe được

sừng sốt sừng sờ

Ở trong ấn tượng của Tiểu Hi mẹ vĩnh viễn là cao quý như vậy tao nhã thần sắc nghiêm nghị, lời nói cực nhỏ; cho dù vài lần trước thấy bà cùng ba ba cãi nhau cũng đều là mang theo cười lạnh lời mỉa mai nhát chưa từng chửi ầm lên

Cô không biết là ngày hôm nay cha mẹ sở dĩ cãi vã kịch liệt là bởi vì truyền thông Đài Loan cùng Hồng Kông Bát Quái cùng chụp Hạ phu nhân, chụp được hình ảnh bà cùng tình nhân ôm nhau. Bởi vậy vợ chồng hai người không hợp đồn đãi nổi lên mặt bàn làm cho vợ chồng Hạ gia không thể không đối mặt.

“Bà nói như vậy không công bằng!” _ Hạ Húc Đông nhẫn nhịn con tức cố gắng giữ bình tĩnh.

“Làm sao không công bằng? Lúc tôi sinh hạ Tiểu Hi sau đó chúng ta liền thỏa thuận mỗi bên chơi đùa đều không phải sao? Nói không công bằng chẳng lẽ là bởi vì tôi không có tiểu bạch kiểm hơn ông sao?” _ Kỳ Oanh Oanh châm chọc nói.

Tiểu Hi ngẩn ra!

Tiểu bạch kiểm? ?

Đáy lòng mơ hồ nổi lên bất an cô cắn môi dưới chậm rãi đi hướng phòng khách; cô không có phát ra cái tiếng vang gì vền vền là mở to mắt mờ mịt nhìn tình cảnh trước mắt –

“Bà bịa chuyện cái gì? Ở trước mặt con cái không nên nói lung tung!” Hạ Húc Đông vỗ bàn đứng lên cùng anh em Hạ gia giống hệt mặt mày gắt gao nhấn lại.

“Tôi nói lung tung?” Kỳ Oanh Oanh cười lạnh một tiếng cho dù khẩu khí nóng nảy nhưng tư thế ngồi như trước đoan trang tao nhã. “Thế nào sợ phá hư hình tượng của ông ở trong lòng bọn nhỏ? A ông đừng đem con cái đều muốn được đơn thuần như vậy, như vậy khờ dại, tình hình giữa chúng ta bọn họ đã rõ ràng hết. Đừng không? A đã.”

Oanh Oanh như vậy vừa hỏi, căn bản ngồi thẳng ở một bên không nói lời nào Hạ Tường Dã cũng không mở miệng không được biểu đạt ý kiến chính mình.

Hạ Tường Dã khuôn mặt tuấn tú bình tĩnh tựa hồ sớm đã dự liệu được sẽ phát sinh trường hợp ngày hôm nay. “Ồ ào làm gì? Các người có tính toán gì không cứ nói đi.”

Kỳ Oanh Oanh bấu một cái môi phút chốc một viên đại bom bùng nổ. “Tôi muốn ly hôn với ông.”

Hạ Húc Đông ánh mắt nghiêm khắc đang muốn mở miệng. “Tôi... “

Ai ngờ từ đầu đến cuối thờ ơ nhìn không nói Tiểu Hi đột nhiên kêu gào ra tiếng: “Không được ly hôn!”

Lúc này Hạ Húc Chủ, kỳ Oanh Oanh cùng Hạ Tường Dã đều hướng vị trí Tiểu Hi nhìn lại ba người trên mặt đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Tiểu Hi ‘Hạ Húc Đông hướng con gái đi đến vươn tay muốn ôm vai của cô lại bị cô hất ra Hạ Húc Chủ tay nhất thời dừng tại giữa không trung Tiểu Hi chạy vào phòng khách ngồi chồm hổm ở bên chân mẹ Kỳ Oanh Oanh, kéo lấy tay của mẹ không ngừng lay động theo khóc rống nói: ‘Vì sao phải ly hôn? Không được ly hôn không được được không?’”

Kỳ Oanh Oanh mặt lộ vẻ khó khăn bà lựa chọn không nhìn con gái khóc tìm khuôn mặt nhỏ nhắn cứng rắn theo cổ họng nói: “Tiểu Hi! Chuyện của người lớn con không hiểu”

“Con không hiểu cái gì?” _ Tiểu Hi hỏi nhưng không có người trả lời. Cô lắc đầu còn nói: “Được con cái gì đều không hiểu con duy nhất biết chính là hi vọng cha mẹ không được ly hôn không để cho con biến thành đứa trẻ mồ côi cha gia đình được không? Được không?”

Tuy rằng kỳ Oanh Oanh vẻ mặt lạnh lùng nhưng đáy mắt bà mơ hồ để lộ ra nỗi thống khổ cùng bất đắc dĩ. Loại bằng mặt không bằng lòng này giống như là một loại dấu hiệu, một cái nhà giam bà muốn giải thoát, bà không bao giờ muốn chịu đựng quan hệ vợ chồng như vậy nữa.

Mất thấy y không chiếm được đáp án của mẹ, Hạ Tri Hi chuyển hướng sang cha khẽ gọi nói: “Cha “

Ai ngờ Hạ Chủ Đông lại có thể cũng lựa chọn quay lưng lại nhìn ngoài cửa sổ chẳng biết lúc nào mưa bụi bay xuống, trầm tư thẳng thẩn từ trước đến nay, bà vai hướng hai bên hạ xuống ở trên thương trường hồ phong hoán vũ bộ dáng giờ phút này đã không còn thấy nữa.

Kỳ Oanh Oanh thấy thế bốc lên môi cười lạnh.”A Dã, Tiểu Hi các con suy nghĩ một chút xem là muốn theo mẹ hay là cần theo ông ấy; các con nhất định nhanh chóng hạ quyết định mẹ dự định cuối tuần rời khỏi Đài Loan.”

Nói xong Kỳ Oanh Oanh thu lại hoa mắt mờ hạ trạch thẳng đến chỗ ở khu nhà cấp cao nội thành, nhà trọ của bà đang đợi lấy bà.

Tiếp theo Hạ Tường Dã cũng chìm theo khuôn mặt lên lầu trở về phòng; mà Hạ Húc Đông cũng đi theo Kỳ Oanh Oanh, bởi vì phu nhân trong lòng hằn ở một chỗ khác chờ hấn hội hợp.(nói đến bà xã khác)

Trong nháy mắt trong phòng khách thể nhưng chỉ còn lại có một mình Tiểu Hi sững sờ đứng nguyên tại chỗ không thể động đậy.

Qua hồi lâu cô phút chốc đứng lên bất chấp chính mình một thân đơn độc, cũng bất chấp bên ngoài đang rơi mưa, cô ngay cả giày cũng không mang liền vọt ra khỏi nhà Nhâm quân gia kêu to thể nào cũng không để ý.

“Tiểu thư? Tiểu thư cô muốn đi đâu?” Quân gia lo lắng kêu gọi.

Bất đắc dĩ tuổi già hần căn bản đuổi không kịp Hạ Tri Hi, bước chân mất thấy thân ảnh Tiểu Hi càng ngày càng xa đây người ướt đầm quân gia vội vàng trở lại trong phòng gọi tài xế muốn tài xế lái xe theo cô chủ nhỏ

Bên ngoài Hạ Tri Hi liệu mình dường như chạy băng băng theo; trên đường hòn đá nhỏ đâm thương lòng bàn chân non mịn của cô làn da cô cũng không phát giác gì. Cô không ngừng khóc thút thít tựa theo mưa liên tục chạy theo Phảng phất dường như muốn luôn luôn chạy đến cuối đường

Giờ phút này nước mắt của cô hòa cùng nước mưa sớm đan vào thành một mảnh căn bản phân biệt không rõ ràng lắm, trên mặt cô đến tột cùng đâu là lệ đâu là mưa?

Cô không biết mình rốt cuộc chạy rất xa bao lâu, mãi đến khi thời gian cô dừng bước mới phát hiện mình đã đến cửa nhà Trác Duệ. Mà bảo vệ giữ cửa vừa thấy được cô cũng kinh ngạc trừng lớn mắt vội vàng thông báo phu nhân cùng đại thiếu gia.

Hạ Tri Hi sắc mặt phản phát tái nhợt dường như sắp hết hơi. Cô nhìn cửa lớn Trác gia trước mắt nước mắt càng rơi càng hung ác, một giây sau cô liền cả người tệt liệt ngã xuống đất

“Hạ tiểu thư? Hạ tiểu thư cô làm sao vậy? Đây các người mau gọi bác sĩ Hạ tiểu thư té xỉu” “_Bảo vệ giữ cửa vừa thấy cô ngã xuống đất không dậy nổi liền bước lên phía trước một phen ôm lấy cô phân phó đồng sự điện khẩn bác sĩ gia đình Trác gia sau liền hướng phòng trong phóng đi

***** Phòng khách Trác gia

Hạ Tri Hi một thân ướt đầm quần áo đã được thay cho nằm tại chăn đệm lông chồn mềm mại, khuôn mặt giờ phút này nóng như lửa đỏ nhưng môi lại tái nhợt một mảnh; cô gất gao nhắm lấy lông mày nhàn nhạt, liền tại trong hôn mê còn ghi nhớ theo tâm sự.

Bên giường bác sĩ đang vì Hạ Tri Hi khám bệnh mà Quan Như Mộng cùng Trác Duệ thì đứng ở một bên đợi.

Quan Như Mộng vẻ mặt lo lắng kiên nhẫn chờ đợi bác sĩ khám bệnh; Trác Duệ thì hơi hơi súc con ngươi đen như mực, tuấn mi hần nhanh nhìn chòng chọc khuôn mặt nhỏ nhắn Tiểu Hi phiếm hồng giữa lạnh lạnh lóe ra theo mơ hồ lo lắng.

Một lúc sau bác sĩ buông ống nghe bệnh Quan Như Mộng liền lo lắng hỏi han: “Bác sĩ Phương cô ấy có khỏe không?”

“Cô nguội lạnh bây giờ còn phát sốt cao vừa mới đo lường kết quả nhiệt độ đã muốn cao tới ba mươi chín độ rưỡi, tôi sẽ tiêm cho cô ấy một liều thuốc hạ sốt, đợi lát nữa tôi còn sẽ ghi đơn thuốc thuốc hạ sốt. Đêm nay nhất định phải có người chăm sóc cô ấy đúng giờ đo lường nhiệt độ cơ thể của cô ấy, thuốc cũng phải uống đúng hạn. Nếu nhiệt độ vẫn là liên tục lên cao xin tiếp tục cho tôi biết.”

Bác sĩ tiêm thuốc cho Hạ Tri Hi xong, đem thuốc cần đến chuẩn bị ổn thỏa sau đó xách rương chữa bệnh theo ông ta rời khỏi

Quan Như Mộng nhẹ nhàng ngồi ở bên giường lịch sự tạo nhã khuôn mặt một mảnh ưu sầu bà cảm bàn tay nóng của Tiểu Hi lên khó hiểu khẽ than: “Ài! Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra đây? Tiểu Hi tại sao lại ở dưới mưa to đêm khuya chạy tới nhà của chúng ta chứ? Thật làm cho người ta khó hiểu.”

Rốt cuộc Hạ gia xảy ra chuyện gì?

Lúc bảo vệ thông báo cho bà và Trác Duệ tiểu hi té xỉu ở cửa nhà thì quả thực gần như sợ hãi! Mà vừa mới nhìn thấy lòng bàn chân Tiểu Hi thấm theo tơ máu xem ra cô là chân trần chạy tới cho nên mới phải bị cục đá nhỏ bén nhọn ghim tổn thương. Đứa nhỏ này là làm sao vậy?

“Mẹ mẹ đừng lo lắng đợi cô ấy tỉnh lại hỏi cô ấy là chuyện gì xảy ra không phải chân sưng rõ ràng sao? Hiện tại mẹ ở đây nhọc lòng mà mắt cũng vô dụng.” Từ đầu đến cuối Trác Duệ ánh mắt đều dừng lại ở trên mặt Tiểu Hi không biết làm tại sao lại thấy cô bộ dạng khó chịu tim của hắn lại có thể từng đợt co rút nhanh

“Mẹ sao có thể không lo lắng đây? Con có muốn gọi điện hỏi A Dã một chút hay không đừng làm cho nó lo lắng mới tốt!” _ Quan Như Mộng thấy Tiểu Hi sinh bệnh đau lòng đến hai mắt phiếm hồng

“Đã trễ thế này A Dã cũng ngủ vẫn là chờ Tiểu Hi sau khi tỉnh lại hỏi lại cô ấy đi.” Trác Duệ vỗ vỗ vai mẹ.

“Mẹ đi ngủ trước đi nơi này có con trông chừng.”

“Như vậy sao được? Tiểu Hi chưa tỉnh lại mẹ làm sao yên tâm được?”

“Đêm nay con trông chừng ngày mai ban ngày trước tiết học ngày mai con tiếp tục dõi cho mẹ chăm sóc cô ấy.” Trác Duệ lấy nhẹ nhàng chậm chạp như không được xía vào trầm tiếng “Được, được vậy đi!” _ Cái này Quan Như Mộng mới lưu luyến không rời trở về phòng.

Trác Duệ nhìn theo mẹ đóng cửa sau khi rời đi liền ngồi ở bên giường âm thầm, con người đen sáng nhìn Tiểu Hi bàn tay to nhẹ nhàng lướt nhẹ lên sợi tóc trán Tiểu Hi trên trán khẽ thờ dài.

“Luôn như vậy.” _ Hấn thần nhiên bí mật lời bình.

Một cô gái gia tại sao ban đêm tối một mình một người ở trong mưa chạy băng băng sẽ không sợ phát sinh chuyện nguy hiểm gì sao? Vừa nghĩ tới hành động của cô Trác Duệ không khỏi vì cô nhéo một phen mồ hôi lạnh.

Việc này... cho dù Hạ Tri Hi bú dưỡng bình là nên đánh một trận thật tốt coi như khiển trách mới được.

Nhìn cô dần dần hít thở ổn định Trác Duệ đưa tay bao trùm ở trên trán cô, phát hiện nhiệt độ giảm rất nhiều xem ra là tiềm thuốc hạ sốt phát huy tác dụng, lúc này ủ rừ đã muốn bao phủ hấn.

Trác Duệ dời đến ghế dựa đặt ở bên giường hấn ngồi ở ghế trên dần dần ngủ

Trong ánh trăng mờ Hạ Tri Hi thấy bên giường có người, người kia ngồi ở trên ghế, cái dáng đi ngủ kia hình thật nhìn quen mắt hình như là hình như là Trác Duệ.

Làm sao có thể? Hấn làm sao có thể xuất hiện ở bên cạnh mình chứ? Cô nhất định là đang nằm mộng? Hấn là vậy!

Chính là chính là vì cái gì cô cảm giác chân đau quá chứ? Người ta không phải nói nằm mộng là không có – cảm giác đau sao? Vậy tại sao con đau này lại chân thật như vậy chứ?

Cô dùng hết sức lực giãy dụa lấy thân, miệng muốn vang lên hừ nhẹ nói: “Ủm ai ai hừm!” Ô ô thật đau quá, đau chết cô rồi!

Cơ hồ là cô vừa có động tĩnh Trác Duệ liền tỉnh táo lại hấn dựa vào hướng bên giường thấp hỏi: “Cảm giác đỡ không?” _ Tiếp theo đưa tay đỡ cô ngồi dậy.

Hóa ra thật là Trác Duệ không phải là mơ Hạ Tri Hi ngỡ ngác hồi tưởng: ba mẹ về nước còn cãi nhau một trận lớn, nói muốn ly hôn cô nghe xong rất khó chấp nhận, bỏ chạy ra khỏi nhà cũng không biết tại sao trực giác của cô liền hướng nhà Trác Duệ chạy đi tới cửa nhà Trác gia cô liền ngắt đi, tiếp theo liền bất tỉnh nhân sự

Không biết vì cái gì tại thời gian khổ sở cô lại có thể sẽ chạy đến tìm Trác Duệ biết rõ hấn không có khả năng an ủi người khác nhưng vẫn là ngay ngốc chạy tới.

Từ tối hôm qua đến bây giờ luôn luôn là hấn ở đây chăm sóc mình sao? Có thể sao? Hạ Tri Hi đem ánh mắt chậm rãi dời đi Trác Duệ mặt không chút thay đổi, trên khuôn mặt tuấn tú lại bắt đầu ngẩn người.

Đo lường qua nhiệt độ cơ thể của cô biểu hiện bình thường sau đó Trác Duệ ngồi trở lại ghế trên mở miệng hỏi: “Hiện tại có thể nói đã xảy ra chuyện gì chứ?”

Hạ Tri Hi trải qua hấn vừa hỏi nội tâm ủy khuất thoáng chốc bay vọt mà ra. Cô lập tức đỏ mắt vành mắt đẹp theo miệng nghẹn ngào nói: “Em... ba mẹ em nói muốn ly hôn.”

“Ly hôn?” _ Trác Duệ tuấn mi vừa nhíu.

“Chuyện gì ồn ào đến mức ly hôn?”

Thế là Hạ Tri Hi đem chuyện phát sinh tất cả nói một lần khóc lóc kể lể, đau lòng muốn chết cô liền mình lau đi nước mắt chính là nước mắt càng lau lại càng nhiều; vừa mới lau đi nước mắt, nước mắt mới lại nhanh tiếp theo chảy xuống khuôn mặt liên tục không dứt, giống như ngoài cửa sổ mưa không ngừng rơi “Mẹ của em muốn em lựa chọn cùng bà đi hay là cùng ba ba, trước cuối tuần bà muốn em cùng anh trai ra quyết định. Làm sao bây giờ? Em làm sao lựa chọn? Mặc kệ chọn ai nhưng mà xác định chính là em đều phải rời khỏi Đài Loan. Chính là em không muốn, em không muốn rời xa đi Như Mộng cũng không muốn rời xa anh.” _ Hạ Tri Hi mờ mịt luống cuống nói nhỏ.

Nghe được cô có thể sắp rời khỏi Đài Loan Trác Duệ cảm thấy đôi ngực nháy mắt buộc chặt!

Hấn nín theo môi mỏng không nói một câu.

Đột nhiên Tiểu Hi lao xuống giường một phen nhào vào trong lòng ngực của hấn lên tiếng khóc rống: “Em không muốn rời xa đi cũng không muốn rời xa anh!”

Cô vừa mới ở trong lòng đã sắp nhin không được, nghĩ đến nếu là thật sự đi khỏi Đài Loan bất kể là đến đâu hay là Nhật Bản chỉ cần vừa nghĩ tới sẽ cách xa hấn như vậy lòng của cô đã rất đau rồi! Cho nên mới phải liều lĩnh đầu nhập trong lòng ngực của hấn vừa phun những lời sâu trong nội tâm mình muốn nói với hấn “Cô bình tĩnh một chút.” Hấn chặt vật an ủi theo.

Trác Duệ cứng ngắc theo thân hình một lúc lâu mới chậm rãi vươn hai tay rắn chắc nhẹ nhàng ôm lấy cô— hấn phát hiện ôm chặt cô tựa hồ tuyệt không khó khăn. Nếu là bình thường hấn có thể sớm né ra hoặc là đẩy cô ra, nhưng mà hôm nay hấn không có bởi vì cô bây giờ nhìn vừa thật yếu ớt làm cho

hắn không đành lòng cự tuyệt.

Tiểu Hi ghé vào trên người hắn chớp mũi bay tới mùi hương sạch sẽ hơi thở con trai dễ ngủ trên người hắn , ngoài ý muốn làm cô yên tĩnh trở lại; chờ đợi ở trong lòng ngực của hắn cô bắt đầu nghĩ đến bản thân phải lựa chọn như thế nào.

Trước chín tuổi cô theo cha mẹ cùng ở tại Hồng Kông; quay về Đài Loan đến nay bốn năm cô không gặp mặt cha mẹ được bốn lần, thật sự không thể nhận định cô cùng người nào thân thiết,như vậy bảo cô nên quyết định thế nào đây?

Cô thật sự không muốn lại nhìn thấy bộ dạng cha mẹ cãi nhau,có lẽ cô không nên trái lại đối với việc bọn họ ly hôn

Nghĩ đến có lẽ là Trác Duệ đòi ngực quá mức thái nồng đậm ,buồn ngủ đánh úp lại làm Tiểu Hi không ngăn cản được chỉ chốc lát sau cô lặng yên nhắm mắt lại tựa vào cổ hắn thẳng băng mơ hồ ngủ

Hắn biết cô đang ngủ.

Bên tai truyền đến hơi thở cô ổn định ấm áp, hơi thở không ngừng hây hây theo bên tai mẫn cảm của hắn, cái cổ làm cho hắn toàn thân cứng còng mà không thể nhúc nhích.

Trác Duệ đem Tiểu Hi đưa quay về , mình thì đứng ở bên giường nhìn cô.

Quái hắn lại có cổ xúc động muốn kêu cô lưu lại căn bản không cần lựa chọn. Ở lại Đài Loan mà nói nhất định sẽ chăm sóc cô kỹ lưỡng ổn thỏa tốt đẹp ,cuộc sống trước lúc cha mẹ của cô ly hôn cũng giống như nhau không nhất định phải lựa chọn đi theo cha hoặc mẹ.

Còn phải nghĩ sao.Cô muốn đi hay ở lại chỉ có chính cô mới có thể quyết định.

Lặng lặng nhìn cô một lúc lâu Trác Duệ lúc này mới đi trở về trong phòng mình

Vài ngày sau dưới sự Quan Như Mộng dốc lòng chăm sóc Tiểu Hi hoàn toàn bình phục ngay cả một chút ho khan hoặc là lưu nước mũi linh tinh đều không có phát sinh qua, đã có thể sôi nổi.

Sinh bệnh mấy ngày nay Hạ Tường Dã tới thăm qua cô khuyên can mãi cô chính là không chịu trở về cũng luôn luôn ở tại Trác gia nuôi dưỡng

Đã nhiều ngày được nằm nghỉ ngơi điều dưỡng cô suy nghĩ rất nhiều đối với chuyện của cha mẹ cũng dần dần đã thấy ra.

Di Như Mộng nói đúng nếu cha mẹ sẽ quyết định ly hôn nhất định có lý do của bọn họ, nguyên nhân bây giờ có thể đủ ngăn cản cha mẹ cũng chỉ có thể nhất thời giải quyết vấn đề mà thôi ,sau này vẫn đề cũng như vậy vẫn phải kéo nhau trở lại. Thà đau dài không bằng đau ngắn còn hơn!

Mà về lựa chọn của cô đi theo cha hay mẹ chuyện này cô đã có tính toán. Cho nên hôm nay cô liền chờ đợi ở Trác gia chờ Trác Duệ trở về đem quyết định này người thứ nhất nói cho hắn biết.

Ngay khi cô suy tưởng đồng thời di Như Mộng gọi điện thoại đến trong phòng khách nói cho cô biết Trác Duệ đã trở về, mới vừa đi vào gian phòng: Tiểu Hi nghe xong vội vàng ba chân bốn cẳng “cốc cốc cốc” chạy đến trong phòng Trác Duệ lại không thấy người của hắn.

Đang lúc Tiểu Hi hồ nghi nhử mẫy cô nghe thấy phòng tắm truyền đến rắc... rắc tiếng nước – Á hóa ra hắn đang tắm! Oa Vậy cô chờ một chút là có thể chứng kiến cảnh mỹ nam tắm ra nha Tiểu Hi thẹn thùng đến trướng hồng, khuôn mặt nhỏ nhắn đột nhiên cảm thấy lúng túng chỉ thích ngồi ở trước bàn máy tính Trác Duệ nhằm chắn quan sát mặt bàn hắn, một bên chờ đợi Trác Duệ tắm rửa xong.

Ngay khi Trác Duệ tắm xong đi ra phòng tắm ,khi đi vào phòng vừa thấy được bóng lưng Tiểu Hi hắn vốn là sững sốt, tiếp theo lại lãnh theo khuôn mặt tuần tú hừ nói: “Có chuyện gì sao?”

Tiểu Hi vội vã nhìn lại thấy Trác Duệ phủ áo tắm dài cô lập tức thất vọng suy sụp hạ xuống khuôn mặt nhỏ nhắn.

“Hừm tại sao anh mặc như vậy?”

Hắn cũng còn chưa có hỏi cô không lý do chạy tới trong phòng hắn làm chi,Cô còn ngược lại oán trách hắn trước à? Trác Duệ đậm nói : “Bằng không tôi nên là mặc như thế nào?”

“Em vốn nghĩ là anh sẽ chỉ ở vậy một cái khăn tắm ! Ai ngờ... “Hạ Tri Hi hồng theo khuôn mặt nhỏ nhắn thẳng thắn nhận tội.(con gái thời này sao mà...mê trai thấy ớn.=)

Nghe thấy cô nói như vậy Trác Duệ hé ra khuôn mặt tuần tú nháy mắt biến thành đen. Hắn cười lạnh nói : “Cô suy nghĩ nhiều quá.”

“Ta nghĩ cũng là...”Cô bắt đầu dĩ nói tiếp.

“Rốt cuộc có chuyện gì?”

Tiểu Hi cái ghế xoay trở lại quay tới đối mặt hần nhìn hần một lúc lâu không nói lời nào. Làm Trác Duệ cảm thấy không được tự nhiên mà nhìn lại tuấn mi đen như mực, lúc này cô mới lộ ra ngọt ngào cười nói: “Trác Duệ e, quyết định sau khi ba mẹ em ly hôn ai em cũng không đi cùng.”

Thấy Trác Duệ ngần ra cô cười đến càng sáng lạn động lòng người. “Em nghĩ muốn đi Canada du học coi như là đánh cuộc một keo đi!”

“Đánh cuộc?”

Hần và cô? Đây có cái gì tốt để đánh cuộc? Trác Duệ cảm thấy nghi hoặc không hiểu ý tứ của cô liền lấy ánh mắt không kiên nhẫn thúc giục cô nói mau.

“Anh không phải nói ‘Em thích anh ‘Chuyện này chỉ là em trước đây được anh cứu cho nên đối với anh có một loại tình cảm xem như anh hùng sao? Anh còn cho rằng em đối với từ đầu đến cuối chỉ là nữ sinh nhỏ mê luyện mà thôi đúng không?” _Tiểu Hi biểu tình như có suy nghĩ gì theo về mặt của cô xem ra trải qua chuyện cha mẹ ly hôn lúc sau cô thành thực rất nhiều.

“Cho nên em quyết định xuất ngoại du học cũng là cho mình một cái kỳ hạn. Trác Duệ Anh đáp ứng em được không? Nếu em tốt nghiệp đại học trước cũng không gặp gỡ anh, khi đó em lại như cũ nhớ anh, như vậy anh không thể tiếp tục chối bỏ tình cảm của em đối với anh được không? Bất quá anh yên tâm em sẽ lấy tốc độ nhanh học tập xong quay về tới tìm anh, đến lúc đó anh không được chối cãi!”

Cô cười liếc theo hần không ngờ bản thân lại có thể không từ bỏ quá nhiều. Dù sao đây là một trận cô cùng vận mệnh, cùng duyên phận đánh cuộc!

Trước khi tốt nghiệp đại học trước không gặp gỡ hần?

Nghe thấy cô phải đi Trác Duệ trong lòng lại mơ hồ nổi lên chút xôn xao là vui vẻ hay phiền toái cuối cùng lại phải rời xa chứ? Vẫn là cảm thấy được mất mát ? Hần cũng không cách nào xác thực nói rõ.

“Anh cảm thấy đề nghị của em có được hay không vậy?”

“Cô quyết định là được rồi.”Trác Duệ bình tĩnh trả lời.

Hần thờ ơ làm Tiểu Hi cảm thấy nhụt chí. Nàng bẹp theo môi mềm oán hận nói:

“Thật sự là lạnh nhạt nha! Một em nghĩ nhiều ngày như vậy mà anh sau khi nghe phản ứng lại giống khối băng “

Trác Duệ lưng đưa về cô tùy tay kéo lên giá áo bên trên, mang theo khăn mặt lung tung chà lau, hần một đầu còn nhỏ ra giọt nước, ,tóc ngắn đen bóng lộn xộn ,lấy che dấu hần trong mắt cũng sắp muốn giấu kín không được tình cảm khác thường

Đột nhiên trong lúc đó trác duệ cảm giác được chính mình bị Tiểu Hi từ sau đầu gắt gao ôm ,hần kinh ngạc cúi đầu thấy cô một đôi cánh tay non chắt chắt vây quanh ở eo hẹp của hần,nói lên cô không đành lòng rời đi.

Hần muốn xoay người chống đẩy cái ôm của cô,cô lại ôm càng chặt hơn.

Lúc này hần cảm giác được sau lưng của mình ướt một mảnh rồi sau đó liền nghe thấy thanh âm cô khóc một lần lần nói theo:

“Trác Duệ anh chớ quên em ngàn vạn lần không được quên em nha”

Thật muốn quên một người là chuyện đơn giản như vậy sao?

Cho đến giờ phút này Trác Duệ mới phát hiện cuộc sống yên bình của mình từ lúc cô chín tuổi ,lần đầu tiên gặp cô,cô đã triệt để đảo loạn cuộc sống của hần. Mà đầu số gây nên hiện tại lại có thể vỗ vỗ phải đi còn mặc cho yêu cầu hần không được quên cô

Cô rời xa hần nên vui vẻ ,tại sao giờ phút này trong lòng lại hiện theo dày đặc chua xót chứ?

“Trác Duệ anh tuyệt đối không được quên em tuyệt đối không được!”

Bạn đang đọc truyện *Thần Phục Tiểu Mỹ Mi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4

Tám năm sau

Khó chịu

Sáng sớm rời giường Trác Duệ đã cảm thấy không khí rất khó chịu, không thể nói rõ khó chịu chỗ nào nhưng chính là bất thường

Tối hôm qua hẳn căn bản ngủ không ngon mí mắt luôn luôn giật, giống như có cái gì tai họa ách trọng đại sẽ phải tiến đến, dường như quấy nhiễu đến hẳn ngủ không được tốt.

Chính là bởi vì giấc ngủ phẩm chất không tốt, khó coi sáng nay hẳn cũng không có theo lệ cũ lặn buổi sáng sớm, trái lại cố ý ngủ muộn một ít tuy rằng ngủ không được nhưng nhắm mắt nghỉ ngơi cũng tốt.

Trác Duệ rời giường rửa mặt chải đầu sau đó liền xuống lầu chuẩn bị dùng bữa sáng lúc sau đón xe đi làm.

Bởi vì cha quanh năm ở nước ngoài bên ba, mẹ nhất định còn đang ngủ mộng trong khi em trai Trác Hoàn người cũng ở nước ngoài; cho nên sáng nay nhà ăn như thường ngày chỉ có một mình hắn.

Trác Duệ vừa dùng bữa sáng vừa đọc báo mà quản gia sáng sớm lấy bàn ủi là qua báo chí. Cho dù Trác Duệ đã cố sức không chú ý nhưng mí mắt giật không ngừng, tựa hồ một chút tác dụng đều không có; càng không chú ý càng cảm giác là nó giật thêm mãnh liệt.

Cứ như vậy Trác Duệ mí mắt một đường giật đến công ty ngay cả vào văn phòng cũng còn không ngừng lại

Thật sự là gặp quỷ. Trác Duệ xanh mét theo khuôn mặt tuần tú ở trong lòng mắng.

“Trầm thư ký vào đây.” _ Buổi sáng mười giờ đúng Trác Duệ cuối cùng nhìn không được bên trong tuyến điện thoại gọi cho thư ký của hắn—“Trầm Hương Từ” Trầm thư ký đẩy đẩy kính mắt trên sống mũi trong tay cầm lấy giấy bút chuẩn bị bản ghi chép lại cấp trên phân phó làm việc.

Trầm thư ký vốn là phụ nữ gần năm mươi tuổi ngay cả vẻ mặt nghiêm túc, quần áo theo cách ăn mặc cẩn thận tỉ mỉ công ty từ trên xuống dưới mọi người thực tôn kính bà, vị này là thư ký thâm niên.

“Giám đốc có gì phân phó sao?”

Trác Duệ nhìn Trầm thư ký hồi lâu tựa hồ đang do dự có nên đem vấn đề hỏi ra khỏi miệng hay không. Suy tư đi qua hắn hỏi: “Trầm thư ký bà có biết mí mắt vì cái gì luôn luôn giật hay không?”

Rất rõ ràng vấn đề này khiến từ trước đến nay thông minh lanh lợi tài giỏi Trầm thư ký cũng tròn tròn mắt. Đại khái mười giây đồng hồ đã qua Trầm thư ký mới có phản ứng—

“Khụ ừm!” _ Bà hắng giọng vẫn là bộ dạng phó bình tĩnh nói: “Xin hỏi giám đốc giật mí mắt là bên trái hay là bên phải?”

Trác Duệ không chút do dự chỉ hướng bên phải mí mắt.

“Người ta nói mắt trái giật là tiền, mắt phải giật là tai họa “ _ Trầm thư ký lập tức sửa lời nói: “Bất quá kia cũng chỉ là mê tín mà thôi.”

“Được rồi ta hiểu bà đi ra ngoài đi.” _ Trác Duệ bất đắc dĩ phát phát tay đem Trầm thư ký sai đi. Hắn bị chạm dây thần kinh nào nha? Lại có thể hỏi Trầm thư ký loại vấn đề này?

Trầm thư ký trở lại chỗ ngồi sau đó lại gọi điện thoại vào phòng giám đốc. “Giám đốc mười phút sau sẽ có cuộc họp hội nghị, tư liệu liên quan cũng đã xếp đặt ở trên bàn ngài.”

“Đã biết.”

Vẫn là bắt đầu đi công tác.

Hai giờ sau hội nghị đã xong Trác Duệ vào thang máy chuyên dụng đi vào phòng giám đốc chỗ tầng trệt; trong thang máy hắn một tay nắm lên cái cổ đau buốt, mãi đến khi cửa thang máy “Lâm” một tiếng rộng mở hắn mới buông tay đi ra thang máy quay về văn phòng.

Đẩy cánh cửa nặng sản xuất bằng cây hồng côi Trác Duệ mới vừa bước vào bên trong phòng làm việc chớp mũi liền truyền đến một cỗ mùi thơm vốn là vừa quen thuộc rồi lại xa lạ thanh nhã đậm ngọt, hắn nhử mũi Lãnh Đồng nhanh chóng đảo qua một lần bên trong

Không có bất kỳ khác thường.

Như vậy mùi hương này là từ chỗ nào mà ra?

Không thể nào là Trầm thư ký, càng không có khả năng là A Tang dọn dẹp văn phòng Asan, như vậy sẽ là ai từng tiến vào văn phòng?

Trác Duệ mang theo đầy bụng nghi vấn trở lại trước bàn làm việc, vừa mới ngồi xuống đang muốn ngưng tụ tâm thần làm việc, há lại luồng trước một cặp

chân dài hần đang đặt dưới cái bàn tự nhiên đụng chạm lấy một loại vật thể không rõ

Hần thấp nguyên rửa ra tiếng, động tác nhanh nhẹn mà đem ghế da đẩy cách bàn làm việc nghiêng thân hướng dưới đáy bàn nhìn cẩn thận –

“Này!” _ Dưới đáy bàn ” vật thể Không rõ “Lại tự nhiên mở miệng tiếp đón.

Trác Duệ dù thế nào cũng không nghĩ ra dưới đáy bàn lại có thể trốn theo một người giống như trống rỗng xuất hiện, như tinh linh xinh đẹp động lòng người cô gái đối diện hần ngọt ngào cười với phát tay chào hỏi.

Lông mi thật dài quen thuộc kia, hai mắt nhỏ, mũi thon quặt cường cứng với môi mềm phúng phính, cho dù cô ngày xưa cắt tóc ngắn hiện tại đã muốn thật dài đến thắt lưng, nhưng hình dáng này là tuyệt đối không thể cho hần nhận nhầm –

“Tiểu Hi!”

Kính ngạc đi qua Trác Duệ xanh mét theo khuôn mặt tuần tú lạnh giọng mệnh lệnh: “Đi ra.”

Thấy hần lạnh theo mặt Tiểu Hi sờ sờ cái mũi ngoan ngoãn từ dưới bàn to như vậy bò ra, giống đứa trẻ phạm sai lầm đứng ở bên cạnh hần cúi đầu không nói giống như sám hối.

Chính là cô tóc dài đến eo che phủ môi dưới vừa lộ ra kềm nén không được, tươi cười đã lặng lẽ lộ ra tư tưởng thực sự trong lòng cô lúc này

Cô đợi tám năm tuân theo, lúc trước chia lìa đã lập lời thề, trong mấy năm này tuyệt đối không gặp hần một lần; cuối cùng cô đã trở lại cô muốn chứng minh cho hần, ở nước ngoài tám năm này cô cũng chưa từng quên hần. Tình cảm cô đối với hần tuyệt đối không chỉ là mới trước đây nhất thời mê luyến mà thôi – Về những việc này cô tất cả muốn nói rõ ràng, minh bạch với hần.

Hóa ra mùi hương này là đến từ mái tóc dài đen của cô. Trác Duệ mắt lạnh ngưng theo cô lạnh như băng chất vấn: “Cô vào bằng cách nào?”

Tiểu Hi trừng lớn vô tội đồng tử mắt chỉ lấy cửa chậm chạp nói: “Theo cửa lớn vào nha!”

Cô biết rõ ý tứ của hần lại có ý vụn vặt trả lời. Trác Duệ đè nén cơn tức xuống theo cô hống lại hỏi: “Tôi là nói ai bảo cô vào?”

“Dì Như Mộng!” _ Nhìn hần vẫn là cứng nhắc theo khuôn mặt tuần tú Tiểu Hi bất an chơi đùa lên ngón tay.

“Cô gặp qua mẹ của tôi sao?” _ Trác Duệ hí mắt cố gắng ngửi ra một ít mùi vị âm mưu.

“Không có còn chưa, em vừa mới xuống máy bay mà thôi! Ài kỳ thật vừa em vừa mới vào cửa lớn đã bị bọn họ ngăn cản không cho em lên lầu gặp anh, em đành phải gọi điện thoại cho dì Như Mộng cầu cứu. Dì Như Mộng phản phò bọn họ để cho em tiến vào em liền nghênh ngang tiến vào vậy! Ha ha “

Thấy Tiểu Hi thoải mái cười đối với chính mình, sáng sớm mí mắt giựt không ngừng chuyện này Trác Duệ bỗng nhiên hiểu rõ—Hóa ra chính là phiền toái đã trở lại khó trách Trầm thư ký nói mất phải giựt là tai họa.

Trác Duệ dưới đáy lòng thở dài.”A Đã biết cô trở về chưa?”

“Em còn chưa gọi điện thoại cho anh ấy.” _ Tiểu Hi lắc đầu.

“Có lẽ cô quay về đúng lúc.”

“Nói như thế là sao?” _ Cô chớp chớp sáng trong đôi mắt không hiểu ý tứ của hần.

“A Đã sắp kết hôn.” Trác Duệ thân nhiên nói. Theo hần biết A Đã sắp tới sắp sửa hướng bạn gái Phương Á Tĩnh cầu hôn.

“Thật vậy chẳng? Với ai? Với cái chị gọi là Phương Á Tĩnh kia sao?” _ Tiểu Hi hứng thú bùng bùng truy hỏi.

“Cô có biết phương á tĩnh?” _ Trác Duệ nhú mi. Tiểu Hi và Phương Á Tĩnh hần là chưa từng gặp mặt mới đúng.

“Vâng. Em xuất ngoại không bao lâu chợt nghe nói anh của em có thích đối tượng khi đó Từ Mộng — chính là ‘Tứ thị ‘ tiểu thư, cô ta luôn luôn thực yêu thích anh em— liền cứng rắn kéo lấy em muốn quay về Đài Loan tìm tòi đến tốt cùng cho nên em cùng cô ta trở lại gặp chị Phương Á Tĩnh.” _ Tiểu Hi hai mắt tràn ngập kính phục ao ước chới lọi hai tay ở trước ngực vỗ tay hâm mộ nói: “Không nghĩ tới anh em lại có thể chung tình như vậy nha! Cũng thật sự là quá tốt cuối cùng có người có thể chịu được anh của em. Anh ấy xấu tính, cáu kỉnh lại có người chịu cùng anh ấy kết hôn ha ha “

Thấy cô bày tỏ tiếng cười bày tỏ , một đoạn Trác Duệ nhân tiện nói: “Sau khi về nước có dự định gì không?”

Tiểu Hi trề theo miệng nhìn tầm mắt của hần trở nên thật dịu dàng cô thấp thỏm nói : “Muốn gả cho anh có phải là một loại dự định không?” _ Nhìn Trác Duệ đen một nửa khuôn mặt tuần tú cô ha ha cười nói: “Lừa gạt anh đấy! Em có tính toán gì không? Ừm thật không nghĩ tới nha!”

“Cô ở nước ngoài học cái gì?” _ Trác Duệ tác hỏi như vậy.

“Em? Em học thiết kế sân khấu còn học một chút màu sắc trang điểm”

“Cần tôi giúp đỡ không?”

“Được!” Tiểu Hi cười nói.

Nhìn khuôn mặt tươi cười của cô Trác Duệ một trận tim đập thành thịch! Trên mặt cô tuy rằng còn có lấy dấu vết nghịch ngợm nhưng chính trực thì giờ cô đã hai mươi tuổi, sắp dần dần hiển lộ ra mùi vị phụ nữ rồi, cử chỉ này ngoài ý muốn mỉa hoặc hân rồi

Trác Duệ chặt vật dòi tâm mất lấy giọng điệu bình tĩnh hỏi: “Có cần hay tôi sai người đưa cô về nhà không?”

“Được!” _ Tiểu Hi gật gật đầu trong lòng đang do dự hay nên hướng hân nói thẳng ý nghĩ thực sự trong lòng mình bây giờ hay không Trác Duệ gọi điện thoại thông báo tài xế bảo bảo tài xế lái xe tới cửa đưa Hạ Tri Hi về nhà. Hân đậm liếc liếc mắt một cái thấy Hạ Tri Hi lâm vào trầm tư quay mặt lễ độ nói: “Muốn tôi đưa cô đi xuống sao?”

Tiểu Hi lấy lại tinh thần cười từ chối khéo. “Không cần tự em đi xuống là được rồi.” _ Cô xoay người phải đi, khi đi tới cửa khi cô đột nhiên quay đầu lại ánh mắt tập trung Trác Duệ nghi hoặc lãnh đồng mỉm cười nói: “Trác Duệ em nghĩ em phải nói cho anh biết: Tám năm qua em không hề có một khách quên anh, nhớ rõ thẻ ước của chúng ta chứ? Chỉ cần tám năm sau em còn nhớ lấy anh vậy anh không thể phủ định cảm giác em đối với anh. Anh nói được thì làm được nha!” _ Hân thẳng ngoắc ngoắc nhìn chăm chú làm cô xấu hổ đỏ mặt. “Lời em muốn nói đã nói xong chào!”

Thấy bóng lưng phảng phất chạy trốn chết Trác Duệ thấp nguyên rửa ra tiếng.

Chết tiệt !Hạ Tri Hi cô hại hân ,cái này làm sao hân còn có thể cố sức chăm chú làm việc chứ?

Ài cô đối với hân lực ảnh hưởng luôn vượt quá hân tưởng tượng!

Tiểu Hi đã rời đi rồi, chính là mùi hương ngọt trên tóc cô lại từ đầu đến cuối ở bên trong phiêu tán (tung bay nhẹ nhàng) không chỉ có quấy nhiễu đầu óc của hân, cũng quấy nhiễu tim của hân

Nằm ở trên đôn hóa nam lộ “quán cà phê Lý Ngang “.

Đang không phải ngày nghỉ, thời điểm khoảng thời gian trà chiều trong quán chỉ có lác đác khách; có thể đếm được hơn phân nửa là làm việc tự do, nếu không chỉ là công ty quảng cáo sang làm việc, hoặc giả mỗi công ty phái ra thành viên nghiệp vụ cùng khách mời nhiệt tình hỗ trợ lẫn nhau. Còn có chính là không có làm việc gì ví dụ bây giờ đang ngồi gần vị trí cửa sổ uống cà phê, xem tạp chí _Hạ Tri Hi

Trên bàn cô bày biện một ly kem tươi cùng một mâm bánh kem nhỏ cùng với một khối bánh ngọt tầng sữa. Mà trước mắt cô đang cố gắng nghiên cứu tạp chí hoặc là chuyên mục trang điểm trong nước Qua ước chừng mười phút trên cửa tiệm treo một cây chuông gió trong treo vang lên, quán cà phê xinh đẹp bà chủ lấy giọng nói thân thiết, vui vẻ khẽ kêu: “Hoan nghênh quang lâm.”(*) ((*)giống hoan nghênh quý khách đại giá quan lâm, mấy câu này trong phim hiện đại đài loan hay có)

Kể đến vừa thấy được Hạ Tri Hi liền tiến lên đây ngồi đối diện ở chỗ trống trước mặt cô.

Hạ Tri Hi giương mắt vừa thấy được bạn tốt đối diện ngồi lấy liền cười nói: “Tiểu Dạ cậu tới rồi bẽ bộn nhiều việc không?”

Cô trong miệng Tiểu Dạ — Nghê Dạ Hi _ chính là công ty tiêu thụ nổi tiếng trong nước, tương lai cũng là người nổi nghiệp ,lúc cô học ở Canada thì kết giao bạn bè; Tiểu Dạ cùng cô sở học hệ khoa khác nhau, cũng về nước sớm hơn cô ,trước tiên hiểu rõ sự nghiệp đồng họ để tương lai tiếp nhận thuận lợi.

Nghê Dạ Hi trang nghiêm một bộ dáng người đẹp núi băng; cô khuôn mặt xinh bao trùm lấy lạnh như băng, có thần mắt to luôn lạnh lùng nhìn đối phương, trên màu môi đỏ tươi luôn mằn theo một đầu tóc dài chạm vai chỉnh tề buộc ở sau ót. Bề ngoài giả vờ của cô đang nói hiểu rõ cô thần thánh không thể xâm phạm.

“Cậu đột nhiên về nước như vậy, tớ chỉ rút ra được ngày hôm nay gặp cậu.” _ Nghê Dạ Hi thẳng thắn nói.

“Tớ sớm biết như thế rồi!” _ Tiểu Hi nhấn lấy mũi thon oán hận. “Chính là cậu có hơi quá khoa trương chứ? Tớ quay về đài loan cũng một tuần lễ, đều muốn nhanh gặp cậu, khi đến đây cậu lại nói không có đủ thời gian gặp mặt tớ “Tớ mới vừa tiếp nhận sự nghiệp trong nhà mỗi ngày loay hoay đến mờ mịt, bất bình. hôm nay có thể gặp cậu, cậu nên cảm động đến khóc lóc chảy nước mắt.” Nghê Dạ Hi mở lấy ánh mắt xem thường tức giận nói. Cũng chỉ có trước mặt chị em Hạ Tri Hi này cô mới có thể biểu lộ chính mình hay biểu tình thay đổi.

“Được. được. được cậu tốt ,cậu vội vàng thu xếp công việc bận rộn tớ hân là hiểu được vất vả ,thương cảm của cậu mới đúng, tớ thực không hiểu chuyện. Vậy được chưa?” _ Tiểu Hi vừa nói xong hai người đều nở nụ cười.

“Cậu và hoàng tử của cậu thế nào?” Nghê Dạ Hi chăm chú hỏi.

Cùng nhau ở nước ngoài học ở trường nhiều năm Tiểu Hi đem tất cả chuyện cô cùng Trác Duệ đều nói cho Nghê Dạ Hi nghe qua; cùng một sự kiện cô có thể nói thượng hai, ba lần thật có thể nói là nói chuyện say sưa Nghê Dạ Hi cũng nghe đến thuộc lâu lâu.

“Tớ ngày đó mới vừa xuống máy bay liền chạy đi gặp anh ấy quả nhiên làm anh ấy hoảng hồn; tớ thẳng thắn nói cho anh ấy biết mấy năm nay tâm tình của tớ, xem ra anh ấy là bị lời nói của tớ kinh sợ rồi cũng không nói gì da!” _ Tiểu Hi nắm lấy quai hàm xem ra một bộ dạng buồn rầu.

“Vậy cậu kế tiếp dự định làm như thế nào?” Nghe Dạ Hi hai mắt loáng ra cảm thấy hứng thú quang mang.

“Hắc hắc nói thực ra tớ có công việc mới nhé!” Tiểu Hi cười đến như tên trộm.

“Công việc mới?”

“Đúng! Tớ muốn đi ‘tập đoàn tài chính ‘Trác Việt ‘Đi đảm nhiệm thư ký trợ lý của Trác Duệ, cứ như vậy gần quan được ban lộc (*)Trác Duệ nhất định là của tớ nha ha ha “Đây là đi Như Mộng đề nghị cô cũng hiểu được là một chủ ý liên gặt đầu đáp ứng, do đi Như Mộng ra mặt làm cô xếp vào chức vị xem như đi cửa sau vậy! Tiểu Hi ngượng ngùng nghĩ (*.gần quan được ban lộc:gần gũi người có thể lực thì được lợi)

Nghe Dạ Hi khó hiểu nói: “Cậu và anh ta là gần nước ban công không sai(*) nhưng làm sao cậu biết cậu nhất định có thể giành được trác duệ? Cậu nắm chắc ở chỗ nào?” (* câu này hình như thành ngữ)

“Kỳ thật tớ không lắm nắm chắc nhiều lắm! Chính là tớ lần nữa tự nói với mình một câu danh ngôn: dùng tối đa nỗ lực, vì hi vọng lớn nhất, chuẩn bị cho trường hợp xấu nhất. Hắc hắc thực mù quáng a?” _ Tiểu Hi tự giễu nói.”Chính là tớ mặc kệ vậy chỉ cần có một đường hi vọng tớ đều phải cố gắng thực hiện hạnh phúc của mình!”

Nghe Dạ Hi đầy mắt viết theo yêu thích và ngưỡng mộ. Nếu đổi lại là cô nhất định vững chắc không có dũng khí cùng nghị lực như Tiểu Hi vậym đây cũng chính là vì cái gì cô cùng Tiểu Hi có thể trở thành bạn tốt bởi vì bọn họ một người nhiệt tình, một người thiên về giao tiếp; một người chủ động, một người bị động hình thành tác dụng bổ sung.

“Tóm lại cố lên có bất kỳ tiến triển mới cũng đừng quên cùng tớ chia sẻ.”

“Vậy có vấn đề gì? Chi cần cậu dừng lại bận đến rút không ra thời gian gặp tớ thì tốt rồi.” Tiểu Hi chưa nói.

“Đủ rồi nha!” _ Nghe Dạ Hi liếc cô một cái chọc Tiểu Hi cười ha ha.

***** “Sớm yên tĩnh! Cô Ma Nhi Từ!” A chào nhé ‘!’ _ Một trận cười mở lại có tinh thần phấn chấn thanh âm làm người khác đang buồn ngủ sáng sớm nghe tới cũng làm cho người ta sáng khoái tinh thần. Chính là làm Trác Duệ từ sau bàn công tác ngẩng đầu đã thấy Hạ Tri Hi một thân tiêu chuẩn bộ đồ cách ăn mặc officelady , trên tay bưng lấy khay cà phê đứng ở cửa xinh đẹp trên khuôn mặt nhỏ nhắn mang theo tươi cười động lòng người.

“Cô tại sao lại ở chỗ này?” Trác Duệ về mặt kinh ngạc.

Tiểu Hi đi đến trước bàn trước tiên đem cà phê hân muốn uống bày đặt ở trước mặt hân tiếp theo một chỗ ngoặt thân cất cao giọng nói: “Xin chào giám đốc hôm nay là ngày đầu tiên tôi đi làm thư ký trợ lý _Hạ Tri Hi sau này xin chỉ giáo nhiều hơn!”

“Thư ký trợ lý? Hân tại sao không biết khi nào thì Trầm thư ký mời thêm một trợ lý hơn nữa còn là Hạ Tri Hi? Giờ phút này Trác Duệ càng kinh ngạc hơn nữa kinh ngạc ngay cả nói đều nói không ra miệng.

“Này? Làm sao vậy? Làm gì về mặt đại ra?” _ thấy hân không rên một tiếng Tiểu Hi cố lấy một bên hai má thần tình nghi hoặc.

Trác Duệ không cần rằng thâm nghĩ: không cần nghĩ nhất định là có chủ ý.

“Làm sao vậy?” Tiểu Hi lo lắng truy hỏi.

“Không có gì.Cô đã muốn làm trợ lý của tôi thì phải chăm chỉ theo sát Trầm thư ký học tập, tôi đối với nhân viên yêu cầu thật là nghiêm khắc tuyệt đối sẽ không làm việc thiên tư(*) đã hiểu chưa?” Trác Duệ trước tiên đem lời hung ác nói ở trước mặt (*vì tình riêng mà làm việc bất hợp pháp) “Vâng giám đốc tôi đã biết tôi đây liền đi ra ngoài.” _ Tiểu Hi sinh lực mười phần nói,sau khi nói xong nhanh chóng rời khỏi phòng giám đốc không phát hiện Trác Duệ về mặt sắp chịu không nổi thống khổ diễn cảm.

Đi vào chỗ ngồi của chính mình bên cạnh Tiểu Hi sợ hãi nhìn mắt nghiêm túc trầm thư ký do dự luôn mãi vẫn là mở miệng hỏi: “Xin hỏi hiện tại tôi nên làm cái gì đây?”

Thầm thư ký ngay cả liếc nhìn cô một cái cũng không có nhìn chính là bình thản nói: “Trước mắt cô không có thích hợp làm công tác.”

Bà không hiểu phu nhân an bài cô gái trẻ tuổi này đến để làm phụ tá của bà hay là có dụng ý gì ,là muốn giám sát bà sao? Có lẽ cảm thấy được bà làm việc bất lực cần người hỗ trợ đây? Bất kể là người nào Trầm thư ký trong lòng đều cảm thấy được không thoải mái cũng đối với cô gái mới tới hà khắc

Đụng Trầm thư ký như một cây đinh mềm Tiểu Hi rầu rĩ cần môi dưới không hiểu tại sao mình đã làm Trầm thư ký nảy sinh lòng thù địch? (đụng ở đây là đụng mặt ý nói đụng phải 1 người như trầm thư ký)

Ồi hiện tại không có công việc cho cô làm cô thực nhàm chán da! Hơn nữa cô cũng không thể không có việc gì làm lại trở mắt nhìn Trầm thư ký bận bịu xử lý hết thấy chuyện lớn nhỏ về Trác Duệ sao?

Đầu óc xoay xoay Tiểu Hi đem tóc dài buộc thành đuôi ngựa rồi quần lại,tiếp theo vén tay áo lên tìm đến thùng nước khăn lau bắt đầu chà lau trong

phòng thư ký đặc biệt để văn kiện đưa vào tủ đồ

“Cô đang làm gì đó?” Đột nhiên trong lúc đó Trầm thư ký một cái ánh mắt hướng quảy tủ đồ quét tới làm Tiểu Hi nhất thời dừng lại động tác cả người không thể động đậy.

“Lau ngăn tủ ạ!” Tiểu Hi ngoan ngoãn trả lời.

Trầm thư ký trong mắt có đường quang mang chột lóe đối với cô bé này cảm tưởng có chút thay đổi, thái độ thù địch ban đầu không biết làm tại sao tiêu giảm rất nhiều, thiện cảm từ từ lên cao

Trầm thư ký không nói gì thêm nữa lại tiếp tục cúi đầu bận rộn.

Tiểu Hi đảo tròn mắt nhỏ nghĩ thầm: Nếu Trầm thư ký không nói gì hẳn là tiêu biểu cô có thể tiếp tục lau ngăn tủ sao?

Cô lộ ra sáng lạn mỉm cười lập tức cảm thấy tinh thần dồi dào lại tiếp tục vắt khăn ướt , đem ngăn tủ từ trên xuống dưới tất cả lau qua một lần. Đợi cô dọn dẹp xong mắt thấy cũng giữa trưa đến thời gian bắt đầu nghỉ trưa –

Hạ Tri Hi thật cẩn thận tới gần Trầm thư ký mang theo e lệ rụt rè cười hỏi: “Sẵn tiện tôi đi ăn , Trầm thư ký bà muốn cùng nhau đi ăn hay không?”

Trầm thư ký ngay cả cũng không ngẩng đầu lên nhân tiện nói: “Cám ơn tôi vẫn chưa đói.”

Luôn luôn bị đối đãi thờ ơ làm Hạ Tri Hi cảm giận cần môi thật sự là không hiểu bản thân làm sao để Trầm thư ký chán ghét như vậy?

Ai da! Quên đi, cô mặc kệ Trầm thư ký thế nào, cô muốn bắt theo tình yêu nấu ăn cùng Trác Duệ cùng nhau ăn “com trưa yêu” da da!

Hạ Tri Hi tính toán, suy nghĩ đã làm rồi đợi khi cô bình tĩnh liền đi vào trong phòng làm việc của giám đốc , khi đã thấy Trác Duệ đang mặc vào âu phục , áo khoác một bộ dạng chuẩn bị ra ngoài

“Anh muốn đi đâu?” Cô vội về bước lên phía trước hỏi.

“Cùng người bạn hàng có hẹn một bữa tiệc.”

“Nhưng mà..nhưng mà.. em cũng đang. . .!” Tiểu Hi đem thức ăn nóng hổi trong tay bụng cao đến trước mặt hấn để cho hấn xem cho rõ ràng.

Trác Duệ mặt lộ vẻ khó khăn. Tiểu Hi bộ dạng méo máo làm cho hấn không thể nhẫn tâm cự tuyệt. Chính là người bạn hàng này thật sự rất quan trọng không thể sai hẹn.

“Lần sau được không?”

Tiểu Hi thất vọng hạ xuống bả vai khó chịu một lúc lâu cô lần đầu tiên vì hấn làm thức ăn nha

Nhưng nghĩ lại vẫn là công ty tương đối quan trọng nếu trận này bữa tiệc hủy bỏ có thể cùng đối phương sẽ không có cơ hội hợp tác; mà đồ ăn cô còn có thể làm tiếp mà!

“Được rồi anh nhanh lên đi đến cuộc hẹn đi, tôi trẻ cũng không hay.” Tiểu Hi cười nói: “Xem ra hai món ăn này em đành phải tự mình giải quyết.”

“Ngày mai đi !Tôi chờ ăn đồ ăn của cô.” Trước khi đi Duệ hứa hẹn việc này.

Mãi đến khi cửa ban công bị Trác Duệ thuận tay làm cho phát ra tiếng vang rất nhỏ sau đó Hạ Tri Hi mới hoàn hồn. Cô hưng phấn được trưởng phần hồng má ở trong phòng làm việc vui vẻ kêu lên: “Oa! Anh ấy muốn ăn đồ ăn của mình! Quá tuyệt vời! Thật tốt quá! Nga da “

Cô nghĩ đến ngày mai ngắm lại ngày mai nên chuẩn bị món ăn gì! .” Chính là người không khỏi cũng quá khoa trương chứ? Ta quay về Đài Loan đều một tuần lễ thời sai đều nhanh cần triệu hồi đến đây người mới có không thấy ta thật sự không có suy nghĩ.”

Bạn đang đọc truyện *Thần Phục Tiểu Mỹ Mi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5

Xem ra Hạ Tri Hi tính toán hoàn toàn xâm nhập cuộc sống của hân phải không?

Mỗi ngày ở công ty nhất định sẽ nhìn thấy cô điều này còn chưa tính, dù sao cô đảm cũng nhiệm chức vụ với ” tập đoàn tài chính Trác Việt “. Nhưng mà bây giờ tan ca rồi, hân mới vừa bước vào cửa nhà lại nghe thấy trong nhà phòng bếp truyền đến tiếng nói trong trẻo, mềm mại vang lên. Ngày hôm nay phát sinh chuyện tình thoáng cùng với Quan Như Mộng vui cười, hơn nữa từng cơn hương thơm đồ ăn truyền đến , cả gian phòng ốc đã tràn ngập hương vị hạnh phúc.

Cho dù như vậy hân vẫn là cảm thấy được Hạ Tri Hi thật sự là Âm Hồn không tan , tựa hồ đi đến chỗ nào đều có thể sẽ gặp cô ,cố ý là nhân vật quan trọng đem cô chặt chẽ ghi ở trong lòng.

Trác Duệ nhàn nhạt liếc mắt phòng bếp một cái, chân dài không tự chủ được dừng lại nguyên tại chỗ, bên tai nghe rõ bọn họ giống Ma Tước giống, thanh âm tán gẫu cùng với nội dung bàn luận Trong phòng bếp Quan Như Mộng tự mình xuống bếp , Tiểu Hi thì ở bên cạnh làm trợ thủ đắc lực của bà, hai người hợp tác khăng khít vô cùng khoái trá.

Mấy ngày nay tương đối quen thuộc việc trong công ty, cô cũng tan ca tương đối sớm. Sau khi rời khỏi công ty Tiểu Hi liền bắt đầu tự mình đi mua Ngôi Sao màu bạc PEUGEOT207 đi vào nhà Trác giúp Quan Như Mộng chọn đồ ăn nấu cơm nói chuyện phiếm.

Tuy nói Quan Như Mộng làm Trác phu nhân địa vị cao quý, nhưng chuyện trong phòng bếp lại từ trước đến nay là một mình bà ôm lấy mọi việc; Nhìn bà một bộ dạng thuần thực làm cho người ta rất khó tin bà chính là ngọc nữ sao đỏ yêu điệu năm đó đấy!

“Tiểu Hi thật không phải, dĩ Như Mộng rất nhớ con ,con vừa ra quốc đã đi lâu như vậy tám năm rồi a! Không gặp tên nhóc Trác Duệ thúi kia còn chưa tính ,vậy mà ngay cả dĩ Như Mộng cũng không gặp nha!”

Quan Như Mộng trên tay mang theo cái bao tay đang ở cắt con gà, miệng thì không ngừng oán hận. Con gà này phải đợi lát nữa chuẩn bị xử lý, phải giữ con gà này lát làm nguyên liệu chính “Cũng không phải con nguyên ý nha! Dĩ Như Mộng đi con cũng không muốn người ta không dám gặp dĩ là có nguyên nhân.” _ Tiểu Hi bẹp theo cái miệng nhỏ nhắn mắt to trong suốt tựa theo nước mắt.

“Nguyên nhân gì? Con cũng cùng dĩ thân thiết mà giải thích, giải thích.”

Tiểu Hi hút hút cái mũi bộ dáng điềm đạm đáng yêu. “Người ta vừa thấy được dĩ liền nhớ tới Trác Duệ thôi! Hơn nữa sẽ rất nhớ rất nhớ. Chính là con không thể luôn luôn rất nhớ rất nhớ anh ấy nha! Nếu như nhớ đến rồi con sẽ không thể chịu đựng, con sẽ bất chấp lời thề phẫn đầu quên mình mà bay trở về Đài Loan tìm anh ấy. Thấy cô hai mắt đầm lệ Uông Uông Quan Như Mộng vội vàng thay phiên lên tiếng an ủi. “Được, được, được đừng khóc nha! Con vừa nói như vậy dĩ đều đã hiểu, dĩ đều đã hiểu con cũng đừng khóc nha!”

“Àn Con không khóc chỉ cần dĩ hiểu được thì tốt rồi.” Tiểu Hi nhanh chóng lau đi nước mắt.

“Vậy thời gian con rất nhớ rất nhớ Trác Duệ thì làm thế nào?”

Tiểu Hi ai oán trả lời: “Dĩ !Con cũng không biết mấy năm nay lúc con rất nhớ Trác Duệ liền ép mình xem nhiều sách, tiếp thu một chút tin tức cho mình, con nghĩ chỉ cần con nhiều cố gắng một chút nhanh chóng học xong là con có thể quay về Đài Loan sớm một chút cũng có thể nhìn thấy Trác Duệ “

Thực không biết mình nổi điên làm gì lại có thể lập được cái lời thề vô nhân đạo(*). Chỉ cần vừa nghĩ tới lúc ấy liền nhớ Trác Duệ ,nhớ đến sắp phát điên tâm tình cô liền cảm thấy một trận chua xót. (* giống thề phải giữ lời, không được thất hứa)

Cô không biết là Trác Duệ đang đứng ở bên ngoài phòng bếp, nghe hết những lời này của cô. Biểu tình lạnh lùng hà khắc từ trước đến nay lặng lẽ tan rã

Hân cho rằng cô tại ở Canada tám năm nói không gặp hân không thấy hân đối với cô mà nói tựa hồ là một sự kiện thực dễ dàng; không nghĩ tới bây giờ chính tai nghe được cô nói ra tám năm qua đối với hân đều nhớ nhưng hân mới biết được hóa ra cô đối với hân. ...

Hân lộ vẻ xúc động ngoài ý muốn.

Quan Như Mộng nghe xong thật sự thực cảm động bà đem con gà cắt xong đặt ở trên mâm ,cởi cái bao tay tình ý sâu xa nói: “Ai đưa con trai này của dĩ khó hiểu ngay cả dĩ đây làm mẹ nó còn đoán không ra nó. Thế nhưng mấy năm trôi qua dĩ cũng không còn thấy Trác Duệ giao tiếp với bạn gái nào, bạn gái càng khỏi nói thân mật có thể nó đang chờ tin tức của con đấy!”

Bà che giấu Tiểu Hi một việc.

Không phải bà đang thổi phồng mọi người đều nói Trác Duệ anh tuấn khôi ngô đã là như thế này làm sao có thể không có cô gái nào đối với hân ái mộ chứ? Mấy năm nay lưu lo Như Mộng sớm đã không biết tổng cô mấy người con gái tự động tới cửa. Tiểu Hi lại đang xa xứ bà đương nhiên muốn thay Tiểu Hi gìn giữ Trác Duệ.

Tiểu hi sau khi về nước bà không chỉ một lần đối với Trác Duệ ân cần dạy bảo muốn hân phải thật quý trọng Tiểu Hi, cố tình hân luôn không nghe, cũng làm cho bà phiền muộn không biết làm thế nào “Dĩ , dĩ không cần an ủi Tiểu Hi “Cô ư ử oái đến hạ xuống hai vai.

Chỉ nhìn Trác Duệ đối với cô không chút bộ dạng nào thân thiện ,cô liền biết mình hi vọng xa vời càng khỏi nói Trác Duệ là đang chờ tin tức của cô chẳng hạn, cô mới không tham vọng quá đáng đâu!

“Tiểu Hi con không phải nói con muốn dùng tối đa nỗ lực để hoàn thành hi vọng lớn nhất sao? Tại sao hiện tại lại ngược lại làm cho mình nhụt chí

chứ?”_Quan Như Mộng chỉ trích cô nói.

Tiểu Hi sùng sốt tiếp theo mới chậm rãi nở rộ trên choker cười ngọt ngào.”Đúng ha!Con tại sao lại ư rữ như thế chứ?Con tin tưởng chỉ cần cố gắng liền sẽ tới được thành quả. Ít nhất Trác Duệ cũng không có hoàn toàn cự tuyệt con đúng hay không đi?”Nghĩ như vậy liền tốt hơn nhiều.

“Đúng vậy đúng vậy! Nghĩ như vậy là được rồi!”_Quan Như Mộng ôm vai Tiểu Hi kiên ở bên tai cô nhẹ nói.

“Tiểu Hi con cần phải thêm chút sức,cố gắng một chút nha biết không? Dĩ chính là rất muốn rất muốn con là con dâu của đi?”_Bà hướng Tiểu Hi nháy mắt mấy cái.

Tiểu Hi đỏ bừng mặt nhẹ nhàng vuốt cằm”Con đã biết con sẽ cố gắng.”

Quan Như Mộng vỗ vỗ hai tay tuyên bố: “Tốt lắm tiếp theo 20’ là có thể dọn com.”

Nghe thấy Quan Như Mộng nói như vậy Trác Duệ mới bước ra nện bước đi lên lầu.

Tiến đến trong phòng hắt còi áo khoác âu phục,kéo xuống cà- vạt, cởi bỏ áo somi nút thắt sau đó mới đi vào phòng tắm

Hắn nhìn chính mình trong kính kia hai mắt thật là hấn sao? Tiểu Hi ném ở trên người hắn cảm thấy cảm động thật sâu ,hiện diện sâu trong nội tâm của hắn.

Tiểu Hi giờ phút này đúng như theo lời cô tám năm trước,chỉ cần tám năm sau cô còn nhớ hắn ,hắn không thể tiếp tục phủ nhận tình cảm của cô sao? Hiện tại đối lại hắn không biết phải làm sao

Ai có thể nói cho hắn biết hắn nên làm như thế nào đối mặt Tiểu Hi?

Thời gian com chiều bởi vì ông chủ Trác Hạo Bằng không ở nhà cho nên chỉ có bà chủ Quan Như Mộng, Trác Duệ còn có Hạ Tri Hi cùng nhau dùng com.

Nhà ăn Trác gia không khí do bà chủ Quan Như Mộng yêu cầu đặc biệt lãng mạn nhất là ở thời gian buổi tối.

Trên bàn com vuông ngon đèn vốn là dịu dàng ngát màu vàng nhàn nhạt tỏa ở trên bàn com làm món ăn thoát nhìn mỹ vị lại ngon miệng khiến người thêm nhỏ dãi; mà chú trọng tư tưởng Quan Như Mộng còn quy định ở thời gian dùng com bữa tối cần phát album Tiểu Dã Lệ Toa. Trác gia tao nhã dùng com không khí quả thực có thể so sánh với nhà hàng,khách sạn cấp cao năm sao bên ngoài Quan Như Mộng cười đánh giá Trác Duệ và Tiểu Hi đang ngồi.

Bà trong chốc lát nhìn chồng choker Trác Duệ thấy Trác Duệ rất không thích nhấn lại tuần mi mắt lạnh quay về trừng bà,lúc này mới thu hồi ánh mắt; tiếp theo liền lại nhìn chồng choker Tiểu Hi thấy Tiểu Hi ban đầu không phân biệt được,sau đó lại xấu hổ đỏ mặt bà ngược lại cười đến càng vui vẻ hơn.

Đúng thôi! Bà nhìn trái phải,từ trên xuống dưới đều cảm thấy được Trác Duệ và Tiểu Hi xứng cực kỳ, quả thực chính là một đôi trời đất tạo nên nha!

Bên miệng mang theo thỏa mãn tươi cười Quan Như Mộng bắt đầu an phận dùng com.

Dùng com đến một giai đoạn,chủ dùng com xong,người hầu Trác gia dâng món điểm tâm ngọt lúc sau lại lui ra để không gian cho chủ nhân yên tĩnh lại tư mật dùng bữa.

Cho tới bây giờ quan Như Mộng mới mở miệng: “Con trai mẹ với con bàn bạc được không?”

Trác Duệ vén lên một đường mi ý bảo mẹ nói thẳng đừng ngại.

“Con cũng biết gần đây có mấy chương trình,người chế tác tới bãi phỏng mẹ muốn mời mẹ đến chương trình,bởi vì trước kia đều hợp tác qua cảm giác không tồi ,lo lắng vài ngày cũng hỏi qua ý kiến ba của con-.Cuối cùng mẹ quyết định cùng bọn họ hợp tác,cùng đàm thoại và tham gia tiết mục nghệ thuật giải trí cho nên mẹ muốn “Quan Như Mộng đưa ánh mắt đặt ở trên mặt Tiểu Hi nói : “mời Tiểu Hi đi theo giúp mẹ cùng đi làm thầy trang điểm của mẹ,có Tiểu Hi đi cùng mẹ chờ đợi ghi hình cũng không nhầm chán.Con trai.con cảm thấy như vậy được?”

Nghe vậy Tiểu Hi trừng lớn mắt trong suốt hai tròng mắt đứng nghi hoặc.

Mà Trác Duệ phản ứng ngược lại rất bình thản hắn hơi vuốt cằm”Mẹ cảm thấy được là tốt rồi con không có ý kiến. Mẹ muốn mượn cô ấy dùng bất cứ lúc nào cũng có thể.”

“Thật sự có thể chứ?”

Quan Như Mộng mừng rỡ như điên mà đến bên cạnh con trai thân thiết một phen khom người ôm hắn,rồi hôn môi hắn một cái làm trên mặt Trác Duệ nhiều hơn một màu môi đỏ chói anh đào Chỉ thấy Trác Duệ nguyên bản mặt không chút thay đổi,cái mặt này lại càng lãnh khốc buộc chặt tới cực điểm.

Tiểu Hi thấy “Phốc ” một tiếng bật cười chính là trong lòng lại thật hâm mộ di Như Mộng có thể tiếp cận hắn như thế, hôn môi hắn.

“VẬY MẸ TRƯỚC HẾT CẢM ƠN CON NHÉ! CHỜ CÓ THÔNG CÁO NHẤT ĐỊNH MẸ SẼ MƯỢN DÙNG TIỂU HI.” _ Quan Như Mộng lúc này mới nghĩ đến muốn hỏi ý kiến Tiểu Hi. “Tiểu Hi không thành vấn đề chứ?”

“Dạ! Trác Duệ nói không thành vấn đề liền không thành vấn đề. Con nhất định sẽ cố hết khả năng của con trang điểm cho đi Như Mộng thật phiêu xinh đẹp,phát sáng sẽ cùng ngọc nữ năm đó không khác biệt!” _ Tiểu Hi vỗ ngực định liệu trước nói.

“Không được con nhất định phải làm cho đi trở nên so với năm đó đẹp hơn không thể!”

“Ha ha Vậy có vấn đề gì? Dĩ vốn là càng ngày càng có hương vị rồi!”

“Tiểu hi ý của con là nói đi càng già càng có hương vị?”

“Không phải rồi, không phải rồi!Con là nói “

Một bên trác duệ đang cầm lấy khăn tay cầm giặt chà lau Dấu vết của mẹ lưu ở trên mặt hấn Trong lòng một lần lần thấp nguyên rủa.

Chỉ ngóng theo Quan Như Mộng cùng Tiểu Hi một đôi Lãnh Đồng lại tản mát ra thần nhiên ôn nhu sáng rọi.

Chỉ cần có Tiểu Hi ở nơi này chẳng những tình cảnh nóng lên náo nhiệt,ngay cả bầu không khí dường như trở nên giống như ngọt ngào của cô

Đây là lần đầu tiên hấn phát hiện ánh mắt của mình tự nhiên như vậy khát vọng tập trung ở trên mặt Tiểu Hi. Rốt cuộc hấn đối với Tiểu Hi là dạng cảm giác gì đây? Sẽ là ưa thích sao?

Hấn cũng mờ mịt

“Ha... “ _ Không biết đã là gặp lần thứ mấy rồi.

Tiểu Hi đứng ở một góc lều chụp ảnh nhìn máy chụp ảnh ở phía trước Quan Như Mộng nhằm chán đến muốn ngủ gà ngủ gật.

Quen biết đi Như Mộng hơn mười năm lần đầu tiên phát hiện đi không giống đi,vốn là đầu đến chân đều tản mát ra siêu sao chói lọi siêu cấp

Đi Như Mộng đi vừa cử động tay,một cái nhấc chân đều thật có phong độ siêu sao nha!

Tiểu Hi trong mắt bắn nhanh ra sừng bá cùng tán thưởng,mỗi dần dần giờ lên đã hình thành độ cong hoàn mỹ cười nhìn Quan Như Mộng dí dỏm mà trả lời đàm thoại câu hỏi của người dẫn chương trình . Vấn đề nhắm trúng phong tục ảnh kịch vòng cây Trường Thanh ,người nữ chủ trì ha ha cười to không khí vô cùng thoải mái vui mừng.

Mấy ngày nay cô không đến công ty cả ngày đi cùng Quan Như Mộng làm tạo hình,thời gian thông báo chặt chẽ lại bận rộn — đây cũng chính là bảo cô phải vài ngày rồi chưa có gặp Trác duệ nhớ hấn quá nha!

Tuy rằng mấy ngày nay thời gian so ra kém tám năm nhưng cô thật sự không muốn trở lại quá khứ tám năm không thấy được hấn, chính là lại vô cùng nhớ cuộc sống của hấn, rất thông khổ cô ngay cả nhớ lại đều không muốn.

Nghĩ đến đây khuôn mặt nhỏ nhắn nháy mắt âm ỉ xuống dưới hai tròng mắt cũng trở nên u buồn, làm cô thoát nhìn tựa như cái có được ánh mắt u buồn hòa cùng khí chất, cô gái xinh đẹp dần tới không ít ánh mắt ái mộ cùng tò mò.cũng không tự mình cảm thấy.

Mấy ngày nay Hạ Tri Hi đến đều khiến cho một cổ nhỏ xôn xao, mọi người sôi nổi suy đoán cô gái xinh đẹp này cùng Quan Như Mộng là quan hệ như thế nào? Chẳng lẽ là Quan Như Mộng bí mật bồi dưỡng ngôi sao ngày mai ,hay thân thích của Quan Như Mộng đây?

Suy đoán của bọn họ đều không có đáp án bởi vì cô thật đẹp không người nào dám tới gần quấy rầy cô; mà Quan Như Mộng cũng duy trí thần bí không đối ngoại nói rõ.

Ngay tại thời gian Tiểu Hi một người thân mặc bộ đồ màu xám Chanel, tay cầm túi Hermes giá trị bốn mươi vạn bách kim vừa nhìn liền biết là thành tựu trong tâm thường.cô gái trẻ hướng cô đi tới Cô mang theo đôi mắt kính về mặt trang điểm thích hợp,tuy nhiên cũng không che dấu được tinh quang lóe ra trong mắt cô.Cô là Lữ Quyên Quyên ở giới văn nghệ có đông đảo người ái mộ, trên tay nắm giữ rất nhiều giải thưởng nghệ sĩ lớn, cổ tay giả dận thông minh lanh lợi,vốn là nghệ sĩ lừng lẫy,nữ cường nhân.

Mới đây công ty Kinh Hỷ của cô đang dự định quay phim,độ tuổi thần tượng kịch tuồng phải tìm kiếm người mới,tổ kịch đưa ra điều kiện hi vọng là một người chưa từng đóng phim qua diễn phải tinh khiết ,người mới tốt nhất để một đầu tóc dài đen, làn da còn phải có đôi linh động, mắt to .vì mấy điều kiện này cô không biết phải ra bao nhiêu nhân viên công tác cả ngày đứng ở trên đường xem xét đám người đến người đi ,lại không có tìm được người thích hợp hoa mắt

Ai ngờ cho tới hôm nay cô cùng theo nghệ sĩ cấp dưới “Jimmy “Đến ghi hình ,thế nhưng làm cho cô đã phát hiện ra khối của quý, thật sự là đến cuối cùng không uống phí công sức nha!

“Tiểu thư xin chào chúng ta có thể nói chuyện được không?”Lữ Quyên Quyên hai mắt sáng lên nhìn Tiểu Hi hiếm có, như mẹ sư tử vừa ý con mèo

nhỏ,giống như thấy cái mình thích là thêm.

Tiểu Hi từ giữa hoảng thần hồi phục cô hơi chau lên lông mày rậm nghi hoặc nói: “Nói chuyện gì?”

Lữ Quyên Quyên bình tĩnh từ trong túi bách kim trong lấy ra một tờ danh thiếp thiết kế tinh xảo đưa cho cô nói : “Tôi là Lữ Quyên Quyên là người đại diện “công ty Ngôi Sao Kinh Hy”. Vừa mới xa xa nhìn thấy cô đã cảm thấy cô khí chất bất phàm,không biết cô đối với ca hát diễn kịch có hứng thú hay không?”

Lữ Quyên Quyên cũng không sợ cô từ chối dù sao hiện tại muốn làm nghệ sĩ cả trai lẫn gái nhiều như cá diếc qua sông, bao nhiêu người ôm ấp theo tình mộng! Gặp phải người đại diện kim cương như cô đây lại càng giống như được thần trợ giúp, có ai cam lòng cự tuyệt cơ hội tốt đẹp,đồ phẩm này Cô lộ ra tươi cười nhất định phải chờ được đáp án.

Ai ngờ Hạ Tri Hi hi nghe xong vội vàng lắc đầu cự tuyệt.”Không cần tôi đối với điều này không có hứng thú.”

Lữ Quyên Quyên vừa nghe mặt liền đỏ sụp.

Cô miễn cưỡng lộ ra tươi cười thuyết phục cô nói : “Chính là tôi tìm cô quay phim,diễn kịch là năm nay mức độ đầu tư lớn nhất, đội ngũ rất kiên cường, dự tính thần tượng khổng lồ nhất ,bộ phim này nhất định có thể làm cho cô một lần là nổi tiếng! Nam diễn viên chính có lẽ là giao cho thần tượng phim nam diễn viên Tư Thần Hạo cô hẳn là biết anh ấy chứ?”

“Tư Thần Hạo?” _ Tiểu Hi vuốt mặt gãi gò má vẻ mặt thật thật có lỗi.”Thật ngại tôi mới vừa về nước không biết nhiều về nghệ sĩ Đài Loan a!”

Cái gì? Ngay cả ra mang Tư Thần Hạo nổi tiếng ra trước mắt cũng thất bại? Lữ Quyên Quyên đầu một hồi gặp phải vấn đề lớn khó mô tả được,lông mày sắc bén cũng mặt nhăn thành một đoàn.

Phạm vi làm việc của cô được xưng là thủ đoạn linh hoạt; lại có thể cũng không còn biện pháp tốt nào sao?

Ngay tại lúc Lữ Quyên Quyên nghĩ hoài không ra cách thời điểm ghi hình cũng đúng lúc đã xong,Quan Như Mộng vốn đang đang cùng người chủ trì hàn huyên vừa thấy Tiểu Hi mặt lộ vẻ khó khăn đang cùng người ta nói nói nghĩ đến cô gặp phải phiền toái gì vội vàng sát lại,đi tới “Xin hỏi có chuyện gì không?” _ Quan Như Mộng đứng ở bên cạnh Tiểu Hi hỏi.

Lữ Quyên Quyên vừa thấy được Quan Như Mộng lập tức cung kính hô: “Chị Quan xin chào,tôi là quản lý nghệ sĩ ‘Ngôi Sao Kinh Hy’ _ Lữ Quyên Quyên.” _ Cô là năm gần đây xông lên làm người đại diện át chủ bài, Quan Như Mộng cũng không biết cô cho nên cô vội vàng đưa danh thiếp.

“Ồ?”Quan Như Mộng nói chung hiểu biết là chuyện gì xảy ra.”Cô muốn chọn Tiểu Hi của chúng tôi?”

“Đúng vậy. Tôi gần đây đang tìm kiếm người mới cần quay phim, tìm đã lâu đều không có thuận mắt, hôm nay nhìn thấy vị tiểu thư này cảm thấy thật sự là thích hợp cực kỳ.”

Quan Như Mộng chuyển hỏi Tiểu Hi: “Ý của con thế nào?”

Tiểu Hi vốn muốn lắc đầu cự tuyệt chính là ngẫm lại hay là hỏi hỏi ý kiến Quan Như Mộng -.”Di cảm thấy thế nào?”

“Di cảm thấy được,con không ngại thử xem xem diễn kịch là một môn tri thức cao thâm, có thể thách thức mình một chút,sau khi chứng kiến diễn xuất của mình sẽ rất có cảm giác đạt thành tựu nha!”Quan Như Mộng vỗ vỗ tay lưng Tiểu Hi đích đề nghị nói.

“Đúng! Hơn nữa cô không cần phải lo lắng phẩm chất diễn kịch,tôi sẽ lập tức lấy trước mấy tập kịch bản đưa cho cô xem xem.” _Lữ Quyên Quyên nói theo liền từ bao trong bao lấy ra hai, ba bản kịch bản giao cho Quan Như Mộng xem qua.

“Kịch tên là “Ái muội tình hôn “?”_Quan Như Mộng ngay tại chỗ lục lọi.”Nam diễn viên chính là Hồng Tư Thần Hạo à!”Lữ Quyên Quyên nhấn mạnh.” _Vờ kịch đã muốn quay phim rồi nhưng bộ phận cũng chưa chọn được nữ diễn viên chính _chỉ cần tìm được nữ diễn viên là có thể lập tức quay phim.”

Quan Như Mộng đem kịch bản trả lại cho Lữ Quyên Quyên tiếp theo đối với Tiểu Hi nói: “Tiểu Hi có muốn thử xem một chút hay không? Bộ dạng xinh đẹp như vậy không cho mọi người nhìn thấy có phải rất đáng tiếc hay không? Có thể con chính là di Như Mộng thứ hai nha!”

“Cái này “Tiểu Hi còn đang do dự. Chính là nếu di Như Mộng cũng nói có thể thử xem cô liền nghe lời !”Dạ được rồi!”

Cứ như vậy Tiểu Hi đáp ứng cuộc hẹn diễn xuất này ***** Truyền hình mới ra thông báo ,tại cửa lớn công ty liền thấy Trác Duệ đã tại chỗ ấy đợi. Vừa thấy các cô đi ra hẳn từ chiếc xe mới màu bạc S320 xuống dưới đi ra phía trước muốn hộ tống hai người phụ nữ lên xe.

Vừa thấy được hẳn vẻ mặt Tiểu Hi trong lúc đó kinh ngạc kinh hãi,vui mừng hoàn toàn không dự đoán được hẳn sẽ xuất hiện;mà Quan Như Mộng thì tươi cười chân thành kéo lấy cô đi tới hướng xe đỗ.

“Chờ lâu chưa?”

“Tạm tạm.”

Trác Duệ mở cửa xe sau để hai người phụ nữ lên xe ,sau đó hần trở lại ghế lái lái xe đi hướng đông trung hiếu đến nhà hàng Tây Hạ gia ăn bữa tối.

“Ngày hôm nay tại sao anh lái xe?Tài xế đâu”

“Con để cho anh ta nghỉ phép.ngày hôm nay công ty không có việc gì.con muốn mình tự lái xe là được rồi.”_Trác Duệ trả lời câu hỏi của mẹ đồng thời cực kỳ nhanh theo kính chiếu hậu quét mắt Hạ Tri Hi.Cô đang ngẩn ngơ cái gì?

Tiểu Hi đúng lúc cũng theo trong kính chiếu hậu nhìn hần sững sờ,thấy hần đối diện mắt của mình tâm liền nhảy dựng, hoảng hốt mặt lập tức một trận má hồng diễn cảm xấu hổ.

“Con trai.con đoán ban nãy ở trong rạp quay phim đã xảy ra chuyện gì?”

Trác Duệ hừ nói: “Con không biết.”_Hần cũng không phải tính toán như thần làm sao sẽ biết trong rạp chiếu phim phát sinh cái đại sự kinh thiên động địa gì?

“Tiểu Hi sắp làm mình tỉnh rồi!”Quan Như Mộng dương dương đắc ý tuyên bố.

Trác Duệ tuần mi nhíu lại.”Làm mình tỉnh?”

Quan Như Mộng thấy con trai bất động như núi liền thêm chút sức thêm mắm thêm muối nói đến ba hoa chích choè. “Đứng! Phải chụp ảnh thần tượng,diễn kịch nghe thấy tên cái kịch bản kia mẹ đã cảm thấy đặc biệt thú vị! Gọi là ‘ Ái muội tình hôn’Quả nhiên là ái muội nha? Oa! Không biết có phải diễn cảnh thân thiết hay không đây?Mẹ thấy diễn hôn là khó tránh khỏi dù sao tên kịch còn có cái chữ hôn đấy thôi! Nhớ năm đó khi mẹ đang đóng bộ phim cũng không thiếu được cảnh ôm, hôn môi linh tinh gần người tiếp xúc đâu!Hô hô thật làm cho người ta chờ mong đây! Hiện tại chừng mực đã không thể so với năm đó chính là càng ngày càng cởi mở ra rồi,nói không chừng có cảnh diễn giường chiếu đấy chứ ha ha a “Thật sự là chỉ sợ thiên hạ bất loạn.

“Dì Như Mộng “Tiểu Hi trùng lớn mắt đẹp tâm hoang ý loạn kêu lên.

“Ngại ngần ả? Ha ha đi là người từng trải.Con chỉ cần ở thời gian diễn cảnh hôn nghĩ đến Trác Duệ chúng ta,đem đối phương xem như nó liền sẽ hôn không nói nữa(*). Nghe đi chính xác không sai!”Quan Như Mộng vỗ vỗ tay bà còn hướng cô nháy mắt ra hiệu,đáng tiếc Tiểu Hi không hiểu ý nghĩa trong nháy mắt. (* câu này dịch theo từ trung nha,tự nhiên thấy đoạn này kỳ kỳ==) Bởi vì lời nói của Quan Như Mộng thoáng chốc làm không khí trở nên quý dị mà yên lặng.Trác Duệ cùng Tiểu Hi đều có tâm sự ánh mắt thỉnh thoảng ở giữa kính chiếu hậu giao nhau nháy mắt lại xê dịch Dì nói như vậy Trác Duệ sẽ nghĩ như thế nào?Cô mới không muốn cùng không người quen biết diễn cảnh hôn đâu! Coi như người nợ là thần tượng kịch Đài Loan_ nam diễn viên năng cũng không muốn!

Nụ hôn đầu tiên giữ lại lâu như vậy chính là muốn cho Trác Duệ!

Tiểu Hi cắn môi dưới nội tâm buồn rầu lại tức buồn.

Mà Trác Duệ trong lòng thì lần nữa quanh quẩn theo mỗi một câu mẹ vừa mới nói.

Cô ấy muốn đi đóng phim?

Không biết làm tại sao vừa nghĩ tới cô đem dung nhan xinh đẹp cùng mọi người chia nhau hưởng lợi trong lòng hần còn có một cỗ kích động muốn ngăn cản cô.Nhưng mà sau đó hần lại hỏi mình: hần dựa vào điểm nào để ngăn cản,dựa vào điểm nào không muốn ,dựa vào điểm nào bị kích động? Hần tựa hồ không có lập trường!

Ngay tại thời gian hai người đều buồn bực đến nhà hàng Hạ gia sau khi bọn họ xuống xe do quản lý tự mình dẫn dắt đi vào lô ghế VIP dùng cơm.

Quan Như Mộng cũng ngời ra không khí kỳ quái ở trong nội tâm bà cười thầm, mặt ngoài lại giả vờ như không có việc gì đứng dậy.”Mẹ đi toilet một chút.”

Sau khi đợi bà rời đi trong lô ghế chỉ còn lại có Trác Duệ và Hạ Tri Hi,bọn họ đều có tâm sự,cứ ngồi một chỗ mới đầu đều không ai mở miệng nói,ngay cả ánh mắt cũng không có giao nhau .Mãi đến khi Trác Duệ phát ra tiếng ho nhẹ làm như lời mở miệng dạo đầu mới khiến không khí lung lay.

“Cô muốn đóng phim?”Hần lạnh lùng đồng tử mắt cách bàn nhìn cô bên trong có tình cảm ôn nhu chính mình cũng không biết.

Tiểu Hi khần trương chơi đùa làm ngón tay ngập ngừng đáp: “Đại khái vậy! Em đã đáp ứng người ta.Em,em vốn muốn từ chối nhưng mà dì Như Mộng muốn em thử xem nói là một thử thách em nghĩ cũng đúng liền đáp ứng.”

“Thật sao?”_Trác Duệ thu lại mắt tựa hồ đang lo lắng cái gì. Một lát nữa trẻ hần không dấu được mà hỏi han: “Sẽ có diễn hôn sao?”

Tiểu Hi đỏ bừng mặt lên liếc mình lác đầu.”Không có,em mới không muốn!”Dưới tình thế cấp bách cô tiết lộ cảm giác thật sự trong lòng mình chân thật hô: “Trừ anh ra ai em cũng không muốn!”

Trác Duệ cả người chấn động nháy mắt không thể nhúc nhích.

Cô thẳng thắn lại tha thiết,cảm giác rung động thật sâu dấy lên trong hần

Hơn nữa mấy ngày trước cha cùng hấn nhắc tới muốn hấn đi xem mắt đối tượng là con gái một của giám đốc” ngân hàng Xuân Phong “. Hấn biết cha năm gần đây cực muốn tham dự nghề ngân hàng cho nên mới phải giao tiếp cho hấn, chủ ý muốn hấn đi và con gái trùm ngân hàng có quan hệ thông gia, như vậy bước vào nghề ngân hàng căn bản dễ dàng chóng vánh.

Nếu là vì công ty hấn liền một lời đáp ứng chính là ..chính là vì cái gì hiện tại hấn lại cảm thấy vô cùng hối hận chứ?

Hấn không nghĩ ra cũng không muốn tra cứu, trước mắt cứ dựa theo nơi quyết định phía trước làm đi!

“Cô đã muốn bắt đầu quay phim, công ty cũng đừng đi tôi sẽ thông báo cho Trầm thư ký.”

“Được rồi.” Ngay cả không muốn cũng chỉ có thể đáp ứng. Di Như Mộng nói sau khi bắt đầu quay phim sẽ loay hoay bận đến mờ mịt bất tỉnh, cô làm sao có thể còn đến công ty đi làm?

Xem ra sau này cũng không có thể mỗi ngày nhìn thấy hấn.

Cũng tốt coi như chỉ là một loại khảo nghiệm khác đi!

Bạn đang đọc truyện *Thần Phục Tiểu Mỹ Mi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6

Buổi chiều chừng sáu giờ Đài Bắc, bên trong hồ nào đó ,studio bộ phim thần tượng”Ái muội tình hôn “Đang hùng hực khí thế quay phim Hiện trường hoàn toàn yên tĩnh mà bên ngoài rạp thì đột nhiên vang lên một trận tiếng vang bén nhọn –

“Cái gì? Xem mắt? Khi nào ?”

Tiểu Hi nắm chặt trong tay di động GD88 không dám tin hỏi.

Di Như Mộng nói Trác Duệ muốn đi xem mắt? Đây là thật sao? Hấn vì sao phải đi xem mắt? Chẳng lẽ hấn đối với cô thật sự một chút ý nghĩ cũng không có sao?

Lúc này cô bận rộn bận rộn với kịch bản quay phim căn bản không gặp được Trác Duệ như trước, bởi vậy cô còn cùng Lữ Quyên Quyên nói rõ quay xong trận này cô sẽ không quay nữa. Nhưng mà Lữ Quyên Quyên đương nhiên là kiên quyết phản đối; trải qua hết lần này đến lần khác sắp xếp xung quanh, cân nhắc chỉ bằng lòng trước hết để cho cô nghỉ ngơi một chút rồi nói sau.

Cô vốn tính toán lợi dụng Lữ Quyên Quyên cấp cho nghỉ dài hạn để đền bù mấy ngày nay không có quan tâm thân thiết đến Trác Duệ. ai ngờ hiện giờ... Hấn lại muốn đi xem mắt? Tin tức bất thình lình t giống như một cây chày gỗ nặng ngàn cân hung hăng gõ ở trên người cô, cô sững sốt choáng váng nhất thời không biết phản ứng thế nào. Dù loại nghi vấn trần ngập ở trong đầu Tiểu Hi cùng bộ phim cô đảm nhận hồn thành một đoàn ,đầu của cô hiện tại quả thực như một mảnh tương chảo “Đi cũng là vừa mới biết. Di liền cảm thấy kỳ quái Trác Duệ đưa nhỏ này ngày hôm nay tại sao không về nhà dùng cơm cũng không dặn dò một tiếng. Di vốn muốn gọi điện thoại cho nó, nhưng bà Chủ Trác lại nói nó đi xem mắt bảo di không nên quấy rầy nó. Di sắp tức muốn chết, đi xem mắt lại có thể không nói với di một tiếng, đưa nhỏ này nó trở về xem di sẽ mắng nó như thế nào!”

Quan Như Mộng nổi giận đùng đùng nói xong lời nói này thiếu chút nữa hết hơi. Ban đầu bởi vì chuyện xem mắt này bà cùng chồng cãi nhau một trận ,hiếm có hai vợ chồng cùng nhau đi ăn tối không khí cũng như vậy bị phá hư mất.

Bà nói cho chồng con dâu bà vừa chỉ có Tiểu Hi. Nếu Trác Duệ dám cưới người con gái khác đến lúc đó bà nhất định sẽ không ủng hộ cô gái kia làm con dâu’.

“Đúng , đúng, người đó là ai?” _ Tiểu Hi sững sờ hỏi.

“Là ‘thiên kim tiểu thư con gái giám đốc Xuân phong ngân hàng! Tiểu Hi con thật có thể ngồi nhìn mặc kệ sao?”

“Vậy di bảo con nên làm như thế nào đây?” _ Tiểu Hi cũng luống cuống tay chân nước mắt treo ở hốc mắt cũng sắp muốn rơi xuống khuôn mặt.

“Di có thể tra ra nơi gặp mặt. Một câu nói ‘Tiểu Hi con có muốn đi ngăn cản Trác Duệ hay không?’” Đầu bên kia điện Quan Như Mộng thật mạnh vỗ xuống cái bàn bà cũng không đếm xỉa đến!

“Được con muốn đi con muốn đến hỏi Trác Duệ rốt cuộc đối với con có thích một chút nào hay không, nếu như không có “_ Tiểu Hi làm cái thờ sâu cổ gắng không cho nước mắt rơi xuống. Cô nín thở tức nói nhỏ: “Nếu như không có con sẽ buông tha cho anh ấy không bao giờ ... làm phiền anh ấy nữa.”

Nhiều năm qua ái mộ, nhiều năm qua kiên trì tới cùng, tình trạng này khiến cho cô không làm không được đưa ra quyết định sau cùng. Không thể lại tiếp tục như vậy cô không bao giờ muốn nhút nhát nữa, cô muốn ở trước mặt Trác Duệ để hỏi rõ ràng!

Nghe xong lời Tiểu Hi nói xong Quan Như Mộng lập tức gọi cầm điện thoại khác trong nhà rất nhanh liền gọi cho Trầm thư ký hỏi hành tung Trác Duệ — bà sớm đoán được Trác Duệ sẽ bảo Trầm thư ký đặt nhà hàng quả nhiên đúng vậy.

Sau khi hỏi ra kết quả Quan Như Mộng lập tức báo tin cho Tiểu Hi. “Tiểu Hi nhanh đi có chút cơ hội nếu đánh mất cũng không có trở lại biết không? Nhanh đi!”

“Đạ!” Sau khi nặng nề gạt đầu Tiểu Hi cắt điện thoại ngay cả dặn dò một tiếng cũng không có liền ra bên ngoài, đầu phóng đi để lại tiếng kêu la kinh hoàng của Lữ Quyên Quyên.

“Tri Hi! Tri Hi cô muốn đi đâu?”

Nam diễn viên tư thần hạo nghe thấy tiếng kêu gào của Lữ Quyên Quyên nghe tin mà đến nhúu mày hỏi: “Sao lại thế này?”

“Nữ diễn viên chạy đi thì làm sao quay phim chứ?” _Lữ Quyên Quyên vừa tức vừa vội.

“Đừng nóng vội tôi sẽ đuổi theo cô ấy.” Tư Thần Hạo vỗ vỗ vai Lữ Quyên Quyên bước ra chân dài rất nhanh theo sát ở phía sau Tiểu Hi đuổi theo; ra khỏi rạp phim cũng không thấy bóng dáng Tiểu Hi hắn chỉ đành phải quay lại trong rạp.

“Thần Hạo người đâu?” Lữ Quyên Quyên thấy hắn trở về vội vàng tiến lên truy hỏi.

“Chạy rồi” _ Tư Thần Hạo bắt đầu dĩ nhún nhún vai.

“Ai thật không biết là làm sao vậy!” _Lữ Quyên Quyên thở dài thật sự là không cách nào tóm Tiểu Hi!

Xem ra đành phải bảo đạo diễn quay phim trước lược mấy phân cảnh của Hạ Tri Hi ra ****

Tiểu Hi vừa ra khỏi studio lập tức ngăn i một chiếc tắc xi lại, sau khi lên xe Tiểu Hi nghẹn ngào vội la lên: “Tài xế tôi muốn đến khu nhà hàng ‘Dreams’ Tôi đang rất vội anh có thể cố gắng lái nhanh một chút được không?” Thấy một cô gái xinh đẹp như vậy đưa ra yêu cầu như thế lại như Lê Hoa mang theo lệ cho dù không rõ ràng lắm chuyện gì xảy ra, anh tài xế vẫn là dùng sức vỗ vỗ hào khí nói: “Không thành vấn đề tất cả cứ tin ở tôi!” _Dứt lời dùng sức giẫm xuống chân ga ,tắc xi màu vàng tựa như tia chớp chạy nhanh mà đi.

Tiểu Hi vọng ra ngoài cửa sổ nhìn cảnh phố, trong đầu toàn bộ loạn thành một đồng.

Vừa mới nói ra những lời “Sẽ không làm phiền Trác Duệ” Tựa hồ cô dùng hết sức lực toàn thân vừa nói ra khỏi miệng ngực lại nhói đau, đau quá giống như có người cầm lấy dao bào gọt trái tim của cô

Đánh cuộc trận này có phải là quá lớn hay không? Cô thật sự sẽ thất bại sao?

**** Nhà hàng “Dreams là một nhà nước Pháp cũng là thuộc” tập đoàn ẩm thực Hạ ” của Hạ Tri Hi.

Trong nhà ăn có thiết một cái vũ đài nhỏ, một gã đàn vi-ô-lông cùng nhà Piano đang diễn tấu giai điệu duyên dáng, phía dưới khách hàng vừa được hưởng tiêu chuẩn phục vụ cấp cao cách bên tai nghe theo âm nhạc ôn nhu mỗi người say mê không thôi

Cách chỗ sân khấu nhỏ xa nhất Trác Duệ cùng đối tượng xem mắt của hắn ngồi mặt đối mặt, lần đầu tiên gặp mặt lại một mình đến cuộc hẹn hai người im lặng không nói ngay cả cơ bản nhất tự giới thiệu cũng còn chưa bắt đầu.

Tựa hồ là quan sát đủ rồi cô gái hào phóng mở miệng trước. “Trác tiên sinh xin chào! Tôi là Chử Dục Huyền xin chỉ giáo nhiều hơn.” _ Cô vươn tay muốn cùng Trác Duệ nắm tay.

Dựa vào lễ phép Trác Duệ không thể không nắm tay cô nhưng lời nói lại vô cùng hồ hững. “Trác Duệ. Xin chào.”

“Ba ba của tôi từng đề cập tới anh với tôi, ông ấy nói anh đặc biệt ưu tú, không chỉ có biểu hiện làm việc vô cùng kiệt xuất hơn nữa còn là anh tuấn thân sĩ có lễ độ; Ngày hôm nay vừa thấy ba ba của tôi quả nhiên lời nói không giả.” _ Chử Dục Huyền tươi cười hết sức phong tình (lãng lã) biểu hiện ra khí phách phong độ tiểu thư khuê các của cô.

Trác Duệ bữu bữu môi không đưa ra bình luận

Hắn từ trước đến nay đối với a dua nịnh hót cảm thấy không kiên nhẫn và lại chán ghét nhưng xã hội thượng lưu nịnh hót xu nịnh người nhiều lắm hắn sớm thành thói quen lấy trầm mặc để diễn tả không ứng hộ.

“Có thể nói chuyện về anh không?”

“Không có gì để nói. Cha cô hẳn là cũng đề cập qua.” _ Trác Duệ không nề mặt nói.

“Vậy để tôi nói chuyện về mình đi!”_ Cho dù hẳn không nói lời nào Chữ Dục Huyền vẫn có thể tìm đề tài cùng hẳn tán gẫu, xem ra đây đúng là người khéo nói .

“Tôi bảy tuổi đi ra học bậc tiểu học ,mãi cho đến năm ngoài mới trở về. Tôi ở tại học viện âm nhạc Thủ Lệ Á học Piano cuối năm trước lại ở Nhật Bản,cảng dài (*)tổ chức hội diễn tấu hi vọng anh đến lúc đó có thể đến dự”Chữ Dục Huyền cười xem xét theo hẳn phút chốc tâm hồn thiếu nữ lúc lần đầu tiên nhìn thấy hẳn đã bằng lòng (*cảng dài: dài sân khấu ở ngoài cảng)

Ba ba không có lừa cô Trác Duệ thật sự cao lớn,tuần tú,đẹp trai nhất” Tập đoàn tài chính Trác Việt “Cũng rất có phong độ ,quả nhiên là người đàn ông làm người ta ái mộ,phục tùng.

Trác Duệ nhẹ nhàng vuốt cằm còn chưa có mở miệng mặc cho cô một đầu nóng.

Hắn cũng không biết mình là sao lại thế này, rõ ràng đã muốn tính toán phải đến xem mắt thế nhưng khi ngày này chân chính đã đến,nhưng hẳn lại bắt đầu hối hận chuyện mình đã đáp ứng cha đến xem mắt Vì cái gì trong lòng hẳn sẽ đã tràn ngập cảm giác tội ác đây? Làm cái gì trong đầu hẳn lại thỉnh thoảng hiện lên nét mặt vui cười của Tiểu Hi chứ? Tất cả chuyện này hết thảy là không bình thường,rốt cuộc là chuyện gì xảy ra thế này chứ?

Đối với vị Chữ tiểu thư này hẳn tuy rằng hờ hững nhưng trong lòng lại khó tránh áy náy — chỉ vì hẳn căn bản vô tâm ở trên buổi tiệc này! Như hiện tại hẳn chỉ thấy Chữ Dục Huyền đôi môi tô màu không ngừng di động nhưng cô đang nói cái gì hẳn căn bản không nghe vào bên tai,quanh quần đều là tiếng nói trong trẻo của Tiểu Hi ,tiếng nói một lần lại một lần co rúm tim của hẳn

Đang lúc trác duệ dần dần lâm vào trong trầm tư đột nhiên một trận gió hướng về bọn hẳn thổi quét mà đến —

“Vì cái gì không nói cho em?”_ Tiểu Hi xông vào nhà hàng tìm Trác Duệ không chút suy nghĩ liền xông lên tiến đến vừa mở miệng chính là chất vấn. Cô biết mình không có quyền làm rối nhưng cô thật sự không chế không được!

Trác Duệ trong lúc nhất thời giật mình không thể tin được Tiểu Hi lại cứ như vậy đột ngột xuất hiện ,giống như ngày trước cô về nước trốn ở dưới bàn cho hẳn kinh ngạc vui mừng Quý thật cô luôn như vậy cũng không kềm chế làm cho loạn nhịp bảo ánh mắt hẳn làm sao rời khỏi cô đây?

Ai! Hẳn đối với cô tâm thật sự là đã tràn ngập nói không nên lời mâu thuẫn!

Hắn không nói Tiểu Hi liền lại hỏi: “Trác Duệ vì cái gì anh tới xem mắt cũng không nói cho em biết?”

Trác Duệ trải qua cô vừa hỏi lúc này mới hoàn hồn. Hẳn nhìn thấy Chữ Dục Huyền mặt kinh ngạc cùng người ở trong gian nhà ăn ném tới ánh mắt dị thường,cho dù hẳn ở trên thương trường lăn lộn nhiều năm nhất thời khó tránh bối rối ngay lập tức. Hẳn lạnh xuống khuôn mặt tuần tú đậm nói : “Tôi cần báo cáo mọi chuyện với cô sao?”

Tiểu Hi nghe xong ,căn bản tích ở trong bụng ghen tuông bay vọt mà lên huân đỏ mắt của cô.Cô cười khổ tự giễu.”Đúng là chuyện không liên quan đến em.Anh nói rất đúng,nói đều đúng”

Hơn mười năm qua cũng không phải lần đầu tiên bị hẳn lãnh mạc đối đãi nhưng vì cái gì lúc này đây lại làm cho cô cảm thấy vô cùng đau lòng chứ?

Cô gái cùng Trác Duệ xem mắt vì cái gì lại dùng cái loại ánh mắt thương hại nhìn cô chứ?Có lẽ là đang cười nhạo cô đây? Cô nhìn không được bởi vì giờ phút này ánh mắt đã muốn mờ hồ

Chữ Dục Huyền thấy thế nhỏ giọng hỏi: “Muốn tôi rời đi trước không?”

Trác Duệ chưa trả lời Tiểu Hi liền cướp lấy nói: “Được! Nếu cô bằng lòng rời đi trước vậy thì thật là không thể tốt hơn,tôi và Trác Duệ có mấy lời muốn nói.”

“OK!”Chữ Dục Huyền rất rõ lí lẽ rất nhanh liền rời khỏi nhà hàng.

Trác Duệ thấy người đi rồi khuôn mặt tuần tú trầm xuống cũng theo đứng dậy trả tiền.

Cùng với ở trong phòng ăn ầm ĩ làm cho người ta nhìn,có lẽ nên đi ra ngoài để khỏi bị tàn san Bát Quái (*)đến chụp rồi viết một trận bậy bạ. Cho dù hẳn ban đầu không quan tâm đến Chữ Dục Huyền nhưng dù sao vẫn còn cần, muốn nhờ ngân hàng nhà cổ để vùi mở rộng sự nghiệp,ngay tại lúc này truyền ra tin tức xấu cũng không thoả đáng. (*Tàn san Bát Quáitên 1 hãng tạp chí) Đi đến bên ngoài lúc sau Trác Duệ chọn một chỗ ít người tới mở đầu liền không hờn giận hỏi: “Tôi tìm tôi có chuyện gì sao?”_ Vốn cũng biết là mẹ mình mật báo tin tức.

Tiểu Hi ép mình nuốt trở lại nước mắt thẳng thắn dừng cảm nghênh hướng hẳn lãnh khốc đôi mắt.”Coi như anh muốn em hết hi vọng ít nhất cũng nói trước với em hiểu không? Có cần dùng phương thức quanh co lòng vòng này cự tuyệt em không? Nếu anh là muốn em cảm thấy khó chịu rồi mà tự động rời khỏi như vậy anh đã sai lầm rồi! Coi như anh đối với em như vậy ,em vẫn là thích anh,thích anh tới cùng” Bị giọng điệu kịch liệt của cô kích thích Trác Duệ phá lệ lần đầu tiên lấy khẩu khí nghiêm khắc gầm nhẹ: “Cô có thể đừng nên tiếp tục quấy rối tôi? Tôi bị cô quấy rối mấy năm tôi cảm thấy rất phiền buồn tha cho cô được không? Vừa nãy vị tiểu thư kia vợ tôi định cưới rồi cô lại đem cô ấy chọc tức,Hạ Tri Hi tôi nghĩ trải qua chuyện cha mẹ cô,cô sẽ trở nên trưởng thành một chút không nghĩ tới cô vẫn là cũng như thế mặc cho ngây thơ, muốn làm gì thì làm ,muốn làm cái gì thì làm cái đó, căn bản không để ý đến cảm nhận lo lắng của người khác. Cho nên tôi xin cô buông tha tôi!”

Hẳn không phải cố ý nhắc tới những lời đó,nhưng lần trở lại này hẳn thật là bị Tiểu Hi hoàn toàn làm cho phát cau rồi!

Trác Duệ cũng không biết tại sao mình sẽ tức giận như vậy? Rốt cuộc là bởi vì cuộc xem mắt tốt đẹp bị tiểu hi phá hủy hay là bởi vì hắn không muốn chuyện mình xem mắt truyền vào trong tai Tiểu Hi, thậm chí bị cô chính mắt gặp được đây? Cái này xem ra ngay cả hắn cũng hồ đồ.

Tiểu Hi rũ xuống, mắt nhỏ ra nước mắt rất nhanh thấm ướt gương mặt của cô, lúc này điện thoại trong túi áo cô vang lên nàng không để ý đến giờ phút cô sớm đã mất hết ý chí Những lời này của hắn làm Tiểu Hi bị thương triệt để!

Tiểu hi liên tục nhìn mặt đất ách theo tiếng nói nói: “Em đã hiểu ý của anh, Em hiểu đều đã hiểu em cái gì cũng không thể làm cho anh phải không? Em duy nhất có thể làm cũng chỉ là buông tha anh mà thôi .Em đều rõ ràng rồi. Anh yên tâm đi Trác Duệ ta sẽ đi tới cô ấy giải thích chuyện em với anh “Cô nhất thời nghẹn ngào một lúc lâu mới rồi nói tiếp: “Cái gì cũng không phải ,em không bao giờ phá hư chuyện tốt của anh nữa “ _Lúc này đây cô là thật sự buông tha cho hắn.

Nàng dùng hết khí lực nói xong những lời này lúc sau dùng hai tròng mắt luôn luôn tỏa sáng âm thầm nhìn trong mắt của hắn lóe ra theo trong suốt quang mang .Cô quát cường không cho nước mắt rơi xuống ,hình như dùng ánh mắt cùng hắn giống như ly biệt.

Cô nhìn hắn hồi lâu, lâu mãi cho đến khi Trác Duệ cảm thấy một trận tim đập nhanh không thôi.Đang muốn mở miệng sửa chữa thì cô lại nức ra chút bi thương ,mim cười tiếp theo quay đầu bước đi không hề lưu luyến,rõ ràng hoàn toàn hoàn toàn không hề quyến luyến.

Trác duệ nhìn bóng lưng cô rất nhanh rời đi, trong lòng dâng lên nồng đậm mất mát .Vốn định tiến đến đuổi theo đã thấy Tiểu Hi chạy xa giống không muốn sống. Cô vừa mới nói đều là thật sự? Lúc này đây cô cần triệt để buông tha cho hắn sao? Đây vốn là điều hắn trông mong nhiều năm chính là vì cái gì khi nghe thấy cô chính mồm nói ra thì lồng ngực của hắn lại bị buộc chặt đến phát đau chứ?

***** Sau khi về nhà Tiểu Hi tự giam mình ở trong phòng ,ai cũng không muốn gặp,ngay cả chị dâu Phương Á Tịnh gõ cửa cô cũng không để ý tới ,lúc này đây cô là thật sự tổn thương thấu tâm

Cô khóc cả đêm giống như là muốn dùng nước mắt rửa sạch rưng tình yêu mình đối với Trác Duệ nhiều năm ,đem hai mắt khóc đến sưng giống như quả hạch đào.Không biết làm sao đau lòng vẫn kịch liệt như cũ,chút chậm lại cũng không có.

Khóc một đêm cô quyết định noi theo lời mình đáp ứng Trác Duệ đi đến chỗ cô gái tối hôm qua nữ Chủ Dục Huyền giải thích rõ ràng. Cho nên sáng sớm cô liền thông qua Nghe Dạ Hi tra ra điện thoại của Chủ Dục Huyền hy vọng có thể đi hỏi thăm Chủ Dục Huyền. Làm Chủ Dục Huyền vừa nghe cô là cô gái tối hôm qua đại náo cuộc xem mắt liền thực sắc khoải đáp ứng rồi.

Thế là Tiểu Hi sáng sớm liền lái xe tới đến nhà Chủ Dục Huyền nằm ở nơi nào đó Bác Đầu tự mình tìm tòa nhà đồng hoa viên đồng hào bằng bạc. Sau khi đã được quản gia thông báo Tiểu Hi thực thuận lợi đi vào trong phòng khách.

Phòng khách trung ương bày ra một cây đàn Piano đen trắng, lúc này Chủ Dục Huyền đầu ngón tay hoạt bát đang toát ra nốt nhạc sống động; vừa thấy cô đi vào Chủ Dục Huyền vội vàng ngừng tay khảy đàn nhanh nhẹn đi đến trước mặt cô.

“Hạ tiểu thư mời ngồi.”_Chủ Dục Huyền mặt mim cười nói. Lúc này tay chân gọn gàng quản gia đã đưa nước trà lên cũng lập tức lui ra để cho chủ nhân không gian riêng tư nói chuyện.

Tiểu Hi nhẹ nhàng lắc đầu thấp giọng nói: “Không cần tôi nói hết liền đi.”

Nếu như vậy Chủ Dục Huyền đành phải cùng cô đứng.”Xin hỏi Hạ tiểu thư hôm nay định ngày hẹn tôi có chuyện gì sao?”

“Tôi hôm qua “Tiểu Hi miễn cưỡng cười vui nói : “Thật xin lỗi là tôi không hiểu chuyện biết rõ ngày hôm qua Trác Duệ cần xem mắt với cô còn đi quấy rối. Tôi luôn luôn như vậy không hiểu chuyện luôn hiểu thẳng,cấp bách không chịu tiếp thu bất kỳ cử chỉ nào của người ta”Cô chỉ là đang chạy theo hành động của mình “Nhưng mà cô yên tâm đi Trác Duệ và tôi không có gì, trước kia đến bây giờ đều là tôi ở một đầu nóng. Ngày hôm qua ...”Tiểu Hi một trận nghẹn ngào cô vội vàng làm mấy thở sâu ,ổn định hơi thở rồi loạn.

Cô miễn cưỡng lộ ra mim cười nói : “Tôi đã quyết định phải chết tâm. Trác Duệ cũng nói rõ ràng anh ấy đối với tôi một chút ý tứ cũng không có xin tôi đừng phiền anh ấy nữa,anh ấy chỉ khi xem tôi vốn là bạn bè,em gái mà thôi. Cho nên xin cô không nên đa nghi không cần hoài nghi được không?”

Chủ Dục Huyền trước tiên không hiểu ý tứ của Hạ Tri Hi,sau khi nghe thấy Tiểu Hi lại nói một phen lúc này mới chợt hiểu hiểu ra: hóa ra Hạ Tri Hi ái mộ với Trác Duệ?

“Hạ tiểu thư “Chủ Dục Huyền muốn an ủi Tiểu Hi.

“Cô yên tâm ta rất tốt.”Tiểu Hi ra về kiên cường nói.” _Tôi vẫn còn trẻ như vậy tôi lại xinh đẹp như vậy ,một đại đội người muốn đuổi theo tôi cho nên tôi nhất định sẽ rất nhanh tìm được hạnh phúc thuộc về của mình hi vọng cô cũng vậy”

Chủ Dục Huyền cảm động cầm tay Tiểu Hi trên mặt khó nén thẹn thùng.”Kỳ thật tôi... tôi hôm qua sau khi trở về liền một mực nghĩ cô rốt cuộc là gì của Trác Duệ.Ngày hôm nay sau khi cô một phen giải thích tôi liền bình thường trở lại. Nói thực ra tôi đối với Trác Duệ vừa thấy chung tình .Nếu có thể tôi hy vọng có thể cùng anh ấy phát triển thật tốt.Ngày hôm nay sau khi cô mở miệng chúc phúc tôi nghĩ nguyện vọng của tôi hẳn là có thể đạt được.”

Nhìn Chủ Dục Huyền trên mặt tản mát ra hạnh phúc sáng rọi cả hòng Tiểu Hi một trận càn sấp.(như có vị chất) Cô cười khổ nghĩ thầm Dù sao mình và Trác Duệ cũng là vô duyên!

Coi như xong đi!

Không đủ tháo vác thật sự không nên ép buộc.

Chính là vì cái gì ngực vẫn là khó chịu như vậy đây? Khó chịu giống như muốn chết đi.Nhưng mà đúng là phải chấm dứt một tình yêu đơn phương,làm sao có thể để tim phổi không tiếp tục đau đớn?

Cô không thể lại tiếp tục tiếp tục như vậy cô nhất định tìm được phương pháp làm cho mình không hề đau lòng.

Rốt cuộc nên làm như thế nào mới là phương pháp quên Trác Duệ tốt nhất đây?

***** Ban đêm

Nằm ở khu đông Đài Bắc gian PUB lâu một có liveband ,hiện trường biểu diễn hát đủ power, tiếng ca rung động thật sâu toàn trường; bên cạnh sân khấu một vòng lại một vòng cô gái như si như say quay chung quanh theo gần ca sĩ càng làm hấn ra sức gào thét.

Ngoài trừ màn trình diễn cuốn hút của ca sĩ và các cô gái,còn có những người từ chỗ ngồi nhảy lên vũ khiêu vũ,thân thể thỉnh thoảng đong đưa, quay tới quay lui rõ ràng đặc biệt say mê với nơi sương khói tràn ngập này.

Mà PUB lâu hai khách trong phòng thượng khách.Tổ phim “Ám muội tình hôn” đang cử hành bữa tiệc toàn bộ diễn viên và những nhân viên liên quan đều ở bên trong ăn uống ồn ào.Mỗi người đều uống đến mặt đỏ tai hồng, khiến cho trông rất vui vẻ.

Mà bộ nam nữ diễn viên đang ngồi ở trên ghế sa lon cùng đạo diễn, biên kịch,đám người uống rượu nói chuyện phiếm nội dung nói chuyện thỉnh thoảng nói đến biểu hiện của nữ diễn viên Hạ Tri Hi-

Đạo diễn về mặt đỏ hồng khen ngợi cũng xuất phát từ thật lòng.”Tiểu Hi thật sự nhìn không ra cô là lần đầu tiên đóng phim,Lữ tiểu thư có thể khai thác cô thật đúng là giới diễn nghệ chúng ta may mắn.”

”Đúng! Tôi lần đầu gặp,có thể tác phẩm của tôi diễn được chuẩn xác như vậy thật khiến người khác cảm thấy khâm phục!”_ Một trong các biên kịch cũng mạnh mẽ khen ngợi.

Uống chút rượu Tiểu Hi hai gò má ửng đỏ ngốc vu vu cười nói: “Ha ha bởi vì đây cũng xem như tôi tự mình trải qua cho nên diễn được thuận buồm xuôi gió đi!”

Sau khi vô vừa nói biên kịch liền hứng thú . “Hả?Tại sao lại nói là cô tự mình trải qua?”

Tiểu Hi nhất thời thanh tỉnh bảy phần cô cười xấu hổ cười nói: “Tôi cũng vậy,lúc từ nhỏ liền thầm mến một người! Chính là sau này người nọ trong lòng đã có đối tượng tôi liền rút lui vậy! Ha ha đều là chuyện quá khứ.”

“Ám muội tình hôn ” nội dung bộ phim đại khái là nói một đôi từ nhỏ quen biết thanh mai trúc mã nhà gái luôn luôn thầm mến nhà trai ,nhưng nhà trai cuối cùng đem cô làm em gái,nhà gái tổn thương thấu tâm đánh phải ra nước ngoài; nhiều năm sau trở về cùng nam diễn viên gặp nhau hai người lại nảy sinh một loại tình cảm lưu luyến mập mờ không rõ cuối cùng vui vẻ sinh hoạt chung một chỗ,lại còn sinh hạ một đứa bé trai.

Trong bộ phim cuối cùng là kết cục hạnh phúc mà ngoài bộ phim cô và Trác Duệ xem ra là không có khả năng .Hạ Tri Hi ánh mắt âm đậm đầy mặt sầu khổ.

Gần nhất đi Như Mộng thỉnh thoảng gọi điện thoại hỏi cô cùng trác duệ trong lúc đó chuyện gì xảy ra? Vì cái gì cô không hề đến Trác gia mà Trác Duệ cũng không về nhà đôi ở trọ,hắn đang cư ngụ ở trong khu nhà cấp cao nội thành.

Cô chỉ nói quay phim bận rộn nhiều việc không có thời gian rảnh,sau khi xong nhất định sẽ đến Trác gia gặp đi Như Mộng;cô thậm chí còn nói dối đi Như Mộng chuyện mình cùng Trác Duệ trong lúc đó,lúc cô đến “Nhà hàng Dreams “đã không thấy bóng dáng Trác Duệ thế là liền lại quay về chụp ảnh ,quay phim

Đối với một vài vấn đề đi hỏi cô toàn bộ nói năng thận trọng ,tiếp theo liền muốn tìm các lý do mau chóng cúp điện thoại. Cho dù cảm thấy thật thẹn với đi Như Mộng nhưng bà cũng không cần biết nhiều như vậy.

Một bên nam diễn viên Tư Thần Hạo nghe xong liền hướng cô nhìn thấu trong mắt cô xen lẫn yêu cùng ưu sầu. Đoạn chân tình này nếu như theo lời cô “Đều là quá khứ “Sao? Hắn cũng là rất có dò xét Cùng Hạ Tri Hi cùng nhau diễn xuất bộ phim này,nói thực ra hẳn thật sự bị bộ dáng linh hiệt(*),xinh đẹp của mê hoặc .chính là ngại với thời điểm quay phim vốn là bạn bè công việc hẳn không dám tùy tiện hành động ,chỉ sợ làm không tốt khiến cho hai người đều đáng lên xấu hổ ,như vậy chẳng phải là biến khéo thành vụng sao? (*linh hiệt:linh hoạt,tinh ranh)

Tư thần hạo hai mắt lóe lóe cái gì cũng chưa nói chỉ cầm ly rượu cùng vào ly rượu của Hạ Tri Hi hắn đem ly Whiskey uống một hơi cạn sạch ,Tiểu Hi thấy cũng học hắn uống sạch ly nước ngọt có pha thêm Vodka điều thành rượu. Vừa uống hết cái chất lỏng kia Tiểu Hi vội vàng phun ra đầu lưỡi thở.

Tư Thần Hạo mỉm cười hỏi: “Còn cần không?”

Tiểu Hi quật cường mân theo môi hào khí trả lời: “Đương nhiên cần!”

Thế là Tư Thần Hạo lại vì cô giống như cũ rót một ly rượu uống hết,Tiểu Hi uống vài ly,ánh mắt của cô hỗn độn không ngừng đối với người khác ngày

ngô cười hiền nhiên đã có bảy,tám phần say.

Cô run rẩy đứng lên lung la lung lay thấy vậy người bên cạnh tỉnh táo trong lòng run sợ ,rất sợ cô không chú ý đi sẽ bị đụng vào khuôn mặt nghệ sĩ,nghệ sĩ đều dựa vào khuôn mặt kiếm cơm nha!

Tư thần hạo thấy thế đứng dậy đỡ lấy cô thấp nói : “Tôi đưa cô về nhé.”

“Hắc hắc không cần vậy! Tôi muốn tài xế nắc! Đến,đến đón tôi là được.”_Tiểu Hi phát phát tay lung tung ,bộ dạng say rượu lại là chỉ ngây ngốc bật cười.

“Được rồi! Vậy tôi đỡ cô xuống lâu.”_Tư Thần Hạo cũng không miễn cưỡng liền đỡ lấy cô đến cửa tiệm quả nhiên đã nhìn thấy tài xế Hạ gia đang chờ ở chỗ ấy.

“Thần Hạo tạm biệt.”_Vui vẻ cùng hân phát tay nói tạm biệt,sau đó Hạ Tri Hi lên xe,trên xe hơi lạnh hây hây thổi đến lại làm cô thần trí hơi chút thanh tỉnh . Tài xế ở phía trước lái xe mà cô thì lảng lảng nhìn cảnh phố phía trước ngăn người không biết suy nghĩ cái gì.

Đột nhiên trong lúc đó cô chậm chạp mở miệng: “Tôi muốn đến chỗ Trác Duệ.”

“Tiểu thư muốn đến Trác gia sao?”

Cô xiết chặt nắm tay nín thở quyết định giống như nói: “Không tôi muốn đến nhà trọ của anh ấy.”

Bạn đang đọc truyện *Thần Phục Tiểu Mỹ Mi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7

Thời gian đêm khuya Hạ Tri Hi đi đến chỗ Trác Duệ nằm ở khu nhà trọ lộng lẫy,cô bảo tài xế về nhà trước cô thì hướng nhà trọ đi đến.

Khu nhà trọ xa hoa này kiểm soát chặt chẽ trong lúc cô vừa đi đến gần vật kiến trúc tia hồng ngoại xung quanh lập tức cảm ứng được có người tiến vào. Không đến vài giây đồng hồ ,thời điểm còn có hai người nhân viên bảo vệ tiến đến thấy mặt cô liền lập tức tiến lên gắng hỏi –

“Tiểu thư xin hỏi có chuyện gì không?”

“Tôi tìm người.”

Hai gã bảo vệ liếc mắt nhìn nhau một cái trong mắt đều có nghi hoặc.

Vị tiểu thư trước mắt này ngày thường xinh xắn động lòng người không sai,chính là đây người mùi rượu hai mắt sưng mù,che chắn xem ra tinh thần không tốt,không biết cô muốn tìm ai?

“Tiểu thư người muốn tìm là vị nào?”

“Trác Duệ.Trác Duệ lâu mười một.”Tiểu Hi chậm rãi ngẩng đầu đếm theo tầng lầu đã thấy đến mười một lầu ,một mảnh tối tăm trong nội tâm cô một trận thất vọng hân còn chưa có trở về sao?

“Trác tiên sinh đi vắng tiểu thư muốn hay gọi điện thoại cho Trác tiên sinh không?”Nếu cô thật sự quen biết Trác Duệ kia hẳn là có số điện thoại Trác Duệ có thể cùng hân liên lạc mới đúng.

“Được, không sao tôi chờ anh ấy” Tiểu Hi đối với bọn họ cười cười chậm rãi tránh ra, đi đến nhà để xe bên cạnh vừa đi qua đi lại quanh quẩn một chỗ. Đi đến mức chân yếu ớt,cô ngồi xồm xuống ngay tại chỗ vô thần ,hai mắt ngây ngốc nhìn trên mặt đất rầu rĩ.

Cô điên rồi sao? Lại có thể thật sự chạy tới chỗ Trác Duệ ,khi đó toàn bộ dựa một cổ bị kích động,hiện tại thì có chút hối hận. Nhưng đến thì cũng đã đến đây rồi thì ngoan ngoãn chờ đợi, chờ Trác Duệ trở về đi.

Không biết qua bao lâu bên tai cô truyền đến tiếng động cơ xen, lập tức hai chiếc đèn xe chiếu vào trên người nàng:Tiểu Hi hướng chỗ nơi ánh sáng phát ra nhìn ngọn đèn chói mắt kia làm cho cô mờ mắt không ra

Tiếp theo một bóng dáng cao lớn bao phủ ở cô,cô nghi hoặc giương mắt rõ ràng nhìn thấy Trác Duệ đứng ở trước mắt cô sững sờ nhất thời không thể phản ứng.

Trác Duệ từ trên cao đi xuống chăm chú vào con người đen thâm thúy của cô ,không hề lãnh mạc trong mắt nhận tiết lộ ra chính hần,không có phát hiện thương tiếc thật sâu

Cô cuối cùng chịu xuất hiện.

Đây là tiêu biểu cho cái gì? Tiêu biểu cô đối với hần tiêu tan sao?

Trác duệ biết cô đi tìm qua Chử Dục Huyền, nội dung bọn họ nói chuyện Chử Dục Huyền toàn bộ kể lại cho hần.

Hần làm không hiểu vì cái gì khi hần biết Tiểu Hi thật sự buông tha cho hần, trong lòng lại nặng trĩu chứ? Giống như bị hai tay vô hình gắt gao bóp chặt đến khó lấy thở

“Hi! anh đã trở về? Em chờ đã lâu!” _ Khi hần nhìn kĩ Tiểu Hi bỗng nhiên bật cười hai mắt trở nên mê mê mang mang.

Cô đứng dậy đến trước mặt hần hướng theo hần ngây ngốc hô hô cười.

Trác Duệ gắt gao nhấn lại tuần mi đen như mực trầm giọng hỏi: “Cô uống rượu sao?”

“Dạ!” Tiểu hi liên tục gật đầu mấy cái sau đó nói: “Thần Hạo cho em uống cái loại rượu rất ngon nha có chút ngọt ! Trác Duệ anh từng uống chưa?”

“Không có.” _Trác Duệ khó chịu trả lời.Cái tên Thần Hạo kia là cái quỷ gì?

“Thật đáng tiếc “ _ Tiểu Hi lẩm bẩm nói.

“Tôi đưa cô về nhà.” _Trác Duệ quay đầu hướng chỗ đỗ xe đi đến lại phát hiện cô không có đi theo.Hần quay đầu lại nhíu mi trừng cô thúc giục nói: “Còn không mau lại đây?”

Tiểu Hi đứng ở tại chỗ cắn môi dưới óng ánh,mắt to nhìn ngó hần.”Em không muốn.”

“Lại đây.” _Trác Duệ trầm giọng mệnh lệnh.

“Không muốn!” _ Cô tức giận kêu to.

Trác Duệ một trận nóng trực tiếp cất bước đi đến trước mặt cô, nắm lấy cánh tay mảnh khảnh của cô hướng chỗ xe kéo đi :”Cô uống thành như vậy không trở về nhà cô còn có thể làm gì?”

Cô kinh hoàng kêu to: “Em không muốn về nhà! Không muốn!”

Tiểu Hi bắt đầu vịn vẹo cánh tay muốn giãy giụa,thế nhưng cô lại đánh không lại sức lực con trai, lần nữa bị hần kéo đi,tiếp theo bị đẩy vào chỗ ngồi Xem ra chóng cự không có hiệu quả cô liền ngồi ở chỗ ngồi phát sinh hờn dỗi

Mà khi Trác Duệ ngồi xuống trên ghế lái bắt đầu chuẩn bị khởi động xe rồi đi thì cô đột nhiên thò tay chuyển động cái chìa khóa làm xe tắt lửa “Cô làm cái gì?”Trác Duệ nhin không được giấu nhẹ.

“Em đã nói rồi em không muốn về nhà!” _ Tiểu Hi rung rung kêu to.

Cô rũ đầu xuống,hai tay gắt gao nắm chặt làn váy ,toàn thân không ngừng mơ hồ phát run giống đang hồi hộp, lại giống đang chờ mong cái gì

Yêu cầu này có phải quá điên cuồng hay không? Nhưng cô đã không có được nhiều như vậy.ban đầu quyết định muốn tới không phải là ôm chặt theo liều lĩnh tâm tính sao?

“Bằng không cô muốn như thế nào?” _Trác Duệ trừng cô,không hiểu cô khó chịu cái gì?Đã không biết uống rượu còn muốn học người ta uống mà lại là rượu phẩm chất không tốt. Cô rốt cuộc muốn tới khi nào mới có thể làm cho người ta không lo lắng cho cô đây?

“Em “ _ Tiểu Hi đột nhiên một phen ôm cổ của hần, đem mặt chôn ở cần cổ hần kêu to theo: “Trác Duệ,Trác Duệ anh nói cho em biết được không? Em nên làm cái gì bây giờ? Em muốn buông tha cho anh lại không thể ,em rõ ràng không nỡ buông tha cho anh, thực là không thể không buông tha cho anh. Anh bảo em được không? Anh bảo em phải nên làm như thế nào được không?Em thật sự là không biết nên làm cái gì bây giờ nha “

Trác Duệ cả người cứng ngắc mặc cho nàng ôm ,chỉ chốc lát sau liền cảm giác được giữa cô nóng ướt,hần biết đó là nước mắt bất lực của cô.

“Anh muốn làm như thế nào em đều theo anh. Anh muốn đám hỏi em cũng theo anh. Anh bị hiểu lầm em có thể đi giải thích. Anh muốn làm như thế nào em đều giúp anh, như vậy ,như vậy anh vui về chứ?” _Nói tới đây Tiểu Hi rơi lệ không dứt lại vẫn nghẹn ngào rồi nói tiếp: “Anh xem mắt hôm sau em đi tìm Chử tiêu thư em cái gì cũng cùng cô ấy giải thích qua. Người ta đối với anh còn rất có thiện cảm,anh muốn quan hệ tâm nguyện em có thể đạt được, em, em cần phải giúp anh vui về không phải sao? Chỉ cần là anh bất luận làm cái gì em cũng đều ủng hộ anh,cho nên anh vui về đúng không? Chính là vì cái gì em lại cảm thấy thật là khổ sở chứ? Trác duệ em. em không muốn buông tha cho anh” _Sau khi nói xong cô căn bản đã muốn nói năng lộn xộn bi thương đến không thể là chính mình.

Trác Duệ lại một lần nữa bị cô đem chân tình này nói rõ làm cho khiếp sợ,tại giờ phút này tim của hần giống như nước biển mãnh liệt mệnh mông ,suy

nghĩ rối loạn không có cách nào thoát khỏi tư tưởng.

Hắn nhìn cô phát hiện nước mắt của cô giống nước biển, như sóng lớn cuộn trào mãnh liệt không ngừng chảy xuống hai má ,một giọt một giọt nước mắt một lần một lần nhéo đau đớn của hắn

“Đừng khóc được không?”Hắn không thích an ủi người khác,nhất là người con gái khóc trước mặt, chỉ có thể không lưu bát phun ra những lời này. Thấy cô vẫn ngăn không được nước mắt hắn đã sắp có vẻ luống cuống tay chân ,bàn tay to vụng về phát nhẹ qua tóc dài đến eo của cô khàn khàn nói nhỏ: “Đừng khóc được không? Chỉ cần cô không khóc tôi làm cái gì cũng có thể “

Nói xong Trác Duệ giật mình hắn không thể tin được chính mình lại có thể sẽ nói ra lời này

Ngay tại thời gian Trác Duệ xuất thần Tiểu Hi đã muốn dừng lại nước mắt. Cô ngưng theo mắt nhìn theo khuôn mặt tuấn tú sững sờ của Trác Duệ thấp giọng lời nói nhỏ nhẹ nói : “Hôn em”

Trác Duệ hung hăng hoàn hồn không dám tin trừng mắt cô.

“Anh hôn em em sẽ không khóc.”Tiểu Hi nắm bắt. Cô thật sâu nhìn hắn chậm rãi tới gần môi đỏ mọng gần sát bên môi hắn thấp nói : “Anh không nói lời nào có nghĩa là chấp nhận “Rất nhanh tiếp theo cô liền hôn lên hắn.

Môi Trác Duệ hơi lạnh đúng là lạnh như băng Tiểu Hi lấy đôi môi ấm áp của mình sưởi ấm cho ,làn môi chưa từng bị bất cứ người nào lấy dính qua một tác một tác, ngây ngô lại nhiệt tình giữ lấy môi của hắn,đầu lưỡi mềm mại sợ hãi thăm dò vào trong miệng hắn chậm rãi lướt qua mỗi một tác

Làn môi ngọt ngào của cô làm Trác Duệ hăm sâu cho dù hắn đã chia hai tay nhưng không cách nào đẩy cô ra chỉ bởi vì rất quyến luyến mùi vị bị cô hôn môi.

Hắn dần dần nhắm mắt lại tại cô thẹn thùng thu mà thu hồi đầu lưỡi buống bình,đồng thời bàn tay to từ sau gáy cô áp hướng chính mình,đổi lại hắn chủ động đem nụ hôn nóng bỏng thiêu cháy giữa hai người tới điểm cao nhất bắt đầu thiêu hủy

Mãi cho đến khi bọn họ đều sắp thở không nổi Trác Duệ mới buông cô ra làm cô ổn định lại, bởi vì hô hấp dồn dập mà lên xuống phập phồng trước bộ ngực hai người, trên mặt đều nhiễm lên thẹn thùng.

Thật không dễ dàng ổn định hơi thở một chút, đột nhiên trong lúc đó Tiểu Hi lấy âm lượng thấp đến không thể tiếp tục thấp nói nhỏ: “Trác Duệ ôm em được không? Liên lúc này đây một lần là tốt rồi “Từ nay về sau cô sẽ không tiếp tục quấy rầy hắn thật sự thật sự!

Tuy nói của âm lượng của cô rất nhỏ nhưng mà Trác Duệ lại nghe được rõ ràng.

Hắn đổi diện mặt của cô thấy nàng trong mắt không có đường lui,gióng như ma quỷ hắn không có phản đối nhưng vẫn có chút bất an nói: “Cô sẽ hối hận “

“Sẽ không!Từ khi yêu thích anh khoảng khắc đó trở lên em đã không biết cái gì gọi là hối hận “

Từ lầu mười một kính thủy tinh trong suốt nhìn ra bên ngoài đêm khuya Đài Bắc xem ra như trước náo nhiệt phồn hoa cả đêm, đèn nê ông lấp lánh chọi lóe chọi lóe làm người xem hoa mắt.

Bên trong phòng ngủ lớn hai gò má ửng đỏ,phụ nữ nằm thẳng theo mà đàn ông thì cúi xuống đặt ở trên người cô, hai người trong mắt có ngọn lửa giống nhau đang không ngừng khuếch tán thiêu đốt

Trác Duệ vươn tay chậm rãi đem áo sơ mi vừa vắn trên người Tiểu Hi cởi ra,đập vào mắt chính là một mảnh cơ thể mềm sạch sẽ trắng trong, da như nòn nà.

Tầm mắt của hắn ngừng ở trên ngực trắng noãn khẽ run của cô,tay chậm rãi cởi xuống chiếc áo ngực che đậy thân thể cô, chỉ thấy hai đóa hoa nhỏ еле rụt rè ở trên ngực cô thẹn thùng nở rộ Trác Duệ thờ hốc vì kinh ngạc tìm trong lòng ngực giống như muốn nhảy ra khỏi ngực!

Cô đẹp đến không thể tưởng tượng nổi, đẹp đến muốn đoạt hồn người; thân thể mềm mại cơ hồ muốn cho hắn lo lắng mình sẽ làm thương tổn cô; tuy là như thế hắn vẫn là dè dặt không được muốn đạt được ý nghĩ của cô!

Khi hắn môi hắn lần lượt hôn môi qua mi, mắt, mũi,môi của cô tiếp tục chậm rãi hôn tai mẫn cảm của cô,Tiểu Hi cả người run rẩy cũng sắp muốn hòa tan

Mà đang lúc hắn hôn lên non nạy trước ngực của cô,cô hồi hộp hưng phấn đến thở không nổi, cảm thụ run rẩy kia chưa từng có qua như vậy, rồi lại cả người say mê.

Hóa ra đây là cảm giác bị hắn ôm sao?

Một trận tim đập nhanh đánh úp lại không biết là sầu não hay là vui sướng nước mắt theo cô cùng nhỏ giọt chọt bị hắn hôn tới hắn thấp nói : “Khóc cái gì?”

Tiểu Hi lắc đầu đưa tay ôm cổ của hân đưa hân kéo hướng mình lấy môi đỏ mọng hôn tới nghi vấn của hân,cam tâm cùng hân cùng nhau sa vào chỉ cần từng có được hân. Lần này cô cũng không tiếc

Đêm dài yên ắng,tĩnh lặng chỉ nghe thấy bọn họ kịch liệt, nóng cháy thở gấp không có cái gì có thể ngăn cản ngọn lửa tình cảm mãnh liệt tiếp tục thiêu đốt

***** Đêm khuya Trác Duệ một mình ngồi ở trong nhà hai mắt cho dù nhìn chòng chọc màn hình TV xem, tâm tư cũng không ở trên đầu.

Đêm đó chỉ là một giấc mộng sao?

Nhưng khi hân tiến cái kia vào một khắc cô đau đớn khóc nức nở ,rồi lại như lúc này cốt khắc sâu trong lòng không để cho hân quên! Nhưng khi hân cách ngày tỉnh lại chỉ có một mình hân,bên cạnh hân giường ngủ sớm lạnh như băng ,trong không khí cũng không có mùi vị của cô, cho nên hân mới có thể hoài nghi đêm đó rốt cuộc là mộng hay là thật thực.

Cô tại sao có thể đi tiêu sái sáng khoái như vậy chứ?

Tiểu Hi nhất định không biết cô đi rồi tim của hân giống như cùng nhau bị mang đi,hiện tại trong thân thể của hân trống rỗng Phảng phất chỉ còn lại có hơi hột nhưng không có linh hồn

Đây là cái dạng tâm tình gì đây? Là hân áy náy mình ức hiếp Tiểu Hi hay là Tiểu Hi rời đi để cho hân cảm thấy bất lực đây?

Từ tám năm trước không gặp cô nhưng biết cô ở nơi nào, đang làm cái gì, mà bây giờ ngay cả một chút tin tức của cô cũng không thể nào biết được.

Nếu không phải sáng sớm Trầm thư ký liền cầm lấy tờ báo ảnh kịch bản đầu đề cho hân xem,hân cũng sẽ không biết Tiểu Hi trước mắt người còn tại Đài Loan. Tiểu Hi diễn viên chính bộ phim thần tượng đã truyền ra Đài Loan, gương mặt cô xinh đẹp linh hoạt,thông minh gây cho cái nhìn khán giả cảm nhận cô sinh động chân tình, diễn xuất cũng đạt được không ít khen ngợi.

Hiện tại Tiểu Hi ở Đài Loan đã sắp xem như có chút danh tiếng cho nên mới phải đăng báo.

Nhưng thật đáng buồn hân muốn biết được Tiểu Hi ở nơi nào, làm cái gì cũng còn được,phải thông qua truyền thông Trác Duệ từ trước đến nay mặt không chút thay đổi, trên mặt xuất hiện một chút cười khổ.

Lúc này trước mắt hân đột nhiên xuất hiện gương mặt Tiểu Hi có khóc, có cười, có vui vẻ, có bi thương, ánh mắt Trác Duệ chột lóe lúc này mới phát giác hóa ra là truyền hình đang phát bộ phim Tiểu Hi diễn vai chính

Trên TV cô cười đến sáng lạn như hoa, thế nhưng hân lại luôn làm cô rơi lệ hân thật đáng chết không phải sao?

Lúc này có một màn nhỏ là Tiểu Hi cùng nam diễn viên chính diễn hôn. Hân không xác định đây có phải là cảnh quay phim hay không,nhưng đã đủ để để cho hân sôi gan!

Hân hầu như là mang theo con tức xem hết cuốn tạp chí truyền bá phim xong ,sau đó hân cầm chặt nắm tay ,thật vất vả mới buông ra,nhưng sau đó tin tức giải trí truyền hình đầu đề quảng bá lại là Tiểu Hi, hơn nữa còn là chuyện xấu của Tiểu Hi cùng nam diễn viên Tư Thần Hạo quả đấm của hân lần thứ hai xiết chặt!

Báo chí nói Tiểu Hi cùng nam diễn viên Tư Thần Hạo đêm khuya hẹn hò bị tạp chí Cầu Từ chụp được nhất thời trở thành đề tài nóng để tất cả không e dè bàn bạc.

Đáng chết!

Tiểu Hi thật sự cùng cái tên kia đang nói yêu đương?Cô nói buông tha cho hân là thiên chân vạn xác sao?

Nghĩ đến đây Trác Duệ một trận bực mình cầm lấy điện thoại muốn gọi tới Hạ gia tìm Hạ Tri Hi để hỏi rõ ràng; nhưng khi hân bấm số đến một nửa động tác lại dừng lại hân cười chua xót.

Hân dựa vào cái gì đi đấy lên hỏi tội? Hân cũng không hiểu vì cái gì chính mình nghe xong lại phẫn nộ như vậy? Hân thậm chí bắt đầu đoán rằng Tiểu Hi cùng người đàn ông kia thật sự đang yêu đương sao? Bọn họ có thể làm ra chuyện gì hay không?

Chết tiệt! Chỉ cần vừa nghĩ tới trên người của cô sẽ lây dính hơi thở đàn ông khác hân đã sắp muốn phát điên

Chưa từng có một lần Trác Duệ cảm giác mình lại sẽ mờ mịt như vậy, nghi hoặc như vậy.

Hân tại sao có thể có phản ứng như thế,đây là cảm xúc gì? Nên làm như thế nào hoặc là tìm ai hỏi hân có thể lấy được đáp án đây?

Một tháng đã qua Tiểu Hi diễn viên chính phim thần tượng đã toàn bộ truyền bá phim xong, nhưng sự tăng vọt chậm chạp đã lui, cứ nghe át chủ bài Tiểu Hi người đại diện lại vì cô tiếp nhận một bộ phim hợp tác với nhân,nam diễn viên vốn là năm gần đây các hạng giải thưởng Nhật Bản đều chiếm giữ, đề nhất danh “Đằng Tinh Cường”,biên kịch Thái A Bình cũng là nghiệp giới số một át chủ bài, số tiền đầu tư lớn,cũng là vì trải đường tiến quân được tốt,đồng thời con đường hoàng kim sẽ làm cho Tiểu Hi trở thành siêu sao Châu Á.

Nhân dịp đang ở tại Đài Loan chọn cảnh quay Hạ Tri Hi cùng nam diễn viên Đằng Tinh Cường cùng đi đến nhà hàng dùng cơm. Cô đầu đội mũ lưỡi trai trên sống mũi mang theo một kính râm lớn che lại nửa khuôn mặt của cô, để tránh lại bị truyền thông bốn phía xào xáo

Mà Đằng Tinh Cường lại chỉ mang theo một bộ kính râm thoải mái cùng Hạ Tri Hi đi ăn tối.

Hai người tiến vào nhà hàng sau khi mắt thấy khách không nhiều lắm Tiểu Hi vội vàng dỡ mũ và kính râm xuống.

Hồ sớm biết rằng làm mình tinh mệt mỏi như vậy sẽ không làm! Ngay cả ra cửa cũng phải cố che giấu thật phiền toái! Hóa ra có tên tuổi là một sự kiện đáng sợ như vậy.

“Chính là chỗ này muốn ăn cái gì cứ việc không nên khách khí nha!”

“Tôi là không biết hai chữ ‘Khách khí viết như thế nào cô yên tâm đi.” Đằng Tinh Cường gượng cười nhìn Tiểu Hi đi dòm trả lời.

Tiểu Hi nói tiếng nhật không thuần thực cho nên bọn họ đại khái vẫn là dùng tiếng anh giao tiếp Có lẽ là tình cờ gặp phải thù xưa vừa mới tiến vào phòng ăn đang theo quản lý tự mình tìm chỗ ngồi lại phát hiện trong nhà ăn có người quen biết đó là một cái người dù cô muốn quên thế nào cũng không thể quên được người — Trác Duệ.

Trác Duệ đang lạnh lùng nhìn cô ánh mắt thập phần âm trầm giống như ai đắc tội hấn.

Người kia là ai?

Xem ra cô gần đây cuộc sống thật sự là thêm nhiều vui vẻ, chắc hẳn cũng có không thiếu ruồi bọ theo đuổi? Cô rốt cuộc đem chuyện tối hôm kia của bọn họ trở thành cái gì?

Nội tâm của hấn ghen ghét quá rồi lại nhất định phải ngấm ngầm bắt động.

Hóa ra Trác Duệ cùng Chử Dục Huyền đã ở nhà hàng dùng cơm, vừa thấy được Tiểu Hi _ Chử dục Huyền hết sức vui vẻ vội vàng giơ tay lên không ngừng hướng Tiểu Hi múa may theo.

Tiểu Hi lễ phép cười tiếp theo liền cùng Đằng Tinh Cường cùng nhau hướng vị trí góc bàn kín đáo quản lý đã sắp xếp đi tối Ông trời! Như thế nào sẽ gặp phải hấn đây? Lại làm như thế nào đối mặt hấn đây?

Tiểu Hi vừa ngồi xuống liền sờ mó ngực cảm giác được trái tim bùm bùm kịch liệt nhảy lên, giống như muốn nhảy ra ,cổ họng dường như vô cùng khó chịu.

“Làm sao vậy?” Đằng Tinh Cường phát hiện tình trạng khác thường của cô liền hỏi.

Tiểu hi lắc đầu ra vẻ không có việc gì nói : “Không có việc gì. Chính là cảm thấy ngực có chút khó chịu, nghỉ ngơi một chút sẽ tốt thôi.”

“Không thoải mái cứ nói! Đừng cố gượng.”

“Ta biết.” Tiểu Hi từ menu trong tay quản lý cầm qua đưa cho Đằng Tinh Cường .” Đằng Tinh Cường xem đi.”

Khi bọn họ dùng cơm xong quản lý vừa mới rời đi Chử Dục Huyền liền kéo lấy Trác Duệ không tình nguyện đi đến bàn của Tiểu Hi hàn huyên.

Chử dục huyền cười híp mắt nói : “Tiểu Hi đã lâu không gặp!” _ Cô hướng Đằng Tinh Cường gật đầu chào hỏi Đằng Tinh Cường cũng lấy lấy lễ phép gật đầu.

“Đã lâu không gặp.” _ Tiểu Hi hơi giương mắt cứng nhắc cười cười. Cô đã muốn thực cố gắng tránh né bóng tầm mắt nóng của Trác duệ Trác Duệ, nhưng mà tại sao cô vẫn là cảm thấy cả người như muốn cháy?

“Gần đây tôi thường thường thấy cô ở trên TV nha! Cô diễn được thật giỏi cực kỳ! Tôi cũng không biết cô lại là diễn viên đấy!”

“Cám ơn.” Tiểu Hi vẫn là mang theo nụ cười thích hợp.

“Lúc rảnh chúng ta có thể cùng nhau đi uống trà được không?”

“Ừm có thể “

“Vậy không quấy rầy người.” Chử Dục Huyền cười đến thân thiện không biết giờ phút này có hai người nội tâm đang như sóng ngầm mãnh liệt ,cô vốn muốn quay về chỗ ngồi sau đó lại muốn đi toilet trước ,cho nên muốn Trác Duệ về chỗ bàn trước ,cô ta thì đi tới hướng toilet.

Trác Duệ đi vài bước lại quay đầu.

Hấn đứng ở bên cạnh bàn trên cao nhìn xuống lãnh liếc theo Tiểu Hi,tầm mắt sắc bén như muốn nhìn thấu cô

Vừa mới hân thấy cô và một người đàn nhau cùng nhau tiến vào hân liền cả người không thoải mái, không thoải mái ,ngực buồn bức rồi rầm tại sao cũng gạt bỏ không ra.

“Gần đây quả thật tựa hồ không tồi.”Hân thân nhiên mở miệng lạnh lùng hà khắc liếc mắt Đàng Tinh Cường “Nhờ hồng phúc của anh cũng không tệ lắm.”Tiểu Hi cũng bình thản đáp lại.

Trác Duệ khẽ xuy một tiếng đùa cợt bỏ sung nói : “Tôi chỉ chính là phương diện tình cảm.”

Cô nở nụ cười cuối cùng chịu ngưỡng mặt lên bình thản đối mặt hân.”Nhờ hồng phúc của anh thật sự cũng không tệ lắm. Nếu không phải, chúng ta còn không biết hóa ra bị theo đuổi đúng là một sự kiện thật vui sướng. tôi không cần phải đáp ứng nhưng cũng sẽ không ngăn cản ,bất luận người nào đối với ta xum xoe tôi cuối cùng coi như là biết cái này là cảm thụ mười mấy năm qua “Tiểu Hi lời nói mang châm chọc Hân liếc mắt Đàng Tinh Cường một cái thấy đôi phương về mặt mờ mịt lại trên mặt tươi cười,kín đáo nhìn bọn họ tựa hồ không hiểu tiếng hoa thế là trác duệ bạo gan hỏi: “Cô thật sự nghĩ trải qua một đêm kia thật sự có thể làm như chuyện gì cũng chưa phát sinh qua?Nhưng mà tôi thì không.”

Tiểu Hi chấn động khuôn mặt tươi cười trong chốc lát biến mất về mặt tức giận trừng mắt hân.”Anh muốn như thế nào?”

“Tắm tã(*) ngôi sao ngọc nữ cũng đừng quên hình tượng của cô.”Trác Duệ cười lạnh nói sơ.”Cô tốt nhất thu lại một chút hành vi của cô, không nên lại lấy chồng xằng bậy nếu không tôi sẽ làm ra chuyện gì cũng chỉ có tôi và cô trời mới biết.”(*) đoạn này là tặc lưỡi suýt xoa,

Nói xong hân liền trở chỗ bàn đã đi để lại một khuôn mặt sắp bùng tức của Tiểu Hi.

“Đã xảy ra chuyện gì?” Đàng Tinh Cường đại khái cũng nghĩ ra bất thường.

“Không có gì đó là bạn của anh trai tôi,anh ấy thích đùa tôi không có chuyện gì.”Tiểu Hi ép mình lộ ra tươi cười Chết tiệt! Trác Duệ rốt cuộc muốn như thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Thần Phục Tiểu Mỹ Mi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

Đêm khuya.

Hạ Tri Hi đang nằm ngủ nhưng làm thế nào cũng không có cách đi vào giấc ngủ ,đôi mắt to đẹp ngu ngơ nhìn chòng chọc trần nhà nhìn xem,trong lòng đều giống như một đoàn len sợi hỗn độn rối loạn không có trật tự. Mấy ngày nay đạo diễn quay về Nhật Bản họp cho nên đôi lấy vài ngày nghỉ nhàn nhả. Từ khi bắt đầu quay phim sau đó đã thật lâu không có qua cảm giác giấc ngủ ngon. Khó được ngày nghỉ mà cô lại làm thế nào cũng không có cách xác định cho tâm nghỉ ngơi, đây trong đầu đều là mấy ngày trước ở “Dreams ” cùng Trác Duệ đối thoại.

Hân là có ý tứ gì?

Cái gì gọi là “Cô cho rằng trải qua một đêm kia thật sự có thể làm như chuyện gì cũng chưa phát sinh qua? Cô có thể nhưng tôi thì không được.”

Hân nói những lời này rốt cuộc là tiêu biểu cho cái gì?Tiêu biểu hân còn chặt chẽ nhớ đêm đó sao? Nếu thật là như vậy vì cái gì hân còn có thể cùng Chử Dục Huyền ngọt ngào cùng đi ăn tối chứ?

Tiểu Hi cắn giận cắn môi dưới thờ phỉ phỉ. Chính là vừa nghĩ tới lần đó lửa nóng triền miên cô trong nháy mắt liền hồng thấu mặt.

Cô cũng không biết trông Trác Duệ lạnh lùng hà khắc,mà lúc ôm cô không ngờ là nhiệt tình như vậy, hân giống ngọn lửa tựa hồ hoàn toàn thiêu đốt cô.

Đôi cánh tay rắn chắc kia,dịu dàng thương tiếc hôn môi muốn cô làm sao quên đây?

“Ồ “

Tiểu Hi cầm lấy gối ôm bên cạnh đắp kín mít khuôn mặt nóng của mình,vừa hoang mang vừa then đỏ mặt ô. Hình ảnh cô và Trác Duệ triền miên hiện lên trước mắt nhắm trúng cô vô cùng then thùng, cho dù hiện tại bốn phía một người đều không có cô vẫn là cảm thấy then thùng cực kỳ.

Cô thật sự là lớn mật ghê gớm!

Nếu như bị anh trai biết cô và Trác Duệ phát sinh qua quan hệ,chắc chắn anh trai sẽ quăng một quả bom bức Trác Duệ cưới cô đi? Cho nên chuyện này nhất định phải giữ bí mật!

Ngày hôm đó Trác Duệ nói một câu khác: “.”Cô tốt nhất thu lại một chút hành vi của cô, không nên lại lấy chồng xằng bậy nếu không tôi sẽ làm ra chuyện gì cũng chỉ có tôi và có trời mới biết.” Vậy là ý tứ gì?

Hắn có phần rất ngang ngược mình có thể đối tượng xem mắt gần gũi,tình cảm nồng nàn vì cái gì không cho phép cô và những người khác truyền vụ tai tiếng? Quả thực không hiểu ra sao cả!

Tiểu Hi phút chốc ngồi dậy một phen ném cái gối ôm trên nệm cười đàng đàng sát khí!

Hắn không muốn cô và những người khác xằng bậy phải không?

Hừ! Cô càng muốn!

Cô cũng muốn biết xem hắn sẽ làm chuyện gì chuyện gì!

Chạng vạng sau khi tan việc Trác Duệ hiếm có trở về khu nhà cao cấp Trác gia. Quan Như Mộng vừa thấy hắn húc đầu vào liềm lạnh lùng nói: “Thế nào cuối cùng cũng nhớ muốn trở về sao?”

Trác Duệ bữu bữu môi không có trả lời.

Từ khi “sự tình xem mắt “Đi qua mẹ đối với hắn cứ kãnh mạc như vậy, giọng mỉa mai giống như đang trách cứ hắn , nguyên nhân chính là hắn xem như nhà mình như nhà trọ

Quan Như Mộng giương môi cười lạnh cố ý nói: “Ài !Tiểu Hi đã lâu cũng không có đến nhà, với lại hiện tại Tiểu Hi là thần tượng nổi tiếng làm sao có được thời gian rảnh chứ? Hại mình bây giờ nhớ nhưng Tiểu Hi,cũng chỉ có thể xem báo chí để tháo gỡ nỗi nhớ nhưng này.”

Quan Như Mộng cầm một tờ báo trong tay đi đến bên cạnh hắn hứng trí bưng bưng nói: “Con trai con xem Tiểu Hi hầu như mỗi ngày lên một lượt báo đây! Nhìn thấy Tiểu Hi mẹ liền nghĩ đến trước kia mẹ còn đang làm ngọc nữ ,cuộc sống cũng là bị truyền thông truy đuổi theo như vậy, chỉ cần mẹ cùng người khác đi ăn cơm chẳng hạn hôm sau nhất định là bị đồn thổi,phóng đại. Con thấy Tiểu Hi có phải là người nổi nghiệp khí thế của mẹ hay không? Trác Duệ liếc xéo mẹ liếc mắt một cái phát hiện mẹ vẻ mặt không có tốt.

Hắn không phản đối hừ nhẹ một tiếng lúc này mới thuận theo hướng mẹ chỉ nhìn lại,chỉ thấy tờ báo kia có đề cập tới Tiểu Hi,hình ảnh phim chiếm toàn bộ đầu đề.

Ngọc nữ hàng đêm sánh vai bên bạn trai,mỗi lần đều khác nhau

(phóng viên Thẩm A Lạc tổng hợp lại báo nói) do “Ngôi Sao công ty Trù Tĩnh “Trù tư quay bộ phim thần tượng kịch “Ám muội tình hôn “, trong vòng bốn tháng ngắn ngủn được hoan nghênh, Hàn Quốc, khu công ty truyền hìnhTĩnh Mã khu đều tranh nhau mua bản quyền,gia tiền càng leo càng cao có thể nói là bộ phim thần tượng đầu tiên trong lịch sử Đài Loan lần đầu lại được tranh mua rầm rộ. Mà nữ diễn viên Hạ Tri Hi trang nghiêm đã trở thành đương kim không người nào có thể so sánh ,ngoài ngọc nữ tiêu biểu khí thế năm đó già từ sự nghiệp khi đang trên đỉnh vinh quang, gả vào nhà giàu có,ngọc nữ chương môn nhân _”Quan Như Mộng “. Nhưng dĩ người nổi tiếng đúng là nhiều thị phi,gần một tháng qua các nhà truyền thông lần lượt chụp được Hạ Tri Hi đa phần chọn sống về đêm ,sau khi theo tất cả mọi người hợp tác quay phim thời gian nhàn rỗi Hạ Tri Hi mỗi đêm cùng người đàn ông khác vui đùa khắp nơi,còn bị truyền thông bắt ngay tại trận _”Người đại diện át chủ bài “Danh xưng là Lữ Quyên Quyên giận tím mặt! Hạ Tri Hi có một sức hút,diễn viên hoặc nhân viên công tác cùng cô hợp tác đều miêu tả cô là một tòa nhà máy điện có sức hấp dẫn,không người nào có thể cản, chả trách ngay cả Tư Thân Hạo nổi tiếng , thậm chí thiên vương Nhật Bản Đặng Tĩnh Cường đều khuất phục ở dưới váy của cô Hắn trừng mắt phía trên đầu đề lớn” Ngọc nữ hàng đêm sánh vai bên bạn trai,mỗi lần khác nhau “Bên cạnh còn có kèm theo ngoài tám hình ở trên ,mỗi một tám hình đàn ông đều không phải cùng một người.

Trác Duệ cầm tờ báo mặt nhăn,trên trán gân xanh dữ dội lắm,môi mòng nhếch,giờ phút này trong ngực hắn có một mối lửa đang thiêu đốt tức giận,ở trong thân thể hắn bắt đầu lan tràn

Hiện tại hắn hận không thể bóp chết người đàn ông đi chơi cùng Tiểu Hi,cũng hận không thể bắt được Tiểu Hi trước mặt,tôi hung hăng mắng cô một trận, hỏi xem cô rốt cuộc tại sao lại thế này?

Chính là hắn tựa hồ không có lập trường làm như vậy!

Một đêm xem mắt kia làm Tiểu Hi nói sẽ buông tha hắn,thời điểm hắn khiếp sợ hắn không có đi cứu vãn cũng không biết làm như thế nào cứu vãn. Trong lòng hắn thập phần không muốn Tiểu Hi nói ra lời “Buông tha cho hắn “Nhưng mà hắn có tư cách gì, có lý do gì muốn Tiểu Hi tiếp tục thích chính mình đây? Có thể hắn phải trả giá cho tình cảm của Tiểu Hi sao? Hắn có thể sao?

Quen biết Tiểu Hi hơn mười năm, hắn hầu như vẫn bị cô chế ngự; tuy rằng bọn họ cũng không phải người yêu cũng không phải vợ ,thậm chí có thể nói là Tiểu Hi một mặt đối với hắn nỗ lực mà hắn căn bản không có làm cái gì cho cô. Nhưng chẳng biết tại sao mười mấy năm qua hắn cũng không có cùng người con gái nào thổ lộ tình cảm qua.

Chẳng lẽ nói hắn đang trong lòng sớm đã yên lặng đồng ý hành vi của Tiểu Hi,thậm chí tiếp nhận rồi?

Trác Duệ mất do tức giận chuyển sang nghi hoặc.

Loại tình cảm này không thể cho phép có người duy trì lý trí, ngay cả hẳn vì công ty quyết định gặp gỡ đối tượng cũng mờ mịt luống cuống

Quan Như Mộng chú ý theo phản ứng con trai, trải qua gió sương trong đôi mắt một mảnh hiểu rõ ngoài miệng thì vẫn còn làm bộ như khó hiểu hỏi han: “Làm sao vậy? Tờ báo này đặc tội con hay sao?”

Trác Duệ mím môi xoay người lên lầu khuôn mặt tuần tú đen thành một mảnh tất cả đều là khó chịu.

Có lẽ hẳn nên tìm một cơ hội cùng Tiểu Hi nói chuyện có lẽ như vậy hẳn có thể thăm dò rõ ràng tình cảm chân thật của mình.

Đi liền đêm này đi

Quan Như Mộng thấy trên mặt con trai biểu tình thay đổi khôn lường, toàn bộ đều hiện lên trong mắt, trong lòng mừng thầm!

Chiều theo bộ dạng hiện tại của Trác Duệ xem ra chuyện Tiểu Hi vẫn là rất có hy vọng! Xem ra bà phải đúng lúc thêm mắm thêm muối một phen hỗ trợ hai người trẻ tuổi này giúp một tay mới được.

Đêm khuya tại Hạ gia.

Nam chủ nhân Hạ Tường Dã cùng nữ chủ nhân Phương Át tình cũng không ở đây, nghe nói là đi Nhật Bản ngắm hoa anh đào hành trình mười ngày, trước mắt hai người hẳn là còn đang ở trên đường phố Tokyo ngọt ngào đi dạo!

Trác Duệ đi vào Hạ gia theo trong miệng tổng quản biết vợ chồng A Dã đi vắng mà tiểu thư Hạ Tri Hi thì vẫn chưa về, thế là hẳn liền muốn tổng quản đi nghỉ ngơi trước, hẳn thì ở trong phòng khách chờ Tiểu Hi trở về.

Tổng quản từ nhỏ nhìn Trác Duệ lớn lên hơn nữa Trác Duệ và thiếu gia lại là bạn bè đối với việc Trác Duệ đột nhiên tới chơi cũng không cảm thấy kỳ quái, sau khi dâng nước trà và điểm tâm liền đi trở về phòng nghỉ ngơi trước.

Trước tiên Trác Duệ kiên nhẫn chờ đợi. Vì sợ lãng phí thời gian Trác Duệ theo lấy cặp giấy tờ trên xe, phê duyệt một ít công văn.

Lúc ấy chuông đồng hồ chỉ hướng rạng sáng một chút thì hẳn một đôi đen như mực, mi gắt gao nhần lại.

Cô tại sao như vậy? Trên báo nói cô gần đây đang quay phim kịch, cũng nói cô gần đây thực nhàn rồi, tại sao chơi đến bây giờ còn chưa có về nhà?

Trác Duệ hít một hơi thật sâu muốn mình kiên nhẫn thêm một chút. Khi hẳn đang muốn tiếp tục công việc, từ trong cặp lấy ra một xấp giấy tờ khác thì cửa truyền đến tiếng vang làm ngực hẳn căng thẳng tìm bắt đầu gia tốc đập nhanh

Mỗi khi em nghĩ đến chúng ta tìm lại khúc

Mở ánh mắt nghĩ đến tất cả đều là anh

Mỗi khi em nghĩ đến anh tìm liền thờ không nổi

Cho anh đi em muốn quên, em thật sự đã mất đi

Mỗi khi em nghĩ đến chúng ta, liền mâu thuẫn hỏi mình

Phải chăng nên gánh vác quyết định của mình

Khi em muốn quên anh, nỗi nhớ lại hiện lên trong đáy mắt

Trái tim quá đau tự nói với mình anh thật sự đã mất đi

Hạ Tri Hi mang theo cảm giác say miệng ca hát

Cô vừa mới cùng một vài nhân viên đi KTV ca hát, bài hát cô vừa mới hát này đại biểu cho tâm tình của cô, làm người nghe đều khen cô hát đến êm tai, người đại diện Lữ Quyên Quyên cũng sắp đặt cho cô đi thử hát, để rảo bước lên con đường ca hát.

Ha! Lại nói tiếp thật sự là vô cùng may mắn.

Nếu không phải cô bước vào giới văn nghệ chỉ sợ chịu không nổi sự đau khổ mất đi Trác Duệ? Tiến vào này vòng luẩn quẩn này, mỗi ngày đều bận rộn kinh khủng, một ngày một đêm đảo lộn, ngoại trừ quay phim vẫn là quay phim, cô căn bản không có thời gian của mình, cũng sẽ không miên man suy nghĩ.

Như vậy cũng tốt tiếp tục đơn phương yêu mến nữa cũng sẽ không có kết quả, không bằng giải quyết sớm một chút đỡ phải đêm dài lắm mộng, phứt lại

hao tâm tổn sức.

Tiểu Hi cười khổ đẩy cánh cửa trong nhà ra,miệng vẫn là làm bầm hát hát. Vào cửa chính trong phòng khách có tổng quản để một chiếc đèn cho cô,cô đi vài bước loạng choạng không ổn định, vốn dự định tiến vào phòng bếp uống miếng nước ai ngờ đột nhiên trống rỗng toát ra một giọng nói lạnh lùng “Cô cuối cùng đã trở về.”

“!”Tiểu Hi thấp giọng kêu sợ hãi nhanh chóng quay đầu lại đã thấy Trác Duệ ngồi ở trên ghế sa lon ,trên khuôn mặt tuấn tú tràn đầy vẻ lo lắng,một đôi mắt thâm thúy đang lạnh lùng chăm chú nhìn theo chính mình

Tâm cô run lên cảm giác được một trận áp lực thật sâu ở trong người,nơi sâu nhất cảm giác từ từ sống lại,đang từng giọt từng giọt ở trong cơ thể cô, rất nhanh lên theo khiến máu cô chảy ngược, hai gò má trướng hồng ngay cả thân thể cũng không tự chủ mơ hồ phát run

Tại sao chính là hắn? Hắn tại sao lại ở chỗ này?

Tiểu Hi đầu óc hỗn loạn rùng rục căn bản không thể suy nghĩ chỉ có thể trở mắt nhìn hướng hắn tới gần mình “Nhìn thấy tôi có cần kinh ngạc như vậy không?”Trác Duệ lời mang đùa cợt hỏi.

“Anh,anh tới làm chi?”_Mắt thấy hắn bước đi mỗi một tới gần Tiểu Hi ngay cả hô hấp cũng nhanh muốn ngừng lại. Cô tránh né hắn càng nóng,ánh mắt từ từ hướng nơi lầu thang giảm xuống.

“Cô nói đi?”_Tiếng nói hắn trầm khàn khàn và nhỏ,gióng như mang theo tình cảm dịu dàng, mang theo sự thân thiết cha giấu.

Tiểu Hi ngẩn ngang thờ dốc một hơi nói quanh co nói: “Anh đến tìm anh trai của tôi sao?Anh của tôi đi vắng,anh ấy cùng chị dâu đi Nhật Bản,anh muốn đến thì mười ngày.... “

“Đừng giả bộ ngu ngốc tôi là tới tìm cô.”_Trác Duệ đột nhiên dừng bước,lúc nói ra những lời này giữa lông mày có nhàn nhạt u buồn.

“Tìm tôi?”Tiểu Hi hơi sững sờ tiếp theo mắt tự nhiên cười hỏi: “Anh đến tìm tôi? Thật sự là ngạc nhiên! Anh tìm tôi có chuyện gì?”

Trác Duệ đột nhiên không nói gần như là yên lặng nhìn cô rất lâu,lâu đến mức hai chân Tiểu Hi sắp xụi lơ ,lúc này hắn mới vươn tay nhẹ nhàng vén mái tóc đen ánh của cô nói nhỏ: “Cô muốn tôi làm sao bây giờ?”

Tiểu Hi ngờ ngác lặp lại.”Anh,anh muốn cái gì làm sao tôi biết? Tôi có thể muốn anh làm sao bây giờ? Tôi tôi không hiểu ý của anh.”_Tay hắn thật to nhẹ nhàng lướt qua bên tai cô,lực tay dịu dàng mang theo mập mờ,suýt nữa khiến nàng bên cô hồng thắm, mặt cũng nóng hồng

Trác Duệ chậm rãi đưa mặt tới gần cô,cùng đối diện mắt cô,muốn nhìn được trong mắt cô có còn nồng nhiệt như trước hay không. Mất đi cô hắn mới biết được hóa ra mình có nhiều đề tâm

Ở giữa khoảng cách bọn họ gần đến mức hơi thở giữa mũi hai người lần lượt thay đổi, không khí quý dị mập mờ,nụ hôn che giấu đến mức làm cho người ta không thở nổi,bọn họ đang bị lạc trong đồng tử mất lẫn nhau

Tiểu Hi căng thẳng nhắm lại,theo nhạy cảm nhận thấy được muốn phát sinh những sự tình gì sắp phát sinh,ai ngờ sự tình cũng không như cô suy đoán.

Trác Duệ kề sát môi của cô tiếp theo nhúu mày cúi đầu dò hỏi: “Cô lại uống rượu sao?”

Tiểu Hi sững sờ. Cả không khí cứ như bị đánh phá hủy vậy.

Cô giống như thoát khỏi ma chú ,một phen đẩy hắn ra,trong ánh mắt chứa đựng phòng bị nói : “Đừng! là uống rượu vậy thì sao?Anh quản được không!”

“Tôi quản được không?”Trác Duệ hí mắt cười lạnh.

“Anh của tôi cũng quản tôi không được huống chi là anh.Hơn nữa anh dựa vào cái gì quản tôi?”_Tiểu Hi vén mi trong miệng mồm tràn đầy gây hắn.

Trác Duệ đồng tử co rút lại lửa giận ở trong lồng ngực bão táp!

Hắn muốn bản thân bình tĩnh dừng tức giận. Sau khi điều chỉnh hô hấp rồi loạn ,hắn mang theo ý xấu, cười yếu ớt không dấu vết mà tiếp cận cô thông thả nói: “Cô ăn nằm với giường của tôi thì liên quan đến chuyện của tôi.”

Nói xong hắn như sư tử điên, giống như muốn xâm lăng cô tới đỉnh điểm,môi liền dừng ở cô,cô kinh ngạc hé mở cánh môi ,cánh môi non nớt,một tác một tác bị xâm giống như là trừng phạt, hoặc như là cảnh cáo, càng giống là nhắc nhở muốn cô đừng quên đêm đó bọn họ nồng nhiệt ôm nhau,cô từng thuộc về hắn!

Nụ hôn của hắn dịu dàng mang theo thô bạo làm Tiểu Hi trong lòng thật vất vả xây lên phòng bị,tại vài giây ngắn ngủn trong lúc đó toàn bộ bị va chạm

Khi hắn hôn môi dưới Tiểu Hi hầu như chân đứng không vững,cô nâng lên hai cánh tay ôm bờ vai dày rộng của hắn,mặc hắn thăm dò, xâm lược,cùng nhau bị hút vào

Cô làm sao có thể cự tuyệt được hắn đây?

Không biết là bởi vì cảm động hay là bởi vì cảm xúc đang tác quái bị hấn hôn môi, Tiểu Hi cảm thấy một trận sàu não nước mắt liền xuôi theo khóe mắt nhỏ giọt Trác duệ rời đi môi của cô, hơi thở rối loạn không ngừng, hấn bám vào bên tai cô thấp nói : “Cô có để cho người đàn ông khác chạm vào cô hay không?”

Tiểu Hi trong nháy mắt từ trong nụ hôn hít ngọt ngào bùng tình.

Sự phần nộ giống như đào núi lấp biển kéo tới, cô một phen dùng sức đẩy hấn ra nói : “Việc này không liên quan chuyện của anh Trác tiên sinh. Tôi đồng ý bị ai đó chạm vào đó chuyện của tôi, anh không cảm thấy là anh quá rất nhiều sao?” Trác Duệ một phen kéo lấy cô nổi giận dưng dưng hỏi; “Ai? Ai là người chạm vào cô? Tờ báo viết nhiều người như vậy, rốt cuộc là người nào?”

“Toàn bộ.” Tiểu Hi cười lạnh trả lời.

“Đáng chết!” Trác Duệ mắng ra tiếng tiếp theo một phen bắt lấy cô, môi mòng bao trùm đôi môi lãnh mạc của cô,, môi thô bạo gián tiếp hôn qua , hình như muốn để lại dấu vết kỷ hiệu của hấn

Tiểu Hi giận dữ hung hăng cắn môi của hấn khiến cho hấn bởi vì đau đớn mà buông mình ra chính Cô cắn giận trừng mắt khóe miệng tơ máu của hấn ném một câu: “Anh không quyền lợi quản tôi, anh rút đi!” Ngay cả quay đầu cũng không liền xông lên lầu dùng sức tướng đóng sầm cánh cửa.

Trác duệ nhìn theo bóng lưng cô lên lầu , nản lòng rừ , cúi đầu âm đạm rời đi.

Sau khi Tiểu Hi đóng sầm cánh cửa, dựa lưng vào trên ván cửa ngồi liệt ở phía sau cửa.

Cô sờ mó môi bị Trác Duệ hôn qua lại thấy trên ngón tay có máu của hấn, cô thất thần lau vết máu đỏ thẫm kia Hấn làm như vậy rốt cuộc là muốn thế nào? Cô sắp bị hấn làm cho hồ đồ, cũng sắp bị hấn muốn làm điên rồi. Có thể xin hấn đừng tới quấy rầy lòng của cô sao?

“Anh ta hôn cậu”

Nghe được bạn tốt hốt hoảng mở miệng Nghe Dạ Hi bốt chút thì giờ công việc nặng nề, ngấm cô liếc mắt một cái, thấy cô mặt tái nhợt hai mắt mòng lung vô thần, rõ ràng còn đang vì nụ hôn kia mà miên man suy nghĩ không dứt Sáng sớm cô vừa mới tiến vào văn phòng liền nhìn thấy Tiểu Hi đã ở bên trong đợi cô. Tiểu Hi đang muốn hỏi ý, sau khi đồng ý cô vừa ở bên cạnh nghe cô ấy nói chuyện, vừa làm công việc. Không có cách nào khác công việc công ty nặng nề , chỉ có cách này có thể khiến cô không đến mức chậm trễ công việc, đồng thời lại có thể nghe bạn thân kể khổ

Nghe Dạ Hi nhíu mày hỏi: “Hôn cậu? Sau đó thì sao?”

“Hai lần.” Tiểu Hi sâu kín lấy đầu ngón tay gờ hai cái

Nghe Dạ Hi thở dài nói: “Không cần đặc biệt nhấn mạnh đó chứ?”

“Đương nhiên cần. Lần đầu tiên là dịu dàng như vậy, triền miên như vậy.” Cô mặt lộ vẻ hướng tới lại trở về vẻ mặt cũ tiếp theo vẻ mặt dưới một giây chuyển sang căm giận. Cô phần nộ kêu lên: “Chính là lần thứ hai anh ta liền hơi quá đáng. Có hiểu được thương hương tiếc ngọc hay không? Lại có thể lại có thể thô lỗ như vậy! Tớ! trong cơn tức giận liền hung hăng cắn nát cái miệng của anh ta chảy máu đấy!”

“Làm tốt lắm” Nghe Dạ Hi cười khen ngợi. Cô trong đầu hiện lên hình ảnh mấy năm trước trong lúc cô còn học cao trung tại Đài Loan đã bị một người bề ngoài tao nhã nhả nhả kìm thực rắp tâm hại cô, Tên con trai lưu manh cột nhả, trải qua việc này mi liền vén lên, chuyện cũ năm xưa đồng thời cũng đốt lên cơn tức của cô: “Đúng là con trai mà. Nào có người không cần biết người ta có đồng ý liền hôn người ta rõ ràng là vô lại!” _Nhớ tới là khiến cho người khác cực kỳ phần nộ “Sao thế? Cậu từng bị cướp nụ hôn?” Tiểu Hi nghe thấy được mùi vị không bình thường.

“Không có.” Nghe Dạ Hi bĩu bĩu môi vội vàng phủ nhận.

“Vậy tại sao lại tức như vậy?”

“Tớ..tại vì tớ bệnh vực kẻ yếu.” _ Nghe Dạ Hi sợ bị nhìn ra cái gì vội vàng cúi đầu tiếp tục làm việc.

“Được rồi! Coi như cậu là vì tớ bệnh vực kẻ yếu.” _ Tiểu Hi đưa tay khừ tay chống tại bàn làm việc, một tay chống cằm buồn rầu nói: “à! Anh ta rốt cuộc muốn như thế nào đấy!”

Nghe Dạ Hi cắn cây bút máy trong tay trầm tư một lát nói : “Tình huống này có hai loại.”

“Nói mau nói mau!” _ Tiểu Hi lo lắng thúc giục.

“Loại thứ nhất là anh ta không thể thích ứng việc cậu không thích anh ta hấn; loại thứ hai...” _ Nghe Dạ Hi nhìn chòng chọc Tiểu Hi , thấy dưới ánh mắt cô thúc giục mới chậm nói : “Là anh ta yêu cậu.”

Tiểu Hi nghe xong cả người kích động nhảy rời khỏi ghế lấp bắp bác bỏ. “Sao, làm sao có thể? Trác Duệ sẽ yêu tớ chứ? Ha ha ha “ _ Cô lấy cười gượng che dấu nội tâm hồi hộp cùng mừng thầm

Mừng cái gì hi? Tiểu Dạ bắt quá là đoán mà thôi! Cô ở trong mắng chính mình lại vẫn nhìn không được đỏ mặt lên.

“Rất khó nói! Tôi cũng không phải anh ta nào biết anh ta nghĩ như thế nào,cái này đơn thuần chỉ là đoán! Cậu không cần phải phản ứng quá độ chứ?” _Nghe Dạ Hi nhún nhún vai.

“Vây, vậy tớ nên làm cái gì bây giờ?”Tiểu Hi buồn rầu hỏi.

“Nhìn cậu kia! Muốn anh ta tỏ rõ thái độ đây mà ,nếu muốn thì liền đi hỏi anh ta rốt cuộc muốn như thế nào! Dù sao cậu cũng không phải lần đầu tiên không chí khí như vậy.”

“Tớ không dám vậy!”Tiểu Hi vội vàng xua tay nói không.

“Lúc trước đuổi theo người ta,đuổi theo đến vài năm hiện tại cậu lại có thể nói đối với người ta cậu không dám hỏi?”Nghe Dạ Hi cười lạnh thể hiện rõ không tin.

“Tớ,tớ”Tiểu Hi phen này á khẩu không trả lời được.

“Nếu quả thật là không dám uống vài chén rượu lấy thêm can đảm đi tới hỏi anh ta!”Nghe Dạ Hi đề nghị.

“Như vậy thật sự được không?” _ Tiểu Hi chơi đùa ngón tay tâm loạn như ma.

“Em gái quyền quyết định tất cả do em. Đừng quên trước kia em từng nói đừng tới đa nỗ lực, làm vì hi vọng lớn nhất ,chuẩn bị cho trường hợp xấu nhất – Lời cậu nói tớ đâu công lên lưng đây. Có đôi khi hạnh phúc gặp thoáng qua đều là chuyện trong nháy mắt ,nếu cậu muốn nắm giữ tốt thì nên dùng khí hăng hái đi thử xem . Cơ hội sẽ không rơi xuống ở trước mặt mình,cậu hiểu không?”

“Tớ hiểu Tiểu Dạ cậu thật sự bạn tốt của tớ,tớ thật may mắn!”

“Đã hiểu thì phải đi ngắm lại xem nên làm thế nào cho tương đối tốt đi! Có lên có lên có lên!”

“Tớ sẽ đi tìm Trác Duệ để hỏi rõ ràng,chờ tớ đi!”Tiểu Hi cầm lấy nắm tay ở trong lòng hạ quyết tâm quyết định ngay khi buổi tối sẽ đi hỏi kỹ lưỡng.

Loại sự tình này không được kéo dài!

Bạn đang đọc truyện *Thần Phục Tiểu Mỹ Mi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Chương 9 – END

Tiểu hi nghe xong Nghe Dạ Hi đề nghị liền đi vào nhà trọ của Trác Duệ;cô cố ý uống đến say nhẹ,muốn mượn rượu lấy thêm can đảm lên tiếng hỏi sở dĩ ngày hôm qua hân đặc biệt chạy đến tìm rốt cuộc là vì cái gì?

Ở chỗ Trác Duệ bảo vệ vừa thấy Tiểu Hi liền lớn mật, hung hăng phòng ngự tiếp theo mới giựt mình kinh ngạc hỏi: “Xin hỏi cô... xin hỏi cô có phải là Hạ Tri Hi tiểu thư hay không?” _ Về mặt bảo vệ mang theo khăn trương cùng trông mong.

Tiểu hi vừa nghe vội vàng tỉnh lại, tinh thần lộ ra nụ cười ngọt ngào lễ độ gật đầu trả lời: “Đúng,tôi là Hạ Tri Hi.”

Trời ạ! Tự nhiên bị người khác thấy bộ dạng cô uống rượu bị Lữ Quyên Quyên biết được nhất định sẽ đọc kinh đến thối đầu! Tiểu Hi trong lòng thầm nghĩ.

“Thật là cô?”

Bảo vệ trẻ tuổi nhất xác định là thần tượng trong mộng xuất hiện mừng rỡ không thôi vội vàng lấy ra bút và sổ ghi chép đo bưng khuôn mặt thỉnh cầu nói: “Hạ, Hạ tiểu thư tôi, tôi, tôi xin chữ kí của cô? Từ khi bộ phim” Âm muội tình hôn”bắt đầu chiếu tôi đã rất thích cô!”

“Ách đương nhiên không thành vấn đề.”Tiểu Hi cười nhận lấy giấy bút liền cực kỳ nhanh kí tên của mình trong lòng thì vạn phần lo lắng.

Ký tên xong Tiểu Hi thầm nghĩ tìm lý do mau mau rời đi miễn cho nàng tìm được Trác Duệ,chuyện mà bị truyền ra sẽ phiền toái. Ai ngờ cô mới đi chưa được vài bước liền bị bảo vệ gọi cô lại “Hạ Tri Hi tiểu thư!”

Nhất thời Tiểu Hi dừng bước lại cứng ngắc quay đầu miễn cưỡng duy trì mỉm cười nói: “Có chuyện gì sao?”

“Cô còn chưa nói cô muốn tới tìm ai da! Tôi sẽ lập tức thông báo cho cô!” Cảnh vệ vỗ vỗ một bộ dáng lấy phong thái biểu diễn “Giao cho em trai nhỏ xử lý là được rồi”.

“?” Tiểu Hi lặng lẽ nhủ, hạ mi nhất thời đâm lao phải theo lao đành phải nói ra ý. “Ách tôi tới tìm Trác Duệ lâu mười một anh ấy là bạn thân của anh trai tôi, tôi giúp anh trai tặng đồ cho anh ấy”

“Trác tiên sinh? Được tôi lập tức cho người thông báo!” Người bảo vệ giống như trận gió quét tới bảo vệ trong phòng bấm nội tuyến gọi điện thoại trên lầu báo cho Trác Duệ, sau khi nhận được sự đồng ý của hắn lại giống trận gió quét tới trước mặt cô tươi cười chân thành nói: “Trác tiên sinh mời Hạ tiểu thư lên lầu bên này mời —”

Nghe thấy Trác Duệ mời mình lên lầu Hạ Tri Hi hơi thờ đơ nhiên cứng lại vội vàng làm mấy cái thờ sâu lúc này mới đi theo phía sau bảo vệ cảnh vệ đáp thang máy lên lầu.

Người bảo vệ nhiệt tình ý cười mãi cho đến khi cửa thang máy khép lại cũng còn chưa biến mất

Tiểu Hi nghi ngờ thấp thỏm tâm tình bất an đi vào lầu mười một

Cửa thang máy vừa mở ra liền nhìn thấy phòng khách vô cùng rộng lớn sáng ngời. Cô thật cẩn thận đi vào trong phòng hắn chỉ thấy Trác Duệ đã ngồi ở trên ghế sa lon chờ đợi cô đến.

Giai đoạn này làm Tiểu Hi lúng túng. Cô đứng ở tại chỗ động cũng không phải mà bất động cũng không phải thân thể cứng ngắc không thể nhúc nhích.

Vừa mới khi nãy sau khi bảo vệ thông báo Trác Duệ đối với việc Tiểu Hi đột nhiên tới chơi cảm thấy vô cùng kinh ngạc và khó hiểu.

Tối hôm qua cô không phải tức giận bảo hắn cắt đi sao? Tại sao hôm nay lại tự mình xuất hiện?

Hắn không phủ nhận mình cũng muốn gặp cô nhưng mà

Cảm giác vừa vui vừa tức ở trong lòng hắn đan chéo vào nhau Trác Duệ nhìn cô hồi lâu mới mở miệng nói: “Tìm tôi có việc sao?”

“Ách cái kia cái kia “Tiểu Hi giật lấy váy dưới quần áo ngập ngừng ấp úng.

“Tôi có cần cô không, cô đừng ngại đến gần một chút trừ phi cô thật sự sợ tôi mới đứng ở khoảng cách xa” Trác Duệ tức giận xuy nói.

Tiểu Hi nghe xong nhất thời không ngừng kích động ưỡn ngực hừ nói: “Ai nói em không dám.” _ Cô bước ra nhịp chân nghênh ngang đi đến hắn đối diện trên ghế sa lon ngồi xuống.

Lúc này mới phát hiện TV đang chiếu kênh giải trí, tin tức ở trên đang nói đến thời điểm cô quay phim, phía sau hậu trường bên lề và nội dung suu tầm diễn viên.

Cô sững sờ không hiểu hắn tại sao lại loại tiết mục này?

“Cô còn chưa nói tìm tôi có việc gì?” Trác Duệ một đôi mắt sắc bén ở trên người cô “Anh, anh ngày hôm qua đến nhà của em tìm em rốt cuộc có chuyện gì?” Tiểu Hi nhìn thẳng thê nhưng cô lại nhìn thấy khóe miệng hắn, mơ hồ có thể thấy được miệng vết thương cô nhìn không được hai gò má phỉm hồng vội vàng mím môi cúi đầu.

Đó là kiệt tác của cô, cô cắn hắn một cái, miệng vết thương tồn tại mập mờ quý dị như thế giống như là muốn nhắc nhở điều gì.

“Không có gì chỉ là muốn khuyên nhủ cô đừng động một chút lại cùng người đàn ông khác sống lâu lổ. Cô là người của công chúng như vậy không dễ nhìn.” Hắn thần nhiên giải thích.

Tiểu Hi chậm rãi đối diện mắt của hắn dùng hết dũng khí mới dám hỏi: “Anh đối với em nói những điều này là lấy thân phận gì mà nói?” _ Cô nín thở tức chờ đợi đáp án.

Trác Duệ một đôi mắt lóe lên tránh né ánh mắt lửa nóng tìm tòi nghiên cứu ánh mắt của cô thử hỏi ngược lại: “Cô hi vọng ta lấy thân phận gì mà nói?”

“Em “Đương nhiên hi vọng là bởi vì người yêu em! Tiểu Hi thiếu chút nữa đã đem tâm ý của mình buột miệng nói ra — nhưng cô không có dũng khí, dũng khí của cô đã sớm dùng xong.

Trác Duệ một đôi mắt gắt gao khóa chặt cô chờ đợi đáp án của cô. Chỉ có chính hắn và có trời mới biết giờ phút này trong lòng hắn khẩn trương đến cỡ nào, chờ mong bao nhiêu!

Kỳ thật hắn luôn luôn là ưa thích Tiểu Hi! Chính là mỗi khi vừa thấy cô luôn không chế không nổi miệng của mình, cuối cùng lại muốn làm ra vẻ không vui như thường ngày Tiểu Hi mỗi chiều do dự thật lâu, đã ở trong lòng chuẩn bị tâm lý bị từ chối, mãi cho đến khi quyết định nói ra, cô đối diện mắt của hắn một tiếng trống lăm tinh thần hăng hái thêm nói: “Em hi vọng anh là bởi vì yêu em cho nên mới nói với em những lời này.”

“Trác Duệ em em,em phải trả lời thật với anh,em không muốn tiếp tục đoán cũng không muốn lại tiếp tục lừa gạt mình nữa.Em phát hiện ,em cảm thấy bất kể anh đối với em như thế nào,thậm chí anh muốn cùng người khác kết hôn em cũng vẫn là yêu anh.”

“Đối với anh tim đã chết cái này chẳng qua là vì duy trì tự ái của em, cái buồn nói ra lời thôi ” Mặt cô lộ vẻ cười khổ lại nói: “Em đã không biết xấu hổ vì cái gì em đã mến anh hơn mười năm, chuyện yêu anh từ lâu đã biến thành một thói quen,tựa như hơi thở không thể cố sức. Nếu anh muốn cười em hoặc là muốn cự tuyệt em thì nói thẳng đi ,em cũng có đủ dũng khí chấp nhận.Em vốn nghĩ đến từ lúc đối với anh hết hi vọng ,thì một khắc dừng khí của em đã dùng hết rồi ,không nghĩ tới cũng không phải như vậy “

Cô gắt gao nhắm mắt lại đợi hần đáp lại ai ngờ thời gian chờ đợi lại dài lâu như thế làm cô càng thêm buồn bực hoảng hốt.

“Đồ đàn.”

Đột nhiên Trác Duệ thần nhiên phun ra hai chữ này.

Tiểu Hi lên mở một con mắt liếc về phía hần,thế nhưng cô lại thấy hần bên môi hiện lên một chút nụ cười dịu dàng lại ảm áp Cô sửng sốt nhất thời không thể thích ứng ,quen biết Trác Duệ đến nay cô chưa từng thấy hần cười như thế Trác Duệ không được thu mất lại hai tay đặt cùng một chỗ biểu hiện nội tâm của hần khẩn trương không kém với Tiểu Hi.

Hần trầm mặc một lát mới hừ nói: “Anh nói muốn cự tuyệt em lúc nào?Anh chưa từng cười với em khi nào? Em đúng là đồ đàn làm ra vẻ thông minh.”

Tiểu Hi ngơ ngác nhìn hần không thể phản ứng.

Trác Duệ nhìn phía cô lại lộ ra tươi cười.”Em vào giới văn nghệ quả nhiên trở nên rất biết đóng kịch. Trước người khác đối với anh hẳn tâm ,lời nói hành động hầu như làm anh muốn tin em thật là đối với anh tâm đã chết rồi. Nói thực ra anh nhất thời không thể chấp nhận sự thật “Em muốn buông tha; có lẽ cũng là bởi vì em nói ra những lời này mới làm cho anh cuối cùng không thể không nhìn thẳng vào tình cảm của mình đối với em. Cần thận ngẫm lại vì cái gì em sang ở Canada tám năm thế giới tình cảm của anh lại trống rỗng? Có thể anh theo bản năng đã ở chờ em, chính là thói quen bị em truy đuổi anh ngược lại không biết phản ứng nên như thế nào ta duy nhất có thể làm là không có cự tuyệt sự theo đuổi của em,coi như...không nói nhiều anh thật ra là ngốc đến không biết nên đáp lại như thế nào.”Trác Duệ chán nản lấy tay gãi qua từng sợi tóc.

Tiểu Hi càng nghe hần tự khoe khoang càng mở mắt lớn quả thực không thể tin được đây là thật.

Cô trừng lớn mắt vui sướng trong lòng giống trận hồng thủy tràn ra đập vào làm nước mắt cô rơi như mưa, muốn lau nước mắt nhưng như thế nào cũng không ngừng rơi xuống được

“Anh gạt ta a? Gạt em a?”_Hai mắt đầm lệ nhìn ngó hần Tiểu Hi thì thảo nói nhỏ.

“Thực xin lỗi những lời này anh đến bây giờ mới nói. Nếu không phải có chuyện liên tiếp phát sinh anh nghĩ anh vĩnh viễn sẽ không hiểu được tình cảm của mình đối với em đây!”_Trác Duệ cười khổ tiếp theo hai con ngươi tràn đầy tình cảm nhiều đến sắp tràn ra ngoài

Tiểu Hi “Oa ” một tiếng khóc lên, nước mắt làm thế nào cũng không ngừng lại được

Trác Duệ vừa mới nói những lời này muốn cô làm sao thừa nhận đây? Vốn tưởng rằng tình yêu mình nhiều năm đơn độc sắp không có mà ngờ tình huống bây giờ lại đảo ngược lớn

Thấy cô điên cuồng rơi lệ Trác Duệ vội vàng vòng qua bàn trà đi đến bên cạnh cô,đem cô kéo vào trong lòng mặc cho cô xâu chuỗi toàn bộ nước mắt rơi ở trước ngực hần.

“Đừng khóc khóc cái gì chứ?”

“Em,em sao có thể không khóc? anh .anh có biết những lời này ta chờ bao lâu hay không? Em đã cho rằng...em đã cho rằng... Tình yêu đơn phương của em sẽ luôn luôn kéo dài,đến nỗi chỉ có thể trở mặt nhìn anh cùng người khác kết hôn “Tiểu Hi níu chặt quần áo ở nhà trên người hần dùng sức tháo nước mắt của cô.

“Anh chỉ muốn kết hôn với em hiểu không?Em đã là của anh, anh mới không muốn em gả cho người khác.”_Trác Duệ lấy tay quét qua từng sợi tóc dài giống như thác nước của cô,không ngờ mình lại quyến luyến cảm xúc giống như sợi tơ tằm này. Nói đến đây cái hần nhớ đến một chuyện

Hần đem thân thể của hần vịn cô nghiêm mặt nhìn cô giọng nói nghiêm túc hỏi: “Lần trước em nói... tất cả vụ tai tiếng cùng với các nam diễn viên là thật hay giả?” Vấn đề này thỉnh thoảng vòng vèo theo trong lòng hần,sự ghen tị lúc nào cũng cắn cắn trái tim của hần khó chịu đến mức làm cho hần muốn phát điên!

Tiểu Hi còn chưa kịp trả lời thì trong màn hình TV phía sau đang phỏng vấn nam diễn viên Nhật Bản cùng Tiểu Hi hợp tác đóng phim _Đằng Tinh Cường,hình ảnh khiến cho hai người bọn họ không hẹn mà cùng đem ánh mắt đồng thời dời về phía màn hình TV –

**** Phóng viên hỏi: ”Đằng Tinh Cường xin hỏi anh tại sao học tiếng Trung,động cơ là vì tương lai định tiến quân vào giới nghệ sĩ Đài Loan sao?”

Đằng Tinh Cường cười nói : “À không phải tôi học tiếng Trung kỳ thật có một bộ phận nguyên nhân là vì Tiểu Hi.”

Nghe thấy Đằng Tinh Cường chủ động nhắc tới vụ tai tiếng với đối tượng Hạ Tri Hi ,phóng viên thực cảm thấy hứng thú truy hỏi: “Có thể tiết lộ là vì cái gì hay không? Nghe nhân viên tổ làm phim nói Hạ Tri Hi và Đằng Tinh Cường đều dùng lưu loát tiếng anhnói chuyện với nhau thật sự rất vui mà”

Đằng Tinh Cường đối diện theo ống kính vô cùng tràn đầy sức hấp dẫn cười nói: “Thời gian thích một người sẽ hi vọng đối phương có thể tiếp thu đầy đủ tâm ý của mình,sẽ không bởi vì ngôn ngữ khác nhau mà có một chút sợ sốt. Tôi không muốn miễn cưỡng Tiểu Hi học tiếng Nhật cho nên tôi sẽ học tiếng Trung cũng là nhân cơ hội này cảm nhận văn hóa nơi Tiểu Hi lớn lên”

***** Trác Duệ cầm giận tắt TV trong nháy mắt màn hình một mảnh tối đen.

Hắn bữu bữu môi lời mang ghen tuông nói: “Rất không sai nha! Người ta vì em tiếng trung đấy”

Thấy hắn ăn bộ dáng ghen tị Tiểu Hi lúc này cuối cùng nín khóc mỉm cười không còn chút nào liếc mắt Trác Duệ một cái lúc này mới thẹn thùng cười nói: “Lừa gạt anh rồi! Em chỉ là tưởng tượng hình ảnh bị những người đó dùng chạm liền cảm thấy một trận ghê tởm!”

“Nếu như vậy vì cái gì còn mỗi đêm cùng đàn ông khác nhau đi ra ngoài chơi?”Hắn hỏi đến thật chua.

“Ai bảo anh cảnh cáo em đừng cùng đàn ông khác làm loạn? Em thật sự giống loại con gái này sao? Truyền thông muốn viết như thế nào em thật sự không có biện pháp không chế! Mà anh lại nói giống như đều là lỗi của em.Em càng nghĩ càng giận anh,anh càng bảo em đừng làm như vậy em sẽ càng muốn. Cho nên... “

Ngoài cửa sổ trắng đang tròn mà trong phòng cũng đoàn viên,trái tim cũng sum vầy rồi

**** Một tuần đi qua –

Vợ chồng Hạ Tường Dã về nước nhiều ngày, tuy nhiên cũng không thấy bóng dáng Hạ Tri Hi nghỉ hoặc hết sức liên hồi đến quán gia.

“Tiểu Hi đâu? Tại sao không thấy bóng dáng? Diễn không phải bộ phim vừa mới quay xong sao?” _Hạ Tường Dã cùng bà xã Phương Á Tịnh cùng ngồi ở trên ghế sa lon đồ cổ trong phòng khách.Đôi tay lớn của hắn đặt ở trên bụng bà xã khẽ vuốt, hai vợ chồng xem ra hạnh phúc ngọt ngào.

Quản gia do dự một lát không biết nên hay không nên thản thản trả lời.”Này ách “Tiểu thư dặn đi dặn lại qua không thể nói nha!

“Làm cái gì ngập ngừng ấp úng? Nói mau!” _Hạ Tường Dã mày rậm vừa nhíu không kiên nhẫn thúc giục.

Phương Á Tịnh vỗ vỗ tay hắn ý bảo hắn lễ phép một chút. Hắn cong miệng lên giống như không vui rồi lại không dám chọc bà xã nổi giận chỉ đành phải ăn nhịn xuống dưới.

Dưới ánh mắt cảnh cáo của Hạ Tường Dã quản gia mới phun thực.”Tiểu thư tiểu thư đi khỏi nhà rồi.”

“Ra khỏi nhà? Dọn đi đâu? Tại sao không nói một tiếng? Trong nhà không có người sao?”Hạ tường Dã mắt dựng thẳng bộ dáng rất là dọa người.

“Tiểu thư dọn đi dọn đi cùng cùng cùng “ _Không muốn lại dồn ép hắn ,hắn sẽ khiến cho bản thân mình không phải là người! Điều là chủ nhân hắn đắc tội với ai cũng không được!

“Cùng ai? Có cái gì khó mà nói?tôi ra lệnh cho ông nói mau!”Hạ Tường Dã phất chốc đứng lên đề thấp tiếng rít gào nói.

“Tiểu thư tiểu thư dọn đến ở cùng thiếu gia Trác Duệ.”Quản gia thiếu chút nữa quỵ xuống đất cầu xin tha thứ ,xin ông chủ đừng dồn ép hắn nữa.

“Trác Duệ?”Hạ Tường Dã trừng lớn mắt về mặt giống như kinh ngạc đối diện Phương Á Tịnh hai người kinh động mức độ ngang nhau.”Tiểu Hi,và trác duệ, cùng ở với nhau?”

“Bọn họ từ khi nào tiến triển đến mức độ như vậy chứ?”Kinh hãi đi qua Phương Á Tịnh cười hỏi.

“Anh cũng muốn biết.”Hạ Tường Dã cầm lấy hai đấm cắn răng nói.”Trác Duệ tên nhóc này lại có thể cậ vào việcTiểu Hi đối với hắn một lòng ,Tiểu Hi cùng hắn ở chung? Được lắm! Được lắm! muốn tìm hắn để hỏi rõ ràng nếu Tiểu Hi đã bị uy khuất gì anh nhất định đánh Trác Duệ răng roi đầy đất!”

Hắn nổi giận đùng đùng ,nói xong liền muốn tài xế chuẩn bị xe dẫn theo bà xã tìm Trác Duệ tính toán sổ sách.

“Thiếu gia thiếu gia — tiểu thư ở nhà trọ của thiếu gia Trác Duệ không ở Trác gia nha — “Quản gia ngậm lấy nước mắt ở phía sau hắn hét.

“Biết rồi.”Hạ Tường Dã lửa rừng khắp nơi,sau khi lên xe sau bảo tài xế xông thẳng đến khu nhà của Trác Duệ nằm ở tín nghĩa *****

Hạ Tường Dã cũng mua một căn hộ ngay tại bên cạnh chỗ Trác Duệ; bởi vậy sau khi đã đến chỗ của Trác Duệ hắn và Phương Á Tịnh không cần đi qua thông báo bảo vệ,trực tiếp lên thẳng lầu tìm cửa phòng Trác Duệ bắt đầu điên cuồng nhấn chuông cửa –

“Leng keng leng keng! Leng keng leng keng leng keng!”

Chỉ chốc lát sau do bên trong cửa bị mở ra, mở cửa đúng là Trác Duệ.

Hạ Tường Dã không nói hai lời, trực tiếp cho Trác Duệ một quyền cùng với một tiếng giận dữ rống: “Mẹ kiếp Trác Duệ nguoi lại có thể dám ăn em gái của tớ!” (ý nói 2 người quan hệ rồi á)

Khóe miệng Trác Duệ đột ngột bị trúng một quyền của Hạ Tường Dã, sức lực to lớn đem mặt hắn đánh cho chéch sang một bên –

Ở bên cạnh Phương Á Tịnh chứng kiến, sắc mặt cô cũng trầm lạnh lùng nói: “Anh làm cái gì thế, chuyện gì cũng còn chưa biết rõ ràng vừa thấy người liền đánh?”

Bà xã cũng chỉ trích hắn không thể không thu hồi lại cơn tức giận nhưng vẫn căm giận bất bình nói: “Hắn ăn Tiểu Hi nha! Không muốn chịu trách nhiệm thì làm sao bây giờ?”

Trác Duệ đem đầu quay lại nhìn thẳng, hắn lấy mu bàn tay lau vết máu khóe miệng, đem cánh cửa mở rộng ra, thái độ vui mừng bình tĩnh. “Vào đây ngồi đi!” Cũng là thời điểm nên đem sự tình nói ra rồi Hạ Tường Dã nổi giận đùng đùng vào cửa kéo lấy bà xã ngồi ở trên ghế sa lon, còn Trác Duệ thì ngồi đối diện bọn họ yên tĩnh đợi Hạ Tường Dã thẩm vấn.

“Trác Duệ tớ xem cậu là anh em, không nghĩ tới cậu lại biết làm ra loại sự tình này! Nếu cậu không thích Tiểu Hi vì cái gì đối xử nó như vậy? Thậm chí còn ăn nó? Nếu không vợ của tớ bảo tớ lên tiếng hỏi rõ sự tình góc ngách tớ thật sự muốn một đao chém chết cậu!”

Trác Duệ còn chưa kịp mở miệng trả lời thì Tiểu Hi từ phòng ngủ đi tới, cô mới vừa tắm rửa xong, mặc trên người bộ áo tắm trên tay còn cầm lấy khăn mặt chà lau một đầu ướt, cô vừa đi ra vừa hỏi: “Anh yêu là ai vậy?”

Hạ Tường Dã vừa nghe nổi trận lôi đình. “Anh yêu? Các nguoi từ khi nào tiến triển đến mức độ này hả? Hạ Tri Hi em mặc cái gì đấy hả?” Vừa thấy được Hạ Tường Dã, Hạ Tri Hi há to mồm khăn mặt trên tay rơi trên mặt đất trong lúc nhất thời choáng váng. Cô ngơ ngác kêu: “Anh “

“Còn xem anh là anh trai sao?” Hạ Tường Dã khom người lướt qua bàn trà một phen nhéo lên cổ áo Trác Duệ o lại cho hắn một đấm. “Cậu lại có thể lừa em gái tớ ở chung? Tớ đánh chết cậu này!”

Một đấm này làm cho Tiểu Hi thét chói tai, Trác Duệ kêu rên còn có Hạ Tường Dã gầm lên giận dữ — chỉ thấy nắm đấm Hạ Tường Dã hung hãn hướng trên mặt Trác Duệ vung đi, hắn vừa đánh vừa mắng: “Mệt! tớ xem cậu là anh em, cậu lại có thể đối với em gái tớ như vậy, hôm nay tớ không đánh chết cậu không được!”

Nhất thời cả tình cảnh loạn thành một đoàn không thể khống chế.

Hắn nghi ngờ vợ có bầu bắt đắc dĩ lui tới một bên để tránh quả đấm chồng không có mắt vung đến bị thương đứa con nhỏ trong bụng của mình. (ý nói là đứa con nhỏ của mình trong bụng vợ nha, cậu này dễ hiểu sai quá=.=) Mà Tiểu Hi thì vừa tức vừa vội liên tiếp kêu to ngăn cản. “Không được đánh! Anh không nên tiếp tục đánh!” Mắt thấy tình huống mất đi không chế Hạ tường Dã căn bản nghe không vào lời khuyên can của cô đột nhiên trong lúc đó –

“Ngừng lại “Tiểu Hi kêu to ra tiếng.

Thật vất vả toàn bộ tiếng cãi nhau bình ổn.

“Anh, hiện tại em nói rõ ràng cho anh biết: “Em phải dọn đến ở cùng với Trác Duệ là bởi vì Trác Duệ cầu hôn em” Cô để lộ ra tay phải trên ngón áp út đeo một chiếc nhẫn kim cương tinh xảo ánh nhẵn. Nói tiếp: “Anh! Em yêu Trác Duệ em muốn cả đời cùng anh ấy ở chung với nhau; mà anh ấy cũng yêu em cũng không phải chơi đùa, em không cho anh xen vào việc của người khác.” _Tiểu Hi cùng anh trai đối diện mắt nhau, đem lời một lần nói rõ ràng để tránh tai họa về sau “Cậu ta cầu hôn em?” Hạ Tường Dã nhủ mảy hồ nghi hỏi.

Hạ tường Dã bóp méo mặt mày trong chốc lát nhìn về phía bị Trác Duệ hắn đánh mấy quyền lại buồn bực không lên tiếng, trong chốc lát lại nhìn thấy con tức đỏ mặt của em gái nhưng về mặt lại kiên định — bọn hắn đùa hay thật? Thoạt nhìn dường như sự việc thật là như vậy

Hạ Tri Hi ngồi ở bên cạnh Trác Duệ đau lòng nhìn thương thế của hắn khẳng định trả lời: “Chuyện như vậy có thể giả được không? Em không có lý do gì gạt anh chứ?”

Anh trai xấu lại có thể đánh Trác Duệ thành như vậy, cô rút mấy tờ khăn giấy giúp Trác Duệ lau đi vết máu ở khóe miệng, trong lòng không khỏi tràn ngập oán giận.

Tuy nói anh trai là yêu thương cô mới động thủ nhưng mà cũng không cần phải ra tay nặng như vậy đi? Thiệt là!

“Hừ cũng tại em giấu diếm anh, dẫn đến anh cùng cậu ấy.... còn nói không có gạt ta?” Gương mặt Hạ Tường Dã xấu xa đùa cợt nói.

Phương Á Tịnh lấy ánh mắt cảnh cáo hấn thức thời điểm khác tiếp tục nhiều chuyện.

“Được tớ hiện tại muốn hỏi cậu: cậu đã cùng Tiểu Hi cầu hôn, hai người tính toán khi nào thì lo liệu hôn lễ? Trác Duệ cậu cũng biết hai nhà chúng ta cũng không phải gia đình thông thường, nếu trường hợp chuyện cậu và Tiểu Hi ở chung bị phát nổ ra sẽ rất khó coi.” Hạ tường Dã khó thường ngày lạnh lùng hiềm thấy tính ý như thế “Hôn lễ tớ sẽ mau chóng tổ chức, mẹ của tớ đã muốn mời người ưu tú lựa chọn ngày, khoảng hai tuần lễ sau sẽ bắt đầu.” Trác Duệ lên lút cầm tay Tiểu Hi yên lặng tiếp nhận sự ủng hộ của cô.

“Này! còn thiếu nhiều lắm.” Hạ Tường Dã cong miệng lên không tình nguyện thuyết.

Một bên luôn luôn không mở miệng nói chuyện Phương Á Tĩnh đột nhiên hỏi: “Trác Duệ ôi! có thể hỏi anh vì cái gì muốn cưới Tiểu Hi?” Tuy rằng Trác Duệ đã muốn biểu hiện đến rất rõ ràng nhưng cô chính là muốn chính tai nghe một chút Trác Duệ nói như thế nào.

“Bởi vì yêu cô ấy cho nên tôi muốn cưới cô ấy.” Trác Duệ nhìn Tiểu Hi liếc mắt một cái làm cô hồng thấu mặt.

Hạ Tường Dã lúc này mới lộ ra khuôn mặt tươi cười. Hắn lập tức thân thiết ngồi vào bên cạnh Trác Duệ cùng hắn kề vai sát cánh nói: “Không nghĩ tới tôi lại biến thành anh hai của cậu nha!”

Trác Duệ xuy nói: “Đúng! Không biết nên nói là tổ vinh quang và may mắn hay là gặp vận xui xẻo đây.”

Tiểu Hi và Phương Á Tĩnh nghe vậy hai người liếc mắt với nhau một cái đều cười to ra tiếng Hạ Tường Dã nhăn lại mặt mày nhưng cũng không dám phản bác cái gì.

Quên đi, quên đi có thể khiến Trác Duệ chính mồm nói ra Tiểu Hi đã đủ khó khăn rồi cho nên hắn có thể không cùng Trác Duệ tính toán.

Cuối cùng Hạ Tri Hi theo đuổi Trác Duệ lâu như vậy, cũng đã bắt được hắn trong tay rồi, trong giữa quá trình đau khổ mang theo nụ cười, giữa nụ cười mang theo nước mắt, bất kì ngũ vị lẫn lộn(*) dung hợp, nếu đó không có theo đuổi dũng khí yêu, con người sẽ tuyệt đối không thể kiên trì tới cùng.

Cuối cùng Trác Duệ vẫn là thần phục ở trong tay cô.

ngũ vị lẫn lộn(*) ám chỉ mùi vị ngọt, chua, cay, đắng, mặn mà con người trải qua

KẾT THÚC

Bạn đang đọc truyện *Thần Phục Tiểu Mỹ Mi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.